

2024/3110

18.12.2024

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/3110

z dnia 27 listopada 2024 r.

**w sprawie ustanowienia zharmonizowanych zasad wprowadzania do obrotu wyrobów
budowlanych i uchylenia rozporządzenia (UE) nr 305/2011**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 ⁽³⁾ przyjęto w kontekście rynku wewnętrznego w celu zharmonizowania warunków wprowadzania wyrobów budowlanych do obrotu oraz usunięcia przeszkód w handlu wyrobami budowlanymi między państwami członkowskimi.
- (2) Na mocy rozporządzenia (UE) nr 305/2011 warunkiem wprowadzenia do obrotu wyrobu budowlanego objętego zharmonizowaną specyfikacją techniczną jest sporządzenie przez producenta deklaracji właściwości użytkowych dla tego wyrobu. Producent bierze na siebie odpowiedzialność za zapewnienie zgodności danego wyrobu z deklarowanymi właściwościami użytkowymi i mającymi zastosowanie wymaganiami. W odniesieniu do niektórych wyrobów producenci są zwolnieni z tego obowiązku.
- (3) Doświadczenia związane z wdrażaniem rozporządzenia (UE) nr 305/2011, ocena przeprowadzona przez Komisję w 2019 r. oraz sprawozdanie dotyczące Europejskiej Organizacji ds. Oceny Technicznej wykazały, że ramy dotyczące wyrobów budowlanych nie są wystarczająco skuteczne pod różnymi względami, w tym pod względem opracowywania norm i nadzoru rynku. Ponadto informacje zwrotne otrzymane w trakcie oceny wykazały potrzebę ograniczenia nakładania się, eliminowania sprzeczności i powtarzalności wymagań, w tym względem innych przepisów Unii, w trosce o większą jasność prawa i o ograniczenie obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych. Należy zatem zaktualizować obowiązki prawne podmiotów gospodarczych i dostosować je do obowiązków przewidzianych w innych przepisach Unii, a także dodać nowe przepisy, w tym dotyczące nadzoru rynku, aby zwiększyć pewność prawa i uniknąć rozbieżnych wykładni.
- (4) Konieczne jest ustanowienie sprawnie funkcjonujących przepływów informacji, w tym drogą elektroniczną i w formie nadającym się do odczytu maszynowego, aby zapewnić dostępność spójnych i przejrzystych informacji o właściwościach użytkowych wyrobów budowlanych w całym łańcuchu dostaw. Oczekuje się, że zwiększy to przejrzystość i poprawi efektywność przekazywania informacji. Zapewnienie cyfrowego dostępu do kompleksowych informacji o wyrobach budowlanych przyczyniłoby się do transformacji cyfrowej całego sektora budowlanego, czego rezultatem byłyby ramy prawne na miarę ery cyfrowej. Ponadto zapewnienie dostępu do wiarygodnych i trwałych informacji oznaczałoby również, że podmioty gospodarcze i inne podmioty nie będą się wzajemnie przyczyniać do niezgodności z wymaganiami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 75 z 28.2.2023, s. 159.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz Rady z dnia 5 listopada 2024 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

- (5) W rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2021 r. w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych) ⁽⁴⁾ z zadowoleniem przyjęto cel Komisji, jakim jest zapewnienie bardziej zrównoważonego charakteru sektora budowlanego poprzez uwzględnienie zrównoważonego charakteru wyrobów budowlanych w ramach zmiany rozporządzenia (UE) nr 305/2011, zgodnie z zapowiedzią zawartą w komunikacie Komisji z 11 marca 2020 r. zatytułowanym „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy”. W konkluzjach Rady w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym w sektorze budowlanym z 28 listopada 2019 r. wezwano Komisję do ułatwienia w ramach zmiany rozporządzenia (UE) nr 305/2011 obiegu zamkniętego wyrobów budowlanych. W swoim komunikacie z 10 marca 2020 r. „Nowa strategia przemysłowa dla Europy” Komisja podkreśliła potrzebę zajęcia się kwestią zrównoważonego charakteru wyrobów budowlanych i zwróciła uwagę, że bardziej zrównoważone środowisko zbudowane ma zasadnicze znaczenie dla transformacji Europy w kierunku neutralności klimatycznej. W swoim komunikacie z 5 maja 2021 r. zatytułowanym „Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r. – tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy” Komisja wskazała sektor budowlany jako jeden z priorytetowych ekosystemów, które stoją przed największymi wyzwaniami związanymi z realizacją celów w zakresie klimatu i zrównoważonego rozwoju oraz z transformacją cyfrową, od czego zależy ich konkurencyjność. Należy zatem ustanowić przepisy dotyczące deklarowania właściwości użytkowych w zakresie zrównoważenia środowiskowego i zrównoważonego charakteru wyrobów budowlanych, w tym możliwość ustanowienia odpowiednich wartości progowych i klas. Klasy właściwości użytkowych w odniesieniu do właściwości środowiskowych wyrobów powinny dokładnie odzwierciedlać różnorodność wyrobów i aktualny stan wiedzy naukowej i technicznej oraz powinny umożliwiać trafną identyfikację wyrobów najbardziej przyjaznych dla środowiska. Ponadto w odniesieniu do wpływu na środowisko takie klasy właściwości użytkowych powinny być łatwo zrozumiałe, nie powinny wprowadzać w błąd ani umożliwiać przenoszenia obciążeń.
- (6) Podobnie w strategii UE w zakresie normalizacji przedstawionej w komunikacie Komisji z 2 lutego 2022 r. zatytułowanym „Strategia UE w zakresie normalizacji. Ustanowienie światowych norm na rzecz odpornego, ekologicznego i cyfrowego jednolitego rynku UE” sektor budowlany uznano za jeden z najistotniejszych obszarów, w których normy zharmonizowane mogłyby się przyczynić do poprawy konkurencyjności i ograniczyć przeszkody rynkowe.
- (7) Realizacja celów środowiskowych, w tym walka ze zmianą klimatu i przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, rodzi konieczność ustanowienia – bez niewspółmiernego zwiększania biurokracji i kosztów dla podmiotów gospodarczych, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) – nowych obowiązków w zakresie ochrony środowiska naturalnego oraz stworzenia podstaw do opracowania i stosowania metody oceny służącej obliczaniu zrównoważenia środowiskowego wyrobów budowlanych. Obliczenia te powinny obejmować cykl życia wyrobu przy użyciu metod ustalonych w drodze normalizacji. W przypadku nowych wyrobów obliczone cykle życia powinny obejmować wszystkie etapy życia wyrobu, od nabycia surowców lub pozyskania z zasobów naturalnych po ich ostateczne unieszkodliwienie, w tym potencjalne korzyści i wykroczenia poza dopuszczalne limity. W przypadku wyrobów używanych i poddanych regeneracji obliczony cykl życia powinien rozpoczynać się od demontażu z obiektu budowlanego i obejmować wszystkie kolejne etapy aż do ostatecznego unieszkodliwienia. Komisja powinna udostępnić oprogramowanie do przeprowadzania takich obliczeń, a w szczególności współczynniki charakterystyki mające zastosowanie zgodnie z normą europejską EN 15804 lub z przyszłymi mającymi zastosowanie normami. O wszelkich aktualizacjach tego oprogramowania należy informować. Powinny one uruchamiać aktualizację odpowiednich obliczeń w ciągu jednego roku.
- (8) W celu zapewnienia bezpieczeństwa i funkcjonalności wyrobów budowlanych, a tym samym obiektów budowlanych oraz bezpieczeństwa pracowników i użytkowników, konieczne jest zapewnienie, by niektórzy usługodawcy, tacy jak dostawcy usług realizacji zamówień, internetowe platformy handlowe i inni dostawcy usług pośrednich nie przyczyniali się do naruszania przepisów przez inne podmioty. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie odpowiednich przepisów mających zastosowanie również do tych usług i ich dostawców.
- (9) Aby ściśle powiązać między sobą wyroby budowlane i obiekty budowlane, w tym również budynki, w które te wyroby mogą zostać wbudowane, obiekt budowlany należy zdefiniować wyłącznie na potrzeby niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w zakresie definiowania i regulowania obiektów budowlanych i budynków.
- (10) Aby zapobiec wykorzystywaniu nowatorskich modeli dystrybucji do unikania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, należy doprecyzować, że każda dostawa wyrobu w ramach działalności handlowej, w tym gdy częścią świadczonej usługi jest przeniesienie własności lub posiadania wyrobów, będzie uznawana za udostępnienie wyrobu na rynku.
- (11) Zapewnienie swobodnego przepływu zestawów wyrobów budowlanych na rynku wewnętrznym wsparłoby konkurencyjność przemysłu. Takie podejście zwiększyłoby zasięg rynku, usprawniłoby procesy produkcji z perspektywy przedsiębiorstw oraz zwiększyłoby wygodę zarówno z punktu widzenia konsumentów, jak i przedsiębiorstw.

(4) Dz.U. C 474 z 24.11.2021, s. 41.

- (12) Zgodność wyrobów budowlanych z przepisami Unii często zależy od zgodności ich części kluczowych z tymi przepisami. Z uwagi jednak na fakt, że części kluczowe są często wbudowywane w różne wyroby budowlane, bezpieczeństwo i ochronę środowiska, w tym klimatu, można by skuteczniej zapewnić, gdyby te części kluczowe były poddawane ocenie na wcześniejszym etapie, tj. gdyby właściwości użytkowe i zgodność części kluczowych były poddawane ocenie na wcześniejszym etapie i niezależnie od oceny końcowego wyrobu budowlanego, w który są wbudowane. Również nadzór rynku byłby bardziej skuteczny, gdyby można było identyfikować i namierzać części kluczowe niezgodne z wymaganiami. Dlatego konieczne jest ustanowienie obowiązkowych przepisów mających zastosowanie do kluczowych części wyrobów budowlanych. Tak samo należy podejść do części lub materiałów przeznaczonych do stosowania w wyrobach budowlanych, które skorzystałyby na dobrowolnym stosowaniu rozporządzenia.
- (13) Takie elementy jak wyroby budowlane, ich części kluczowe lub inne części bądź materiały, mogą być wprowadzane do obrotu jako takie lub jako zestaw oddzielnych części składowych przeznaczonych do wspólnego użytkowania i powinny podlegać specjalnym zharmonizowanym specyfikacjom technicznym. Aby uprościć stosowanie niniejszego rozporządzenia, należy jasno wskazać elementy i części składowe objęte jego zakresem. Takie wskazanie nie powinno jednak wykluczać możliwości wprowadzania części składowych do obrotu jako wyrobów budowlanych, jeżeli części te są wprowadzane do obrotu oddzielnie, jako części kluczowe lub w innym charakterze.
- (14) Aby uniknąć nakładania się przepisów, utrzymując jednocześnie szeroki zakres możliwego stosowania niniejszego rozporządzenia, należy wykluczyć jego stosowanie do niektórych wyrobów już zharmonizowanych innymi aktami prawnymi Unii. Z tego samego powodu ważne jest również odróżnienie tych aspektów tych samych wyrobów, które są objęte niniejszym rozporządzeniem, od aspektów, które są regulowane innymi przepisami sektorowymi. Dotyczy to na przykład produktów oświetleniowych oraz produktów elektrycznych i elektronicznych, które podlegają dyrektywom Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE⁽⁵⁾, 2014/30/UE⁽⁶⁾, 2014/53/UE⁽⁷⁾ i 2001/95/WE⁽⁸⁾. Szerokiego zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia nie należy jednak interpretować jako zamiaru harmonizacji wszystkich wyrobów, które mogą być wprowadzane do obrotu w celu wbudowania w obiekty budowlane. Wyroby, które nie nadają się do harmonizacji, na przykład ze względu na ich związek z dziedzictwem kulturowym, ze względu na zastosowanie w nich określonych materiałów, które mogą być pozyskiwane wyłącznie w niektórych miejscach, lub ze względu na niejednorodne warunki między państwami członkowskimi, nie powinny podlegać harmonizacji na mocy niniejszego rozporządzenia. Dlatego powinna istnieć możliwość aktywnej rezygnacji z objęcia ich zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.
- (15) Używane wyroby podlegające niniejszemu rozporządzeniu przywożone z państw trzecich powinny, w razie braku specjalnych przepisów dotyczących wyrobów używanych, podlegać tym samym przepisom co nowe wyroby budowlane.
- (16) Wyroby budowlane wprowadzane do obrotu w najbardziej oddalonych regionach Unii często przywozi się z państw sąsiednich, w związku z czym nie podlegają one wymaganiom określonym w prawie Unii. Objęcie tych wyrobów budowlanych takimi wymaganiami byłoby nieproporcjonalnie kosztowne. Jednocześnie wyroby budowlane produkowane w regionach najbardziej oddalonych praktycznie nie są oferowane w innych państwach członkowskich. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość zwolnienia z tych wymagań wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu w najbardziej oddalonych regionach Unii.
- (17) Aby utrzymać silny związek między normami i potrzebami regulacyjnymi państw członkowskich, grupa ekspertów powinna wspierać Komisję przy przygotowywaniu wniosków o normalizację i innych zharmonizowanych specyfikacji technicznych. Prace grupy ekspertów powinny przebiegać zgodnie z planem prac opracowanym na podstawie wkładu państw członkowskich w uzupełnieniu ogólnych priorytetów Unii, takich jak cele UE w zakresie klimatu i gospodarki o obiegu zamkniętym. Przy ustalaniu priorytetów w planie prac Komisja powinna poświęcić szczególną uwagę zastąpieniu zharmonizowanych specyfikacji technicznych przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011. Co roku Komisja powinna informować państwa członkowskie i Parlament Europejski o postępach w realizacji planu prac, w tym o liczbie złożonych wniosków o normalizację, liczbie norm

(5) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 357).

(6) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 79).

(7) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylająca dyrektywę 1999/5/WE (Dz.U. L 153 z 22.5.2014, s. 62).

(8) Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4).

zapropnowanych przez europejskie organizacje normalizacyjne, średnim czasie potrzebnym na ocenę norm przez Komisję oraz o proporcji norm przyjętych do norm odrzuconych przez Komisję.

- (18) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, aby osiągnąć podstawowy cel, jakim jest harmonizacja rynku wewnętrznego wyrobów budowlanych, konieczne i właściwe jest zaspokojenie potrzeb regulacyjnych państw członkowskich poprzez określenie jedynie zasadniczych charakterystyk niezbędnych do oceny właściwości użytkowych wyrobu. Zdefiniowanie tych zasadniczych charakterystyk oraz mające do nich zastosowanie metody oceny powinny umożliwić mniej uciążliwe podejście przy wystarczającej wiarygodności oraz zapobiec powielaniu i niespójności. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).
- (19) W celu osiągnięcia maksymalnej spójności przepisów niniejsze rozporządzenie powinno w jak największym stopniu opierać się na horyzontalnych ramach prawnych, w tym przypadku na rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012⁽⁹⁾. Jest ono zgodne z najnowszą tendencją w prawodawstwie dotyczącym produktów, polegającą na opracowywaniu rozwiązania awaryjnego w sytuacji, gdy europejskie organizacje normalizacyjne nie wydają ważnych norm zharmonizowanych. W przypadku gdy europejska organizacja normalizacyjna tworzy zgodnie z wnioskiem o normalizację normę zharmonizowaną zawierającą elementy, które nie zaspokajają potrzeb regulacyjnych państw członkowskich lub nie są zgodne z unijnymi celami w zakresie bezpieczeństwa, środowiska, obiegu zamkniętego czy klimatu, Komisja powinna zmienić wniosek o normalizację lub uczynić normę zharmonizowaną obowiązkową z ograniczeniami. Rozwiązanie awaryjne powinno być możliwe do zastosowania w stosunku do norm zharmonizowanych, które nie są zgodne z wnioskiem o normalizację i odnoszą się do rodziny lub kategorii wyrobów, które wcześniej nie były objęte normą zharmonizowaną, są już objęte normą zharmonizowaną mającą zastosowanie od ponad pięciu lat lub są objęte normą zharmonizowaną mającą zastosowanie z ograniczeniami.
- (20) W przypadku gdy w normach zharmonizowanych określono zasady oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk istotnych z punktu widzenia przepisów budowlanych państw członkowskich, normy te powinny stać się obowiązkowe na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia jako normy zharmonizowane dotyczące właściwości użytkowych, ponieważ tylko takie obowiązkowe normy umożliwiają swobodny obrót wyrobami, zapewniając jednocześnie państwom członkowskim zdolność do wymagania określenia charakterystyki wyrobu związanej z podstawowymi wymaganiami dotyczącymi obiektów budowlanych, z uwzględnieniem ich szczególnej sytuacji krajowej wynikającej z różnic klimatycznych, geologicznych i geograficznych oraz innych warunków. Te dwa cele, realizowane łącznie, zakładają konieczność oceny wyrobów za pomocą jednej metody oceny, a zatem metoda ta musi być obowiązkowa. Dobrowolne normy można jednak wykorzystać do jeszcze większego uszczegółowienia wymagań dotyczących wyrobów, określonych dla danej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów w aktach delegowanych, zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE⁽¹⁰⁾. Zgodnie z decyzją nr 768/2008/WE te dobrowolne normy powinny umożliwiać domniemanie zgodności z objętymi nimi wymaganiami.
- (21) Ocena właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk może wymagać ustalenia wartości progowych. Dobrowolne wartości progowe muszą być osiągnięte tylko w przypadku niektórych zastosowań. Warunkiem wprowadzenia wyrobu na rynek wewnętrzny niezależnie od jego zastosowania musi być osiągnięcie obowiązkowych wartości progowych.
- (22) Aby przyczynić się do realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu przedstawionego w komunikacie Komisji z 11 grudnia 2019 r. zatytułowanym „Europejski Zielony Ład”, celów Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym i celów planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń przedstawionego w komunikacie Komisji z 12 maja 2021 r. zatytułowanym „Droga do zdrowej planety dla wszystkich. Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby” oraz aby zapewnić dostępność bezpiecznych wyrobów budowlanych, jako że bezpieczeństwo jest jednym z celów, do których należy dążyć w ramach prawodawstwa opartego na art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), konieczne jest wprowadzenie wymagań dotyczących wyrobów w zakresie funkcjonalności, bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym klimatu. Przy ustanawianiu tych wymagań Komisja powinna uwzględnić ryzyko dla bezpieczeństwa i wziąć pod uwagę potencjalny wkład wyrobów w osiągnięcie unijnych celów w zakresie klimatu, celów środowiskowych oraz celów w zakresie efektywności energetycznej przez cały ich cykl życia. Wymagania te nie odnoszą się do właściwości użytkowych wyrobów budowlanych. W przeciwieństwie do poprzedniej dyrektywy Rady 89/106/EWG⁽¹¹⁾ w rozporządzeniu (UE) nr 305/2011 nie przewidziano możliwości ustanowienia takich wymagań. Jednak niektóre

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylająca decyzję Rady 93/465/EWG (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych (Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 12).

normy zharmonizowane dotyczące wyrobów budowlanych zawierają takie wymagania dotyczące wyrobów. Normy te świadczą o tym, że istnieje praktyczna potrzeba wprowadzenia takich wymagań w zakresie funkcjonalności, bezpieczeństwa i ochrony środowiska. W art. 114 TFUE, stanowiącym podstawę prawną niniejszego rozporządzenia, nałożono również obowiązek dążenia do wysokiego poziomu ochrony zdrowia, bezpieczeństwa oraz ochrony środowiska. W niniejszym rozporządzeniu należy więc ponownie wprowadzić lub zatwierdzić wymagania dotyczące wyrobów. W związku z tym należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu określenia tych wymagań dla odpowiedniej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów.

- (23) Produkcja i dystrybucja wyrobów budowlanych staje się coraz bardziej złożona, co prowadzi do powstawania nowych wyspecjalizowanych podmiotów gospodarczych, takich jak dostawcy usług realizacji zamówień. Aby zapewnić przejrzystość, pewne ogólne obowiązki, w tym dotyczące współpracy z organami, powinny mieć zastosowanie do wszystkich podmiotów zaangażowanych w łańcuch dostaw.
- (24) Aby zapewnić jednolite praktyki w państwach członkowskich nawet w razie braku konsensusu co do tych praktyk, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania, w odniesieniu do ograniczonego zakresu kwestii, aktów wykonawczych dotyczących wykonania niniejszego rozporządzenia. Odpowiednie uprawnienia powinny dotyczyć obowiązków i praw podmiotów gospodarczych oraz obowiązków jednostek notyfikowanych.
- (25) Aby zwiększyć pewność prawa i zmniejszyć fragmentację unijnego rynku wyrobów budowlanych, należy jasno określić obszar regulowany na szczeblu Unii, tzw. strefę zharmonizowaną, w odróżnieniu od elementów pozostających w kompetencjach państw członkowskich. Państwa członkowskie zachowują kompetencje w zakresie ustanawiania przepisów dotyczących obiektów budowlanych, w tym ich projektowania i wymiarowania. Ustanowienie strefy zharmonizowanej nie powinno mieć wpływu na prawo państw członkowskich do określania krajowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych i nie powinno obniżać poziomu ochrony już istniejącej i uzasadnionej w państwach członkowskich. Krajowe polityki ochrony środowiska mające zastosowanie do obiektów budowlanych nie powinny być traktowane jako zakazy lub przeszkody w udostępnianiu wyrobów na rynku, o ile są one zgodne ze strefą zharmonizowaną.
- (26) Państwa członkowskie ustalają poziom bezpieczeństwa obiektów budowlanych w ramach swoich obowiązków wobec obywateli, natomiast Unia określa warunki ramowe dla rynku wewnętrznego. Przyjmowanie przepisów dotyczących obiektów budowlanych pozostaje w gestii państw członkowskich. W podstawowych wymaganiach dotyczących obiektów budowlanych określonych w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić niezbędne z technicznego punktu widzenia odniesienia do wyrobów budowlanych, służące za podstawę dla wniosków o normalizację kierowanych do europejskich organizacji normalizacyjnych, w celu opracowania zharmonizowanych norm dla wyrobów budowlanych, odpowiednich aktów delegowanych oraz w celu opracowania europejskich dokumentów oceny.
- (27) Strefa zharmonizowana powinna mieć również zastosowanie do zamówień publicznych, dotacji lub innych pozytywnych zachęt z wyjątkiem bodźców podatkowych.
- (28) Aby zachować równowagę między zmniejszeniem fragmentacji rynku a prawnie uzasadnionymi interesami państw członkowskich w zakresie regulacji obiektów budowlanych, należy przewidzieć mechanizm pozwalający na lepsze odzwierciedlenie potrzeb państw członkowskich przy opracowywaniu zharmonizowanych specyfikacji technicznych. Z tego samego powodu należy stworzyć dodatkowy mechanizm uprzedniego zezwolenia, umożliwiający państwom członkowskim ustanawianie, w oparciu o nadrzędne względy zdrowia i bezpieczeństwa osób lub ochrony środowiska, wymagań innych niż określone w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych dla wyrobów objętych strefą zharmonizowaną. Mechanizm ten powinien umożliwiać państwom członkowskim, w oczekiwaniu na zaktualizowane zharmonizowane specyfikacje techniczne uwzględniające ich potrzeby regulacyjne, zgłaszanie środków krajowych mających wpływ na właściwości użytkowe zasadniczej charakterystyki nieobjętej zharmonizowaną specyfikacją techniczną oraz ubieganie się o zezwolenie na takie środki. Mechanizm ten powinien być uzupełnieniem możliwości powiadamiania przez państwo członkowskie Komisji zgodnie z art. 114 TFUE, jeżeli uzna ono za konieczne wprowadzenie przepisów krajowych opartych na nowych dowodach naukowych dotyczących ochrony środowiska lub środowiska pracy ze względu na specyficzne utrudnienie w tym państwie członkowskim sprzeczne ze zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi. W trosce o to, by zatwierdzone środki krajowe pozostawały jedynie tymczasowymi odstępstwami od strefy zharmonizowanej, ważne jest umożliwienie szybkich konsultacji co do potrzeby zaktualizowania zharmonizowanych specyfikacji technicznych w świetle tych potrzeb regulacyjnych, w tym, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem wniosków o normalizację z terminami specjalnie ustalonymi tak, by zaspokoić daną pilną potrzebę.
- (29) Gospodarkę o obiegu zamkniętym, która stanowi kluczowy element Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, można promować poprzez obowiązkowe systemy kaucyjne oraz obowiązek przyjmowania przez producentów prawa własności nadwyżek wyrobów bądź nowych lub niesprzedanych wyrobów innych niż

wykonane na zamówienie. Państwa członkowskie powinny mieć zatem możliwość przyjęcia takich środków i ustanowienia obowiązków dotyczących zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z wyrobów. Właściciel wyrobu powinien odpowiadać za transport z powrotem do dystrybutora, importera lub producenta.

- (30) W celu zwiększenia jasności prawa i zmniejszenia obciążeń administracyjnych spoczywających na podmiotach gospodarczych należy unikać sytuacji, w których wyroby budowlane podlegają wielokrotnej ocenie pod względem tego samego aspektu dotyczącego zdrowia i bezpieczeństwa osób lub ochrony środowiska, w tym klimatu, na podstawie różnych aktów prawnych Unii. Potwierdzono to w ramach platformy REFIT ustanowionej decyzją Komisji C(2015) 3261, zalecając Komisji priorytetowe potraktowanie problemów związanych z nakładającymi się i powtarzającymi się wymaganiami. Czuwając nad tym, by nie obniżyć ani nie naruszyć poziomu ochrony już istniejącej i uzasadnionej w państwach członkowskich w odniesieniu do obiektów budowlanych, Komisja powinna móc określić warunki, na których spełnienie obowiązków przewidzianych w aktach prawnych Unii powoduje również spełnienie niektórych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy ten sam aspekt dotyczący zdrowia i bezpieczeństwa osób lub ochrony środowiska, w tym klimatu, byłby oceniany równoległe na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych przepisów prawa Unii.
- (31) Ponadto, aby uniknąć stosowania przez państwa członkowskie i podmioty gospodarcze rozbieżnych praktyk, należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE w celu określenia, które elementy objęte zakresem definicji wyrobu.
- (32) Ponieważ niniejsze rozporządzenie zostało opracowane zgodnie z ramami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781⁽¹²⁾, lecz jego przepisy zostały dostosowane do specyfiki sektorowej wyrobów budowlanych, będzie ono – z nielicznymi wyjątkami – aktem prawnym harmonizującym wszystkie odpowiednie aspekty wyrobów budowlanych, w tym aspektów zrównoważoności, mimo że kwestie te można by było również uwzględnić w rozporządzeniu (UE) 2024/1781. Jeżeli wyniknie potrzeba przekrojowego podejścia w ramach rozporządzenia (UE) 2024/1781, Komisja powinna do zaspokojenia tej potrzeby w odniesieniu do wyrobów budowlanych posłużyć się przede wszystkim niniejszym rozporządzeniem. Jedynie w wyjątkowych przypadkach, gdy wymagania określone w niniejszym rozporządzeniu będą niewystarczające i nie będą mogły zostać zmienione lub uzupełnione w rozsądnym terminie, powinno być możliwe zastosowanie rozporządzenia (UE) 2024/1781 jako uzupełniającego względem wyrobów budowlanych, pod warunkiem że będą uzasadnione koszty administracyjne związane z tymi wymaganiami, w tym wynikające z potencjalnego objęcia podmiotów gospodarczych dwiema procedurami oceny zgodności. W drodze wyjątku w przypadku produktów związanych z energią ujętych w planach prac dotyczących ekoprojektu, które to produkty są jednocześnie wyrobami budowlanymi, oraz w przypadku produktów pośrednich w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2024/1781, z wyjątkiem cementu, pierwszeństwo w ustalaniu wymagań w zakresie zrównoważonego rozwoju będzie miało to rozporządzenie w sprawie ekoprojektu. Będzie to dotyczyć na przykład źródeł ciepła, kotłów, pomp ciepła, urządzeń do ogrzewania wody i pomieszczeń, wentylatorów, systemów chłodzenia i wentylacji oraz produktów fotowoltaicznych, z wyjątkiem paneli fotowoltaicznych zintegrowanych z budynkiem. W razie potrzeby niniejsze rozporządzenie nadal miałoby zastosowanie w sposób uzupełniający, głównie w odniesieniu do aspektów dotyczących bezpieczeństwa, przy jednoczesnym uwzględnieniu innych przepisów Unii dotyczących produktów, takich jak urządzenia gazowe, urządzenia niskiego napięcia i maszyny. W razie sprzeczności z rozporządzeniem (UE) 2024/1781 pierwszeństwo powinny mieć odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia. W przypadku innych wyrobów, aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych, może pojawić się potrzeba określenia warunków, na których w wyniku spełnienia obowiązków wynikających z innych przepisów prawa Unii zostają również spełnione niektóre obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna zatem posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu określenia takich warunków.
- (33) W ramach zachęty do przestrzegania przepisów producent wyrobów budowlanych powinien ponosić odpowiedzialność za nieprawidłowe deklaracje właściwości użytkowych i zgodności.
- (34) Częstsze ponowne użycie wyrobów budowlanych jest częścią przejścia ku gospodarce o bardziej zamkniętym obiegu oraz zmniejszenia śladu środowiskowego i węglowego wyrobów budowlanych. Rynek używanych wyrobów budowlanych nie jest obecnie zbyt rozwinięty, a wymagania dotyczące wyrobów budowlanych, które zostały już wcześniej użyte, różnią się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich. Dlatego używane wyroby budowlane, w tym inne używane elementy podlegające niniejszemu rozporządzeniu, powinny w dłuższej perspektywie ulec harmonizacji, w związku z czym należy przewidzieć możliwość opracowania na podstawie niniejszego rozporządzenia specjalnych zharmonizowanych specyfikacji technicznych. Takie zharmonizowane specyfikacje techniczne powinny mieć zastosowanie do wyrobów używanych, o ile używany wyrób nie jest odpadem lub przestał nim być. Przyjęcie specjalnych zharmonizowanych specyfikacji technicznych dla wyrobów używanych nie powinno być sprzeczne z zakresem i definicją odpadów określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁽¹³⁾. Wyrobów ponownie używanych bezpośrednio w obiektach budowlanych

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2020/1828 i rozporządzenia (UE) 2023/1542 i uchylenia dyrektywy 2009/125/WE (Dz.U. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

nie należy jednak uznawać za ponownie wprowadzone do obrotu i w związku z tym nie powinny one podlegać żadnym środkom na mocy niniejszego rozporządzenia.

- (35) W trosce o jasność co do zakresu strefy zharmonizowanej ważne jest, aby wszystkie zharmonizowane specyfikacje techniczne wyraźnie określały, czy obejmują wyroby używane, czy też wyroby te są wyłączone z ich zakresu. Wyłączenie używanych wyrobów z zakresu zharmonizowanej specyfikacji technicznej nie powinno jednak uniemożliwiać podmiotom gospodarczym wyboru opcji stosowania niniejszego rozporządzenia, tak jakby używany wyrób był nowy.
- (36) Zgodnie z definicją wyrobów używanych, zharmonizowane specyfikacje techniczne wyraźnie obejmujące swoim zakresem wyroby używane powinny mieć również zastosowanie do wyrobów używanych, które zostały poddane procesowi transformacyjnemu wykraczającemu poza czynności związane z kontrolą, czyszczeniem lub naprawą określone w zharmonizowanej specyfikacji technicznej jako procesy transformacyjne inne niż istotne dla właściwości użytkowych wyrobu. Wyroby poddane regeneracji powinny, niezależnie od zharmonizowanej specyfikacji technicznej, korzystać na tym, że przy obliczaniu wpływu na środowisko w całym cyklu życia wyrobów nie trzeba uwzględniać zdarzeń poprzedzających ostatni demontaż wyrobu. Wyroby poddane regeneracji powinny również korzystać na wymaganiach lub zachętach promujących wysoką zawartość materiałów z recyklingu.
- (37) Aby zwiększyć dostęp do łatwo dostępnych i wyczerpujących informacji o wyrobach budowlanych, a tym samym przyczynić się do zwiększenia ich bezpieczeństwa, funkcjonalności i zrównoważoności, należy zapewnić, by deklaracja właściwości użytkowych i zgodności zawierała wszystkie informacje niezbędne dla użytkowników i organów. Ze względu na użyteczność dla użytkowników producenci powinni mieć możliwość umieszczania w takiej deklaracji dodatkowych informacji, pod warunkiem że deklaracje właściwości użytkowych i zgodności pozostaną jednolite i łatwe do odczytania oraz że nie będą nadużywane do celów reklamowych.
- (38) Aby zmniejszyć obciążenie dla podmiotów gospodarczych, w szczególności dla producentów, podmioty gospodarcze wystawiające deklaracje właściwości użytkowych i zgodności powinny móc przekazywać kopie tych deklaracji drogą elektroniczną, być upoważnione do ich udostępniania na stronach internetowych pod warunkiem że są one zablokowane do edycji, nadają się do odczytu przez człowieka i maszynowo, są dostępne, przystępne i jednoznacznie powiązane z wyrobem. W celu uproszczenia komunikacji w łańcuchu dostaw deklaracje właściwości użytkowych i zgodności powinny umożliwiać użytkownikowi sprawdzenie za pośrednictwem aplikacji komputerowej zgodności z zasadami stosowania obowiązującymi w państwie członkowskim, w którym wyrób jest stosowany. Ważnym warunkiem wstępnym zdatowności deklaracji do odczytu maszynowego jest ustandaryzowany format informatyczny, który jest wymagany w przypadku każdej zharmonizowanej specyfikacji technicznej.
- (39) Aby producenci mogli wykazać, że wyroby budowlane korzystające ze swobodnego przepływu towarów spełniają odpowiednie wymagania unijne, należy wprowadzić wymaganie przedstawienia deklaracji zgodności uzupełniającej deklarację właściwości użytkowych, co jednocześnie przyczyni się do zapewnienia większej zgodności ram prawnych dotyczących wyrobów budowlanych z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008⁽¹⁴⁾. Aby jednak zminimalizować potencjalne obciążenia administracyjne, deklarację zgodności i deklarację właściwości użytkowych należy połączyć. Obciążenia administracyjne dla MŚP należy dodatkowo zminimalizować poprzez wprowadzenie ukierunkowanych uproszczonych przepisów, w tym dotyczących udostępniania wyników badań, uznawania certyfikatów, kaskadowego stosowania dokumentacji technicznej i deklaracji bez oceny, co umożliwi mikroprzedsiębiorstwom korzystanie z łagodniejszego systemu oceny i weryfikacji oraz ograniczy wymagania dla nieseryjnych wyrobów wykonywanych na zamówienie. W przypadku gdy takie wyroby są instalowane w określonym jednostkowym obiekcie budowlanym, powinno być możliwe zwolnienie ich z obowiązku sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych i zgodności. W przypadku gdy producent spełnia kryteria umożliwiające zarówno zastosowanie procedury uproszczonej, jak i zwolnienie z obowiązku sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych i zgodności, powinien on mieć możliwość wyboru jednej z tych opcji albo dostarczenia deklaracji właściwości użytkowych i zgodności bez stosowania procedury uproszczonej, tak aby lepiej dostosować swoją ofertę do potrzeb potencjalnych klientów.
- (40) W celu zapewnienia zgodności z innymi przepisami dotyczącymi wyrobów oraz zgodnie z ogólnymi zasadami rozporządzenia (WE) nr 765/2008 oznakowanie CE należy umieszczać wyłącznie na wyrobach budowlanych, dla których producent sporządził deklarację właściwości użytkowych i zgodności. Producent tym samym przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zapewnienie zgodności danego wyrobu z deklarowanymi właściwościami użytkowymi i mającymi zastosowanie wymaganiami dotyczącymi wyrobów.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

- (41) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020⁽¹⁵⁾ wszystkim podmiotom gospodarczym oraz osobom fizycznym i prawnym działającym w ich imieniu należy zapewnić uprawnienia proceduralne w odniesieniu do środków, decyzji lub nakazów przyjętych przez organy nadzoru rynku i przez właściwe organy krajowe. Konieczne jest, by państwa członkowskie zapewniły istnienie odpowiednich procedur odwoławczych od takich środków, decyzji lub nakazów.
- (42) Aby zapewnić funkcjonalność, bezpieczeństwo i zrównoważoność wyrobów budowlanych, a tym samym obiektów budowlanych, wszystkie podmioty gospodarcze mające związek z łańcuchem dostaw i siecią dystrybucji powinny wprowadzić właściwe środki w celu zagwarantowania, że wprowadzają do obrotu, udostępniają lub wspierają udostępnianie na rynku wyłącznie wyroby budowlane zgodne z obowiązującymi wymaganiami unijnymi. Aby zwiększyć jasność prawa, należy wyraźnie określić obowiązki podmiotów gospodarczych.
- (43) Producenci wyrobów budowlanych muszą w dokładny i jednoznaczny sposób określić typ wyrobu, aby zapewnić dokładną podstawę oceny zgodności takiego wyrobu z wymaganiami unijnymi. Jednocześnie, aby uniknąć obchodzenia mających zastosowanie wymagań, producentom należy zakazać tworzenia coraz nowszych typów wyrobów, jeśli są one identyczne pod względem podstawowych cech.
- (44) Na rynku wewnętrznym oznakowanie CE powinno być jedynym oznakowaniem świadczącym o zgodności z metodami oceny w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk objętych zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi. Aby uniknąć fragmentacji rynku i wprowadzających w błąd oświadczeń wynikających ze stosowania różnych metod oceny, oznakowanie CE powinno być jedynym dopuszczalnym na wyrobach objętych zharmonizowaną specyfikacją techniczną oznakowaniem wskazującym, że dany wyrób został oceniony pod kątem zasadniczych charakterystyk objętych zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi i jest zgodny z mającymi zastosowanie wymaganiami dotyczącymi wyrobów. Rynek wyrobów budowlanych boryka się z rosnącą liczbą oznakowań, które często wzbudzają w uczestnikach rynku nieufność i dezorientują, lecz także wprowadzają w błąd konsumentów. Stosowanie dodatkowych oznakowań negatywnie wpływa na wartość dowodową oznakowania CE, gdy opierają się one na metodach oceny, które różnią się od metod określonych w odpowiednich zharmonizowanych specyfikacjach technicznych. Ponadto MŚP nie zawsze mogą korzystać z takich oznakowań, co powoduje zakłócenia wśród uczestników rynku i może utrudniać dostęp do rynku. Te dodatkowe oznakowania nie powinny być zatem umieszczane na wyrobach w połączeniu z oznakowaniem CE. Zakaz ten nie uniemożliwia jednak wprowadzania na jednolity rynek wyrobów opatrzonych innymi oznakowaniami, pod warunkiem że takie oznakowania nie wprowadzają konsumenta w błąd ani nie powodują mylenia ich z oznakowaniem CE. Ponadto oznakowania nie powinny negatywnie wpływać na widoczność, czytelność ani znaczenie oznakowania CE. W związku z tym oznakowania te nie powinny zawierać żadnych informacji, tekstu ani oświadczeń dotyczących właściwości użytkowych wyrobu.
- (45) Aby uniknąć oświadczeń wprowadzających w błąd, wszelkie oświadczenia producentów wyrobów budowlanych powinny opierać się na metodzie oceny zawartej w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, jeżeli taka istnieje.
- (46) Dokumentacja techniczna wyrobów budowlanych sporządzona przez producenta ułatwia właściwym organom krajowym i jednostkom notyfikowanym weryfikację tych wyrobów pod kątem zgodności z wymaganiami unijnymi. Aby zwiększyć dostęp do wyczerpujących informacji, taka dokumentacja techniczna powinna zawierać informacje niezbędne do walidacji obliczenia uzasadniającego ocenę zrównoważenia środowiskowego danego wyrobu budowlanego.
- (47) Aby zapewnić użytkownikom wyrobów budowlanych przejrzystość i uniknąć niewłaściwego stosowania tych wyrobów, producent powinien dokładnie określić te wyroby budowlane i ich zamierzone zastosowanie. Z tego samego powodu producent powinien wyraźnie zaznaczyć, czy wyroby budowlane są przeznaczone do użytku profesjonalnego. Aby zapewnić identyfikowalność wyrobów budowlanych, producenci powinni podawać właściwy dla producenta niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu na wyrobie lub, jeśli nie jest to możliwe, np. ze względu na wielkość lub powierzchnię wyrobu, na przytwierdzonej etykiecie, na jego opakowaniu lub, jeśli nie jest to możliwe, w dokumencie dołączonym do wyrobu.
- (48) Aby zapewnić spełnienie wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu, producenci powinni aktywnie wyszukiwać, przechowywać i oceniać informacje oraz podejmować odpowiednie działania w przypadku potwierdzenia niezgodności lub niewystarczających właściwości użytkowych lub w przypadku wystąpienia ryzyka.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

- (49) Aby osiągnąć cele określone w Europejskim Zielonym Ładzie i w Planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym, Komisja powinna mieć możliwość określenia minimalnych wartości progowych właściwości środowiskowych wyrobów budowlanych i wymagań środowiskowych dotyczących wyrobów budowlanych, które zapobiegą wpływowi wyrobów budowlanych na środowisko i ograniczą ten wpływ. W każdym przypadku należy jednak przestrzegać zasady „bezpieczeństwo przede wszystkim”, mającej zastosowanie zarówno do wyrobu budowlanego, jak i do obiektu budowlanego, a także obejmującej ochronę zdrowia.
- (50) Dążąc do zapewnienia zrównoważoności i trwałości wyrobów budowlanych, producenci powinni zapewnić, by wyroby można było użytkować tak długo, jak to możliwe. Tak długie użytkowanie wymaga odpowiedniego projektu, stosowania niezawodnych części, zapewnienia możliwości naprawy wyrobów, dostępności informacji na temat napraw i dostępu do części zamiennych. Gdy części zamienne nie są powszechnie dostępne na rynku, Komisja powinna być uprawniona do nałożenia na producenta obowiązku zapewnienia dostępności tych części zamiennych po rozsądnej i niedyskryminacyjnej cenie przez okres 10 lat, który może zostać przedłużony, jeżeli zakłada się, że ich dostępność przez dłuższy okres zwiększy żywotność wyrobu.
- (51) Aby wzmocnić obieg zamknięty wyrobów budowlanych zgodnie z celami określonymi w Planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym i zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, wymagania dotyczące wyrobów powinny poprawić efektywność gospodarowania zasobami, zapobiegać wytwarzaniu odpadów, priorytetowo traktować naprawę, ponowne użycie i regenerację oraz wpływać na zdolność wyrobu do recyklingu i produkcję produktów ubocznych. Przygotowanie do ponownego użycia, ponowne użycie, regeneracja i recykling wymagają pewnych rozwiązań projektowych, a konkretnie ułatwienia oddzielania wyrobów, części składowych i materiałów podczas rozmontowywania, demontażu i rozbiórki oraz na późniejszym etapie recyklingu, jak również unikania w miarę możliwości materiałów mieszanych, łączonych lub o skomplikowanym składzie i substancji potencjalnie niebezpiecznych. Ponieważ zwykle instrukcje użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa nie zawsze docierają do podmiotów gospodarczych odpowiedzialnych za przygotowanie do ponownego użycia, ponowne użycie, regenerację i recykling, w cyfrowym paszporcie produktu dostępnym za pośrednictwem nośników danych oraz na stronach internetowych producenta należy udostępnić niezbędne informacje na ten temat.
- (52) Ogólne informacje o wyrobie, instrukcje użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa są istotnym narzędziem przekazywania informacji wystarczających do podjęcia świadomych decyzji dotyczących zakupu, instalacji, użytkowania, konserwacji, demontażu, ponownego użycia i recyklingu wyrobu przez szeroką grupę klientów, którzy mogą potrzebować tych informacji. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem określić elementy, które mają się znaleźć w ogólnych informacjach o wyrobie, instrukcji użytkowania i w informacjach dotyczących bezpieczeństwa, a wytyczne dotyczące tego, w jaki sposób standardowo uwzględnić te elementy w odniesieniu do określonego wyrobu, muszą nadawać się do uwzględnienia w normach zharmonizowanych dotyczących właściwości użytkowych. Takie wytyczne nie powinny jednak rozszerzać ani ograniczać odpowiedzialności producenta za dostarczenie informacji określonych w rozporządzeniu. Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu zapewnienia odpowiedniego i jednolitego wdrożenia obowiązku dostarczenia ogólnych informacji o wyrobie, instrukcji użytkowania i informacji dotyczących bezpieczeństwa w odniesieniu do określonych rodzin wyrobów lub kategorii wyrobów, gdy normy zharmonizowane dotyczące właściwości użytkowych się do tego nie nadają.
- (53) Niektóre wyroby budowlane stają się odpadami, mimo że nigdy nie zostały zastosowane. Aby uniknąć takiego marnotrawienia zasobów, niniejsze rozporządzenie nie powinno utrudniać państwom członkowskim nałożenia na producentów obowiązku akceptowania przejęcia przez nich, bezpośrednio lub za pośrednictwem importerów i dystrybutorów, prawa własności wyrobów, których po dostarczeniu na plac budowy lub do użytkownika nie użyto i które są w stanie odpowiadającym stanowi, w jakim zostały wprowadzone do obrotu.
- (54) Aby użytkownicy wyrobów budowlanych mogli dokonywać świadomych wyborów, należy ich dostatecznie dobrze poinformować o właściwościach środowiskowych wyrobów, o ich zgodności z wymaganiami środowiskowymi oraz o tym, w jakim stopniu producent wywiązuje się z obowiązków w zakresie ochrony środowiska. Komisja jest zatem uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu ustanowienia szczegółowych wymagań dotyczących etykietowania.
- (55) Upoważnieni przedstawiciele są często jedynymi osobami, z którymi można się skontaktować w przypadku wyrobów z importu, natomiast producenci często powierzają im bardzo ograniczone zadania i nie przekazują im wszystkich informacji niezbędnych do skutecznego reprezentowania producentów. W związku z tym należy wzmocnić i jasno określić w niniejszym rozporządzeniu rolę i obowiązki upoważnionych przedstawicieli, takie jak zadania, które mają zostać ujęte w pełnomocnictwie od producenta. Pełnomocnictwo upoważnionego przedstawiciela nie powinno obejmować sporządzania dokumentacji technicznej. Niemniej jednak producenci powinni mieć możliwość zawarcia w tym celu odrębnej umowy ze swoim upoważnionym przedstawicielem, poza zakresem pełnomocnictwa.
- (56) Tam, gdzie rozporządzenie ustanawia obowiązki w zakresie wprowadzania wyrobu do obrotu, zawsze powinien istnieć producent. W razie jego braku w rozumieniu niniejszego rozporządzenia w roli producenta powinien występować dystrybutor lub importer i przyjąć na siebie jego zadania.

- (57) Podmiot gospodarczy, który modyfikuje dany wyrób lub przechowuje go w sposób, który może mieć wpływ na jego właściwości użytkowe lub bezpieczeństwo, powinien podlegać obowiązkom producenta polegającym na sprawdzeniu, czy właściwości użytkowe lub bezpieczeństwo wyrobu są nadal takie same. Obowiązku tego nie należy jednak nakładać na podmiot gospodarczy, który przepakowuje wyroby, ponieważ w przeciwnym razie handel na rynku wtórnym, a tym samym swobodny obrót wyrobami, byłby utrudniony, a przepakowywanie co do zasady nie powinno mieć wpływu na właściwości użytkowe ani na bezpieczeństwo wyrobu budowlanego. Aby jednak zachować właściwości użytkowe i zapewnić bezpieczeństwo wyrobów, podmiot gospodarczy zajmujący się przepakowywaniem powinien ponosić odpowiedzialność za prawidłowe wykonanie tych czynności, aby zagwarantować, że dany wyrób nie został uszkodzony oraz że użytkownicy wciąż będą właściwie informowani w języku określonym przez państwo członkowskie, w którym udostępnia się te wyroby.
- (58) Biorąc pod uwagę skutki środowiskowe wyrobu budowlanego, wyliczenie zrównoważenia środowiskowego wyrobu budowlanego powinno obejmować również opakowanie – już istniejące lub które najprawdopodobniej zostanie użyte. Opakowanie wyrobu może również być kluczowe dla zachowania jego właściwości użytkowych w ramach całego łańcucha dystrybucji aż do użytkownika. Mimo że opakowanie samo w sobie nie jest objęte innymi ocenami właściwości użytkowych wyrobu, wszystkie podmioty gospodarcze powinny – w ramach obowiązku podjęcia niezbędnych środków na rzecz zapewnienia ciągłej zgodności wyrobów z niniejszym rozporządzeniem – odpowiadać za używanie opakowań pozwalających na zachowanie właściwości użytkowych i zgodności z wymaganiami dotyczącymi wyrobów. Opakowanie może samo w sobie stanowić zagrożenie dla użytkowników – obowiązek informowania o zagrożeniach związanych ze stosowaniem wyrobu powinien to uwzględnić.
- (59) Aby zwiększyć stopień przestrzegania przez producentów obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz przyczynić się do zaradzenia stwierdzonym uchybieniom i do poprawy nadzoru rynku, dostawcy usług realizacji zamówień, internetowe platformy handlowe i inni uczestnicy rynku powinni czynnie uczestniczyć w zapewnianiu, by do użytkowników trafiały wyłącznie wyroby zgodne z wymaganiami.
- (60) Aby zapobiec unikaniu obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, gdy proces technologiczny obejmuje kilka różnych podmiotów uczestniczących w projektowaniu i wytwarzaniu wyrobu budowlanego, konieczne jest jasne określenie roli producenta, gdy osoba fizyczna lub prawna, która faktycznie produkuje wyrób budowlany, przyjmuje na siebie obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do całego wyrobu, chyba że inna osoba wprowadza wyrób do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo przyjmuje na siebie odpowiedzialność za wyrób poprzez sporządzenie deklaracji właściwości użytkowych i zgodności. Ma to szczególne znaczenie w przypadku drukowania przestrzennego, jeżeli osoba fizyczna lub prawna drukuje przestrzennie wyroby budowlane i wprowadza je do obrotu. Taka osoba powinna wywiązywać się z obowiązków spoczywających na producentach również pod względem korzystania z odpowiednich zbiorów danych 3D oraz materiałów poddanych procedurom mającym zastosowanie do wyrobów budowlanych, a także w odniesieniu do zgodności informacji, które mają być dostarczone przez producenta zbioru danych 3D, z informacjami, które mają być dostarczone przez producenta materiału do drukowania.
- (61) Gdy produkt nie jest przeznaczony do stosowania jako wyrób budowlany, lecz jego wygląd może skłonić konsumentów do stosowania go w tym charakterze, produktowi temu powinny towarzyszyć instrukcje użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988⁽¹⁶⁾ lub innego mającego zastosowanie rozporządzenia wskazujące, że pomimo takiego wyglądu produkt nie został zaprojektowany do użytku jako wyrób budowlany. Organy nadzoru rynku muszą podjąć odpowiednie kroki, włącznie z opcją wycofania produktu z rynku, gdyby jego wygląd mógł dezorientować konsumenta lub skłaniać do zrobienia z niego niewłaściwego użytku.
- (62) Aby doprecyzować stosowanie niniejszego rozporządzenia do sprzedaży przez internet i innych rodzajów sprzedaży na odległość, należy określić, na jakich warunkach dany wyrób uznaje się za wyrób oferowany klientom w Unii. Z uwagi na to, że w handlu internetowym istnieje większe prawdopodobieństwo nieprzebrzegania przepisów, państwa członkowskie powinny dołożyć szczególnych starań, by wyznaczyć jeden organ nadzoru rynku do wykrywania ofert sprzedaży na odległość skierowanych do klientów na terytorium danego państwa, tak aby właściwe organy nadzoru rynku mogły podejmować odpowiednie środki. Oferty w walucie państw członkowskich, dostępne za pośrednictwem nazwy domeny internetowej zarejestrowanej w jednym z państw członkowskich lub odnoszącej się do Unii lub jednego z państw członkowskich i wysyłane do dowolnego państwa członkowskiego,

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylające dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz.U. L 135 z 23.5.2023, s. 1).

należy uznać za skierowane do klientów w Unii. Organy nadzoru rynku za wskazówkę co do tego, czy oferta skierowana jest do klientów w Unii, mogą również uznać inne elementy, takie jak posłużenie się językiem urzędowym państwa członkowskiego.

- (63) W szybkim tempie rozwijają się technologie cyfrowe, w których tkwi znaczny potencjał pod względem zmniejszenia obciążeń administracyjnych i kosztów ponoszonych przez podmioty gospodarcze i organy i które sprzyjają powstawaniu innowacyjnych i nowych możliwości rynkowych i modeli biznesowych. Upowszechnienie technologii cyfrowych w znacznym stopniu przyczyni się również do osiągnięcia celów określonych w „fali renowacji”, w tym celów dotyczących efektywności energetycznej, oceny cyklu życia i monitorowania zasobów budowlanych.
- (64) Aby zapewnić terminowe przyjęcie norm zharmonizowanych i europejskich dokumentów oceny, Komisja powinna mieć możliwość wprowadzenia obowiązku ich stosowania z ograniczeniami ich skutków prawnych na mocy niniejszego rozporządzenia. Takie ograniczenia powinny móc obejmować na przykład przestarzałe odniesienia do innych norm lub dokumentów, przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem lub innymi przepisami prawa Unii, przepisy sprzeczne z innymi normami zharmonizowanymi lub przepisy niezgodne z wymaganiami, które należy spełnić w odniesieniu do podstawowych zasad i punktów odniesienia określonych we wniosku o normalizację.
- (65) Aby zapewnić spójność systemu, niniejsze rozporządzenie powinno opierać się na horyzontalnych ramach prawnych dotyczących normalizacji. W związku z tym rozporządzenie (UE) nr 1025/2012 powinno w miarę możliwości mieć również zastosowanie do norm, które staną się obowiązkowe na podstawie niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenie (UE) nr 1025/2012 ma zatem zawierać m.in. procedury wnoszenia zastrzeżeń wobec norm zharmonizowanych, w przypadku gdy normy takie nie w pełni odpowiadają mającym zastosowanie wymaganiom prawnym lub nie spełniają wymagań określonych w odpowiednim zleceniu normalizacji lub innych wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (66) Komisja powinna wspierać europejskie organizacje normalizacyjne w opracowywaniu wytycznych zawierających zbiór jasnych i stabilnych przepisów dotyczących całego procesu normalizacji, w tym ról, obowiązków, kompetencji i ogólnych terminów proceduralnych dla wszystkich zainteresowanych stron, a także obowiązujących wzorów. Komisja powinna także udzielać wsparcia, by zagwarantować spójność i zgodność norm z wymaganiami prawnymi, oraz powinna uczestniczyć w nieformalnych i formalnych dyskusjach europejskich organizacji normalizacyjnych opracowujących zleczone europejskie dokumenty normalizacyjne, w szczególności w kwestiach dotyczących zgodności dokumentów normalizacyjnych z niniejszym rozporządzeniem i z innymi przepisami prawa Unii. Działania te powinny się opierać na przekrojowych pracach prowadzonych w kontekście wdrażania rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.
- (67) Gdy Komisja, w drodze aktów delegowanych, zatwierdza wnioski europejskich organizacji normalizacyjnych dotyczące dobrowolnych lub obowiązkowych wartości progowych i klas właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk i tych zasadniczych charakterystyk, które zawsze muszą być deklarowane przez producentów, powinna im towarzyszyć ocena skutków, jeżeli wymaga tego Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁷⁾.
- (68) Ponieważ europejskie dokumenty oceny nie są aktami o powszechnym zastosowaniu, lecz stanowią pierwszy etap dwuetapowej procedury administracyjnej prowadzącej do oznakowania CE, nie należy ich uznawać za zharmonizowane specyfikacje techniczne. Podstawowe zasady opracowywania norm zharmonizowanych, takie jak przejrzystość dla konkurentów, mogą i powinny mieć jednak zastosowanie również do europejskich dokumentów oceny. Ponadto europejskie dokumenty oceny należy przywoływać w procesie oceny i weryfikacji w taki sam sposób jak normy zharmonizowane. Aby zapewnić przejrzystość konkurentom, europejskie dokumenty oceny należy udostępnić publicznie, a odniesienia do wszystkich europejskich dokumentów oceny opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (69) Obecnie istnieje ryzyko, że coraz większa liczba trudnych do odróżnienia europejskich dokumentów oceny, które często mają niewielką wartość dodaną w porównaniu z innymi dokumentami lub obowiązującymi normami zharmonizowanymi, spowolni ich publikację. Aby wyeliminować to ryzyko w sposób opłacalny, należy ustanowić lub uszczegółwić pewne zasady opracowywania i przyjmowania europejskich dokumentów oceny. Komisja powinna również wzmocnić sprawowaną przez siebie kontrolę.
- (70) Gdy organizacja jednostek oceny technicznej (JOT) uzna opracowanie europejskiego dokumentu oceny za przydatne nawet bez żadnego wniosku ze strony producenta, organizacja JOT powinna poinformować o tym Komisję, która powinna podjąć decyzję o przedstawieniu wniosku o opracowanie europejskiego dokumentu oceny z uwzględnieniem uzasadnienia przedstawionego przez organizację JOT oraz potrzeb rynku.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (71) Wymagania mające zastosowanie do organów wyznaczających JOT nie powinny w znaczący sposób różnić się od wymagań mających zastosowanie do organów notyfikujących, z uwagi na podobieństwa między ich rolami. Z tego samego powodu JOT powinny być tak samo niezależne i sprawować taką samą kontrolę nad procesem decyzyjnym jak jednostki notyfikowane.
- (72) Wobec znacznego odsetka notyfikacji opartych na niekompletnych lub błędnych ocenach, w szczególności w przypadku notyfikacji podmiotów prawnych nieposiadających wewnętrznych kompetencji technicznych, należy doprecyzować wymagania dotyczące jednostek notyfikowanych, mianowicie w odniesieniu do ich niezależności, delegowania zadań innym podmiotom prawnym oraz własnej zdolności do wykonywania zadań; wprowadzić wymaganie zatrudniania w jednostkach notyfikowanych dostatecznej liczby odpowiednio wykwalifikowanego personelu oraz sprawdzać kompetencje tego personelu, do czego skutecznym narzędziem może być matryca kwalifikacji; zapewnić, by to jednostka notyfikowana sprawowała faktyczną kontrolę nad personelem, przydzielaniem ekspertów zewnętrznych, procedurami, kryteriami i procesem decyzyjnym, a nie podwykonawca, spółka zależna lub inna spółka należąca do tej samej grupy spółek, oraz sprawdzać, czy ma to miejsce; oraz zwiększyć zakres dokumentacji, jaką mają dostarczyć jednostki przy składaniu wniosku o wyznaczenie na jednostkę notyfikowaną, aby zapewnić organom notyfikującym bardziej gruntowną i stosunkowo sprawiedliwą podstawę podjęcia decyzji.
- (73) W trosce o prawidłowe wykonywanie niniejszego rozporządzenia należy zapewnić, aby jednostki akredytujące za podstawę akredytacji przyjmowały niniejsze rozporządzenie, a nie odbiegające od niego normy. Należy również zapewnić, by jednostki akredytujące oceniały zdolności jednostki będącej wnioskodawcą, a nie grupy spółek, ponieważ to ta jednostka będąca wnioskodawcą musi kontrolować przyszłą certyfikację.
- (74) Aby zapewnić równe szanse i uniknąć niepewności prawa, należy jaśniej określić i doprecyzować obowiązki jednostek notyfikowanych zarówno w odniesieniu do ich działalności w zakresie oceny i weryfikacji, jak i powiązanych z nią aspektów.
- (75) Aby uniknąć powiązań między personelem jednostek notyfikowanych a producentami, jednostki notyfikowane powinny móc umożliwiać rotację personelu wykonującego poszczególne zadania związane z oceną zgodności.
- (76) Organy państw członkowskich mogą mieć pytania, na które odpowiedzi może udzielić wyłącznie określona jednostka notyfikowana. W związku z tym jednostki notyfikowane powinny również odpowiadać na ewentualne pytania organów innych państw członkowskich.
- (77) Aby umożliwić organom łatwiejsze wykrywanie niezgodności jednostek notyfikowanych, producentów i wyrobów oraz zapewnić równe szanse, jednostki notyfikowane powinny być uprawnione – a w przypadku gdy taką niezgodność można wyraźnie wykazać, nawet zobowiązane – do aktywnego przekazywania informacji o niezgodnościach właściwym krajowym organom nadzoru rynku lub organom notyfikującym. Jednostki notyfikowane nie powinny jednak wykraczać poza obowiązek w zakresie informowania, prowadząc badania dotyczące podmiotów innych niż ich klienci lub partnerzy.
- (78) Aby stworzyć równe szanse jednostkom notyfikowanym i producentom, należy poprawić koordynację między jednostkami notyfikowanymi. Ponieważ tylko połowa obecnych jednostek notyfikowanych uczestniczy z własnej inicjatywy w działaniach istniejącej już grupy koordynacyjnej jednostek notyfikowanych, udział w niej – bezpośredni lub za pośrednictwem wyznaczonych przedstawicieli – powinien się stać obowiązkowy.
- (79) Próby ustanowienia w rozporządzeniu (UE) nr 305/2011 uproszczonych procedur dla małych i średnich przedsiębiorstw, a tym samym próby zmniejszenia obciążeń i kosztów ponoszonych przez MŚP i mikroprzedsiębiorstwa, nie były w pełni udane i często pozostawały niezrozumiałe lub nie były stosowane z powodu niewiedzy lub niejasności co do ich zastosowania. Usuwając stwierdzone uchybienia i opierając się na wcześniej ustanowionych przepisach, należy doprecyzować je i ułatwić ich stosowanie, a tym samym osiągnąć cel, jakim jest wsparcie MŚP przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiednich właściwości użytkowych, bezpieczeństwa i zrównoważenia środowiskowego wyrobów budowlanych.
- (80) Należy upowszechnić uznawanie wyników badań uzyskanych przez innego producenta, przewidziane w art. 36 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 305/2011, aby zmniejszyć ogólne obciążenie podmiotów gospodarczych, a konkretnie producentów. Taki mechanizm uznawania jest szczególnie potrzebny, aby uniknąć wielokrotnego oceniania zrównoważenia środowiskowego surowców, produktów pośrednich i produktów końcowych.
- (81) Aby zagwarantować pewność prawa w razie problemów związanych z bezpieczeństwem lub właściwościami użytkowymi, na takie uznanie należy zezwolić tylko w przypadkach, gdy ocenione i zweryfikowane podmioty gospodarcze zgodzą się na współpracę, w tym na niezbędne udostępnienie danych, między sobą i z zaangażowanymi jednostkami notyfikowanymi.

- (82) Ocena rozporządzenia (UE) nr 305/2011 wykazała, że działania w zakresie nadzoru rynku prowadzone na szczeblu krajowym są bardzo zróżnicowane pod względem jakości i skuteczności. W uzupełnieniu środków na rzecz lepszego nadzoru rynku określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w odpowiednich przepisach prawa Unii należy ułatwić czuwanie nad zgodnością podmiotów gospodarczych, jednostek i wyrobów z niniejszym rozporządzeniem, również poprzez zaangażowanie osób trzecich, np. umożliwiając każdej osobie fizycznej lub prawnej przekazywanie informacji o przypadkach niezgodności za pośrednictwem portalu wnoszenia skarg stworzonego i utrzymywanego przez Komisję. Rozpatrywanie skarg jest zgodne z prawem do dobrej administracji określonym w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Rozpatrując skargi, Komisja powinna brać pod uwagę istotność i uzasadnienie skargi i traktować priorytetowo skargi dotyczące kwestii mających szczególnie daleko idące negatywne skutki dla obywateli lub rynku wewnętrznego. Aby skargę można było uznać za uzasadnioną, Komisja powinna w szczególności sprawdzić, czy skarżący jest w stanie przedstawić powód lub czy powód skargi stanowi kwestię, w której Komisja przyjęła jasne, publicznie znane i spójne stanowisko, które zostało przekazane skarżącemu. Komisja powinna udzielić skarżącemu odpowiedzi bez zbędnej zwłoki i skutecznie przekazać skargę odpowiednim państwom członkowskim, które powinny niezwłocznie i skutecznie rozpatrywać te skargi zgodnie ze swoimi ramami prawnymi i obowiązkami.
- (83) Aby usunąć stwierdzone uchybienia w zakresie nadzoru rynku, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 305/2011, niniejsze rozporządzenie powinno zawierać więcej uzasadnionych uprawnień dla organów nadzoru rynku i Komisji, które to uprawnienia powinny umożliwić organom działanie we wszystkich potencjalnie problematycznych okolicznościach.
- (84) Praktyka nadzoru rynku dowiodła, że podczas oceny wyrobów w pewnym momencie istnieje ryzyko niezgodności, choć niezgodność ta nie zachodzi, natomiast w jakimś późniejszym momencie stwierdza się coś wręcz przeciwnego. Ponadto zdarzają się sytuacje, w których niezgodność inna niż formalna nie powoduje powstania ryzyka. Z tych powodów państwa członkowskie powinny posiadać uprawnienia do podejmowania działań we wszystkich przypadkach podejrzenia niezgodności lub ryzyka niezgodności, a definicję „wyrobu stwarzającego ryzyko” należy rozszerzyć tak, aby obejmowała ryzyko dla środowiska. Państwom członkowskim należy zapewnić wystarczającą swobodę proceduralną, aby mogły one rozróżniać przypadki niezgodności o wysokim i niskim priorytecie, przy czym wszystkie państwa członkowskie należy informować również o mniej ważnych przypadkach.
- (85) Aby zapewnić skuteczne egzekwowanie wymagań i wzmocnić nadzór rynku w państwach członkowskich, Komisja powinna wydać wytyczne dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, a także wspólne praktyki i metody skutecznego nadzoru rynku, w tym na przykład takie elementy jak zalecana liczba i rodzaj kontroli, które mają być przeprowadzane przez organy nadzoru rynku w odniesieniu do poszczególnych kategorii lub rodzin wyrobów lub w związku z określonymi wymaganiami. Zalecenia takie powinny opierać się na dobrych praktykach wypracowanych w ramach nadzoru rynku.
- (86) Ponadto, aby zwiększyć przeciętnie niewielkie zdolności organów nadzoru rynku w zakresie nadzoru rynku i zapewnić większą zgodność z przepisami rozporządzenia(UE) 2024/1781, należy zapewnić bardziej szczegółowe wsparcie w zakresie koordynacji administracyjnej oraz przyznać im uprawnienia do dochodzenia od podmiotów gospodarczych zwrotu kosztów kontroli i badań w związku z wyrobami niezgodnymi z wymaganiami.
- (87) Aby stworzyć zachętę do zwiększania zdolności organów nadzoru rynku w zakresie nadzoru rynku oraz zapewnić zgodność z przepisami rozporządzenia (UE) 2024/1781, państwa członkowskie powinny składać sprawozdania ze swojej działalności w zakresie nadzoru rynku dotyczącej wyrobów objętych niniejszym rozporządzeniem, w tym nałożonych sankcji.
- (88) Aby lepiej służyć podmiotom gospodarczym, punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych powinny stać się bardziej skuteczne i w tym celu otrzymać więcej środków. Aby ułatwić pracę podmiotom gospodarczym, należy dopracować i rozszerzyć zadania punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych, tak aby obejmowały one informowanie na temat przepisów dotyczących wyrobów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu i aktach przyjętych na jego podstawie. Państwa członkowskie powinny również zwiększać świadomość podmiotów gospodarczych na temat znajdujących się na ich terytorium punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych.
- (89) Należy ustanowić odpowiedni, skuteczny i opłacalny mechanizm koordynacji, aby zapewnić spójne stosowanie ustanowionych obowiązków i wymagań oraz wzmocnić cały system, biorąc również pod uwagę fakt, że mogą pojawić się nowe kwestie interpretacyjne dotyczące bezpieczeństwa i zrównoważoności wyrobów i obiektów budowlanych. Ponieważ rozbieżne decyzje stwarzają nierówne szanse, przyczyniają się do większej złożoności ram prawnych, tworzą bariery dla swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym oraz dodatkowe obciążenia administracyjne i koszty dla podmiotów gospodarczych, należy zapobiec przyjmowaniu takich rozbieżnych decyzji za pośrednictwem tego mechanizmu koordynacji.

- (90) W szczególności należy zatem utworzyć system informacyjny i komunikacyjny w celu gromadzenia pytań dotyczących interpretacji, znajdowania odpowiednich wspólnych rozwiązań i usprawnienia wymiany informacji w tym zakresie. Aby ułatwić wymianę informacji, system taki powinien opierać się na systemach krajowych. W ramach tych systemów krajowych należy również identyfikować przypadki niejednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia, aby zapewnić, by te rozbieżne praktyki nie stały się powszechne i trwałe. System informacyjny i komunikacyjny powinien również zajmować się kwestiami związanymi z pojawianiem się nowych wyrobów lub modeli biznesowych, z nieprzewidywanymi sytuacjami oraz z sytuacjami, w których zastosowanie mają również inne przepisy prawa Unii.
- (91) Cyfryzacja i dostępność informacji na temat wyrobów zwiększają przejrzystość z korzyścią dla bezpieczeństwa wyrobów oraz ochrony środowiska i zdrowia osób, a jednocześnie zmniejszają obciążenia administracyjne i koszty ponoszone przez podmioty gospodarcze. W związku z tym Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu ustanowienia systemu cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych jak najbardziej spójnego z cyfrowym paszportem produktu ustanowionym rozporządzeniem (UE) 2024/1781.
- (92) Aby zwiększyć zdadność do odczytu maszynowego, konieczne jest ustanowienie wspólnego słownika danych opartego na normach europejskich, narzędzia służącego do zarządzania strukturą danych i jej publikacji oraz stosownych definicji i opisów danych dla wszystkich odpowiednich wyrobów budowlanych. Dla każdej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów słownik danych powinien zawierać wszystkie zasadnicze charakterystyki i inne właściwości określone w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, a także inne informacje wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia. Słownik danych zharmonizowany na poziomie Unii powinien umożliwiać klasyfikację i stosowanie ustrukturyzowanych definicji zarówno przez właściwe organy krajowe, jak i w ramach dalszej cyfryzacji sektora budowlanego, w szczególności w modelowaniu informacji o budynku, w dziennikach budynków, w paszportach cyfrowych i w rejestrach.
- (93) Aby podnieść poziom ich kompetencji, zharmonizować ich proces decyzyjny i stworzyć równe szanse dla podmiotów gospodarczych, należy zorganizować szkolenia dla organów nadzoru rynku, punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych, organów wyznaczających, organów notyfikujących, przedstawicieli jednostek notyfikowanych i JOT. Do osiągnięcia tych samych celów należy również dążyć poprzez wymiany personelu między organami nadzoru rynku, organami notyfikującymi i jednostkami notyfikowanymi z co najmniej dwóch państw członkowskich.
- (94) Państwa członkowskie nie zawsze posiadają kompetencje techniczne pozwalające im na wypełnienie wszystkich spoczywających na nich zgodnie z przepisami Unii obowiązków łącznie wobec wszystkich sektorów produktów. W związku z tym uzyskują nieformalne wsparcie od innych państw członkowskich. Ponieważ takiego wsparcia w niektórych przypadkach nie da się uniknąć, w niniejszym rozporządzeniu należy określić podstawowe zasady udzielania takiego wsparcia, a mianowicie sprecyzować zakresy odpowiedzialności.
- (95) Działalność gospodarcza w zakresie wyrobów budowlanych powoli, ale systematycznie przybiera coraz bardziej międzynarodowy charakter. W związku z tym pojawiają się sytuacje, w których należy przeciwdziałać niezgodności podmiotów gospodarczych mających siedzibę poza Unią. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem przewidzieć przepisy dotyczące współpracy międzynarodowej.
- (96) Pewna liczba państw trzecich stosuje unijne przepisy dotyczące wyrobów lub przynajmniej uznaje certyfikaty wydane na ich podstawie, czy to na podstawie umów międzynarodowych, czy jednostronnie – przy czym w obu przypadkach leży to w interesie Unii. Aby zachęcić takie państwa trzecie do kontynuowania tej praktyki, a inne państwa trzecie do podjęcia podobnych działań, państwom trzecim stosującym unijne przepisy dotyczące wyrobów lub uznającym certyfikaty wydane na podstawie tych przepisów należy zapewnić w indywidualnych przypadkach pewne dodatkowe możliwości. Z tego powodu powinna istnieć możliwość wsparcia, po konsultacji z państwami członkowskimi, tych szczególnie skłonnych do współpracy państw trzecich poprzez umożliwienie im udziału w niektórych szkoleniach oraz udziału w systemie cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych, w systemie informacji służącym do zharmonizowanego podejmowania decyzji oraz w wymianie informacji między organami. Ponadto z tego samego powodu powinna istnieć możliwość informowania tych szczególnie skłonnych do współpracy państw trzecich o wyrobach niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających ryzyko.
- (97) Aby zachęcić do stosowania zrównoważonych wyrobów budowlanych, unikając jednocześnie zakłóceń na rynku i zachowując zgodność z przepisami rozporządzenia (UE) 2024/1781, zachęty do stosowania zrównoważonych wyrobów budowlanych oferowane przez państwa członkowskie powinny przede wszystkim dotyczyć najbardziej zrównoważonych wyrobów. Ponadto Komisja powinna mieć możliwość koordynowania zachęt państw członkowskich mających na celu zwiększenie popytu na niektóre zrównoważone środowiskowo wyroby. Państwa członkowskie mogłyby również wprowadzać – zgodnie z zasadami pomocy państwa – zachęty mające na celu propagowanie przyjaznych środowisku i zrównoważonych wyrobów budowlanych, które nie są objęte zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.
- (98) Zamówienia publiczne odpowiadają za 14 % PKB Unii. Aby zwiększyć stosowanie zrównoważonych wyrobów budowlanych, co przyczyniłoby się do realizacji celów, jakimi są: osiągnięcie neutralności klimatycznej, poprawa efektywności energetycznej i efektywnego gospodarowania zasobami oraz przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, która chroni zdrowie publiczne i różnorodność biologiczną, oraz zapewnić zgodność z przepisami

rozporządzenia (UE) 2024/1781 praktyki państw członkowskich w zakresie zamówień publicznych powinny być zgodne z obowiązkowymi minimalnymi wymaganiami dotyczącymi właściwości użytkowych w zakresie zrównoważenia środowiskowego wyrobów budowlanych określonymi w aktach delegowanych. Komisja powinna zdecydować o zasadniczych charakterystykach, które należy uwzględnić, oraz o ich zastosowaniu w co najmniej jednej z następujących form: specyfikacje techniczne, kryteria kwalifikacji, klauzule dotyczące realizacji zamówienia lub kryteria udzielenia zamówienia. Obowiązkowe minimalne wymagania dotyczące właściwości użytkowych w zakresie zrównoważenia środowiskowego odnoszą się wyłącznie do zasadniczych charakterystyk i nie wykluczają ewentualnego bardziej ambitnego podejścia państw członkowskich do udzielania zamówień poprzez żądanie lepszych właściwości użytkowych w odniesieniu do odpowiednich zasadniczych charakterystyk, przy jednoczesnym poszanowaniu strefy zharmonizowanej.

- (99) Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające powinny być w stosownych przypadkach zobowiązane do dostosowania swoich zamówień do szczególnych kryteriów zielonych zamówień publicznych, które mają zostać określone w aktach delegowanych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Kryteria dotyczące określonych rodzajów wyrobów lub kategorii wyrobów powinny być spełnione, jeżeli zamówienia wymagają obowiązkowych minimalnych właściwości użytkowych w zakresie zrównoważenia środowiskowego wyrobów budowlanych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk objętych zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi. Te minimalne wymagania należy ustanowić zgodnie z przejrzystymi, obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami. Przy opracowywaniu aktów delegowanych związanych z zielonymi zamówieniami publicznymi Komisja powinna należycie uwzględnić różne uwarunkowania geograficzne, społeczne i gospodarcze państw członkowskich. Analizując wpływ na sytuację rynkową, Komisja powinna uwzględnić między innymi wpływ wymagań na konkurencję, MŚP oraz na najlepsze zrównoważone środowiskowo wyroby i rozwiązania dostępne na rynku. Analizując ekonomiczną wykonalność dla instytucji zamawiających i podmiotów zamawiających, Komisja powinna uwzględnić fakt, że różne instytucje zamawiające w różnych państwach członkowskich mogą mieć różne zdolności budżetowe. W należycie uzasadnionych przypadkach instytucje zamawiające powinny mieć możliwość odstąpienia od wymagań, np. gdy istnieje tylko jeden dostawca, nie ma odpowiednich ofert lub zastosowanie tych wymagań prowadziło do nieproporcjonalnych kosztów.
- (100) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w razie sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2748⁽¹⁸⁾, z powodów określonych w tym rozporządzeniu należy ustanowić przepisy dotyczące wyrobów budowlanych uznanych za towary istotne w kontekście kryzysu, priorytetowego traktowania oceny i weryfikacji tych wyrobów, oceny i deklaracji właściwości użytkowych w oparciu o normy i wspólne specyfikacje, a także przepisy dotyczące ustalania priorytetów działań w zakresie nadzoru rynku i wzajemnej pomocy między organami w razie aktywnego trybu sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym wprowadzonego na podstawie tego rozporządzenia.
- (101) W celu uwzględnienia postępu technicznego i wiedzy technicznej na temat nowych dowodów naukowych, zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, ułatwienia dostępu do informacji i zapewnienia jednolitego wdrażania przepisów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany załączników II, III, IV, V, VI, VII, IX i X oraz zmiany niniejszego rozporządzenia w celu doprecyzowania, dodania i usunięcia niektórych funkcji oraz zmiany niektórych przepisów w celu zapewnienia zgodności i interoperacyjności z rozporządzeniem (UE) 2024/1781. Z tych samych względów należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez: określenie dobrowolnych lub obowiązkowych wartości progowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, klas właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk oraz zasadniczych charakterystyk, które zawsze muszą być deklarowane przez producentów; określenie elementów wniosków o normalizację i warunków, na jakich wyrób należy uznać za spełniający określony poziom lub określoną wartość progową lub za kwalifikujący się do klasy właściwości użytkowych bez badań lub bez dalszych badań; ustanowienie wymagań dotyczących wyrobów zgodnie z załącznikiem III; ustanowienie przepisów dotyczących dostarczania ogólnych informacji o wyrobie, instrukcji użytkowania i informacji dotyczących bezpieczeństwa w odniesieniu do danej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów; określenie dla każdej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów mającego zastosowanie systemu oceny i weryfikacji spośród systemów określonych w załączniku IX; określenie warunków, na jakich obowiązki związane z oceną właściwości użytkowych wyrobu lub ze spełnieniem określonych wymagań dotyczących wyrobu mogą zostać spełnione poprzez wywiązanie się z obowiązków wynikających z innych aktów prawnych Unii; nałożenie na producentów w odniesieniu do niektórych rodzin wyrobów i kategorii wyrobów obowiązku udostępniania na rynku określonych części zamiennych, które dla wyrobów wprowadzanych przez nich do obrotu nie są powszechnie dostępne; ustanowienie dla konkretnych rodzin wyrobów i kategorii wyrobów szczegółowych wymagań w zakresie etykietowania dotyczącego zrównoważenia środowiskowego; ustanowienie systemu cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych; oraz poprzez określenie obowiązkowych minimalnych wymagań w zakresie zrównoważenia środowiskowego dla wyrobów

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2748 z dnia 9 października 2024 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 305/2011, (UE) 2016/424, (UE) 2016/425, (UE) 2016/426, (UE) 2023/988 i (UE) 2023/1230 w odniesieniu do procedur nadzwyczajnych dotyczących oceny zgodności, domniemania zgodności, przyjęcia wspólnych specyfikacji i nadzoru rynku ze względu na sytuację nadzwyczajną na rynku wewnętrznym (Dz.U. L, 2024/2748, 8.11.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2748/oj>).

budowlanych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych. Opracowując te akty, Komisja powinna dążyć do zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw i uwzględnić potrzeby MŚP.

- (102) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁹⁾.
- (103) Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w uzasadnionych przypadkach związanych ze zdrowiem oraz bezpieczeństwem osób bądź ochroną środowiska – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.
- (104) W rozporządzeniu (UE) 2019/1020 określono przepisy dotyczące horyzontalnych ram nadzoru rynku i kontroli produktów wprowadzanych na rynek Unii. W celu zapewnienia, aby wyroby, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu i które korzystają ze swobodnego przepływu towarów w Unii, spełniały wymagania zapewniające wysoki poziom ochrony interesów publicznych, takich jak ochrona zdrowia i bezpieczeństwa osób oraz ochrona środowiska, rozporządzenie to powinno mieć zastosowanie również do wyrobów objętych niniejszym rozporządzeniem, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie ma przepisów szczegółowych mających taki sam cel, charakter lub skutek.
- (105) Aby usprawnić wykonywanie niniejszego rozporządzenia i zmniejszyć obciążenie podmiotów gospodarczych, powinna istnieć możliwość składania wniosków i podejmowania decyzji w formie papierowej lub w powszechnie stosowanym formacie elektronicznym. Aby uzyskać pewność prawa, wnioski i decyzje powinny być ważne tylko w przypadkach, gdy podpis elektroniczny spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014⁽²⁰⁾ i gdy osobie podpisującej powierzono reprezentowanie organu lub podmiotu gospodarczego, zgodnie z prawem poszczególnych państw członkowskich lub prawem Unii.
- (106) Aby jeszcze bardziej zmniejszyć obciążenie podmiotów gospodarczych, powinna istnieć możliwość dostarczenia dokumentacji w powszechnie stosowanym formacie elektronicznym oraz domyślnego wypełniania wymagań informacyjnych drogą elektroniczną.
- (107) W celu zapewnienia wysokiego poziomu zgodności z niniejszym rozporządzeniem państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku niezgodności i zapewnić egzekwowanie tych przepisów. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
- (108) W celu zagwarantowania pewności prawa należy określić, czy i jak długo wyznaczenie punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych, JOT lub jednostek notyfikowanych, a także normy zharmonizowane, europejskie dokumenty oceny, europejskie oceny techniczne i certyfikaty jednostek notyfikowanych lub sprawozdania z badań przyjęte lub wydane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 zachowują skutki prawne na podstawie niniejszego rozporządzenia. Odpowiednie okresy przejściowe powinny być wystarczająco długie, aby uniknąć wąskich gardeł w wyznaczaniu jednostek notyfikowanych i JOT oraz przyjmowaniu lub wydawaniu europejskich dokumentów oceny, europejskich ocen technicznych oraz certyfikatów jednostki notyfikowanej lub sprawozdań z badań.
- (109) Aby zagwarantować pewność prawa, należy sprecyzować, jak długo wyroby wprowadzone do obrotu na podstawie europejskich ocen technicznych wydanych zgodnie z europejskimi dokumentami oceny przyjętymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 mogą być udostępniane na rynku.
- (110) Zarówno zasadnicze charakterystyki wyrobów budowlanych, jak i metody ich oceny można określić wyłącznie w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, które mają być opracowane dla poszczególnych rodzin wyrobów i kategorii wyrobów, lub w europejskich dokumentach oceny. W związku z tym wymagania i obowiązki spoczywające na podmiotach gospodarczych w odniesieniu do określonej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów powinny mieć obowiązkowe zastosowanie dopiero po upływie dwunastu miesięcy od wejścia w życie

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

zharmonizowanej specyfikacji technicznej obejmującej daną rodzinę wyrobów lub kategorię wyrobów, chyba że w publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* określono późniejszą datę rozpoczęcia stosowania.

- (111) Aby ułatwić sprawne wprowadzanie przyszłych zharmonizowanych specyfikacji technicznych, uwzględniając również czas potrzebny do sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych i zgodności, należy zezwolić podmiotom gospodarczym na dobrowolne stosowanie niniejszego rozporządzenia od dnia wejścia w życie zharmonizowanych specyfikacji technicznych.
- (112) Należy unikać sytuacji, w której podmioty gospodarcze mogłyby stale obchodzić stosowanie niniejszego rozporządzenia, stosując zharmonizowane specyfikacje techniczne przyjęte na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011. Z tego powodu Komisja powinna wycofać z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* odniesienia do norm zharmonizowanych i europejskich dokumentów oceny opublikowanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 i obejmujących daną rodzinę wyrobów lub kategorię wyrobów przed datą rozpoczęcia stosowania zharmonizowanej specyfikacji technicznej przyjętej na podstawie niniejszego rozporządzenia i obejmującej tę rodzinę wyrobów lub kategorię wyrobów.
- (113) Chociaż zachowano pojęcie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych jako niezbędny technicznie związek między obiektami budowlanymi a wyrobami budowlanymi, należy wyraźnie zaznaczyć, że nie stanowią one obowiązków spoczywających na podmiotach gospodarczych lub na państwach członkowskich, które uważają, że prawo do regulowania obiektów budowlanych leży w gestii państw członkowskich. Aby uwzględnić ocenę oddziaływania na środowisko wyrobów budowlanych oraz wymagania dotyczące wyrobów, które obowiązują nawet w obecnych zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, musi powstać bardziej wszechstronny załącznik I, w którym należy również zawrzeć szczegółowy wykaz z góry ustalonych zasadniczych charakterystyk środowiskowych związanych z oceną cyklu życia oraz ramy wymagań dotyczących wyrobów. Przy tej okazji należy również wyeliminować przypadki pokrywania się podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych i doprecyzować pewne elementy.
- (114) Aby uzyskać minimalną intensywność kontroli oceny i weryfikacji producentów przez jednostki notyfikowane oraz zapewnić równe szanse zarówno producentom, jak i jednostkom notyfikowanym, w załączniku IX dotyczącym systemów oceny i weryfikacji należy bardziej precyzyjnie i kompleksowo określić zadania producentów i jednostek notyfikowanych w ramach różnych możliwych systemów oceny i weryfikacji. Ponadto w załączniku tym należy określić oceny i weryfikacje, które należy przeprowadzać w celu sprawdzenia zrównoważenia środowiskowego wyrobów pod względem właściwości użytkowych i wymagań dotyczących wyrobów. Gdy Komisja określa mający zastosowanie system oceny i weryfikacji dla danej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów, zasadami przewodnimi powinny być ciągłość z rozporządzeniem (UE) nr 305/2011 oraz spójność między rodzinami wyrobów.
- (115) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zapewnienie swobodnego obrotu bezpiecznymi i zrównoważonymi wyrobami budowlanymi na rynku wewnętrznym, przyczynianie się do zielonej i cyfrowej transformacji oraz do ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób oraz środowiska, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ponieważ państwa członkowskie przejawiają tendencję do ustanawiania bardzo rozbieżnych wymagań dotyczących wyrobów budowlanych, co powoduje niejednolity poziom ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób oraz środowiska, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii w drodze ustanowienia zharmonizowanych ram oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych oraz określonych wymagań dotyczących wyrobów w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób oraz środowiska, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i cele

1. Niniejsze rozporządzenie określa zharmonizowane przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu i udostępniania na rynku wyrobów budowlanych – niezależnie od tego, czy odbywa się to w ramach usługi, czy nie – poprzez ustanowienie:

- a) zharmonizowanych zasad wyrażania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w zakresie środowiska i bezpieczeństwa w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk, w tym oceny cyklu życia;
 - b) wymagań dotyczących wyrobów budowlanych w zakresie środowiska, funkcjonalności i bezpieczeństwa.
2. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się również:
- a) prawa i obowiązki podmiotów gospodarczych zajmujących się wyrobami budowlanymi lub ich częściami składowymi; oraz
 - b) obowiązki innych podmiotów świadczących usługi związane z produkcją i komercjalizacją wyrobów objętych niniejszym rozporządzeniem.
3. Niniejsze rozporządzenie ma na celu przyczynienie się do skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego dzięki zapewnieniu swobodnego przepływu bezpiecznych i zrównoważonych wyrobów budowlanych w Unii. Ma ono również na celu przyczynienie się do realizacji celów zielonej i cyfrowej transformacji dzięki przeciwdziałaniu wpływowi wyrobów budowlanych na środowisko oraz na zdrowie i bezpieczeństwo osób, a także dzięki ograniczeniu tego wpływu.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wyrobów budowlanych, w tym do wyrobów używanych, oraz do następujących elementów:
- a) części kluczowych wyrobów; oraz
 - b) części lub materiałów przeznaczonych do stosowania w wyrobach objętych niniejszym rozporządzeniem, jeśli wniesie o to producent tych części lub materiałów.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
- a) dźwigów objętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/33/UE⁽²¹⁾, schodów ruchomych i ich części składowych;
 - b) wymagań ani oceny właściwości użytkowych podlegających dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184⁽²²⁾ i objętych aktami delegowanymi Komisji, o których mowa w art. 11 ust. 8 tej dyrektywy.
3. Państwa członkowskie mogą wyłączyć ze stosowania niniejszego rozporządzenia wyroby objęte jego zakresem stosowania, które są wprowadzane do obrotu w regionach najbardziej oddalonych Unii w rozumieniu art. 349 TFUE. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o krajowych przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, w których przewidziano takie wyłączenia. Państwa członkowskie zapewniają, aby wyroby podlegające wyłączeniu nie były opatrzone oznakowaniem CE, o którym mowa w art. 17. Wyrobów wprowadzonych do obrotu na podstawie takiego wyłączenia nie uznaje się za wprowadzone do obrotu w Unii w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „wyrób budowlany” oznacza uformowany lub bezkształtny element fizyczny, w tym wyrób wydrukowany przestrzennie, lub zestaw, który jest wprowadzony do obrotu, w tym przez dostawę na plac budowy, w celu trwałego wbudowania w obiekt budowlany lub jego część, z wyjątkiem elementów, które muszą najpierw zostać połączone w zestaw lub w inny wyrób budowlany, zanim zostaną w sposób trwały wbudowane w obiekt budowlany;

⁽²¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/33/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 251).

⁽²²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 1).

- 2) „wyrób” oznacza wyrób budowlany lub inny element objęty zakresem niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 2;
- 3) „trwały” oznacza mający pozostać w obiekcie budowlanym lub jego częściach po zakończeniu procesu budowy lub renowacji;
- 4) „udostępnianie na rynku” oznacza dostarczanie wyrobu w celu dystrybucji lub zastosowania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie, niezależnie od tego, czy w ramach świadczenia usługi, czy nie;
- 5) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie po raz pierwszy wyrobu na rynku unijnym lub udostępnienie po raz pierwszy na rynku unijnym wyrobu używanego po jego demontażu;
- 6) „właściwości użytkowe” oznaczają stopień, w jakim wyrób posiada określone skalowalne, zasadnicze charakterystyki;
- 7) „zasadnicze charakterystyki” oznaczają te cechy wyrobu, które odnoszą się do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w załączniku I, oraz te cechy, które wymienione są jako z góry ustalone zasadnicze charakterystyki środowiskowe w załączniku II;
- 8) „wymaganie dotyczące wyrobu” oznacza cechę określoną w załączniku III, którą wyrób musi mieć, zanim zostanie wprowadzony na rynek;
- 9) „podmiot gospodarczy” oznacza producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora, dostawcę usług realizacji zamówień lub inną osobę fizyczną lub prawną, która podlega niniejszemu rozporządzeniu w odniesieniu do wytwarzania lub regeneracji wyrobów, w tym wyrobów, które mają zostać ponownie użyte, lub udostępniania tych wyrobów na rynku, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- 10) „producent” oznacza producenta zgodnie z definicją w art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 11) „zbiór danych 3D” oznacza zbiór danych liczbowych opisujących kształt obiektu poprzez jego wymiary zewnętrzne i wgłębienia;
- 12) „obiekty budowlane” oznaczają budynki i budowle, które mogą znajdować się zarówno nad ziemią i pod ziemią, jak i w wodzie, w tym między innymi drogi, mosty, tunele, pylony i inne urządzenia do przesyłu energii elektrycznej, kable komunikacyjne, rurociągi, akwedukty, tamy, porty lotnicze, porty, drogi wodne oraz instalacje, które stanowią podstawę torów kolejowych;
- 13) „poziom” oznacza wynik oceny właściwości użytkowych wyrobu w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk, wyrażony jako wartość liczbową;
- 14) „klasa” oznacza zakres poziomów właściwości użytkowych wyrobu ograniczony wartością minimalną i maksymalną;
- 15) „wartość progowa” oznacza minimalny lub maksymalny poziom właściwości użytkowych wyrobu w odniesieniu do określonej zasadniczej charakterystyki;
- 16) „część kluczowa” oznacza część, którą stosuje się jako część składową lub część zamienną wyrobu i którą określono w zharmonizowanej specyfikacji technicznej jako istotną dla charakterystyki, bezpieczeństwa lub właściwości użytkowych wyrobu;
- 17) „zestaw” oznacza wyrób wprowadzony do obrotu przez jeden podmiot gospodarczy jako zbiór co najmniej dwóch odrębnych elementów, z których żaden nie musi być wyrobem, przeznaczony do łącznego wbudowania w obiekty budowlane;
- 18) „europejski dokument oceny” oznacza dokument przyjęty przez organizację jednostek oceny technicznej do celów wydawania europejskich ocen technicznych;
- 19) „europejska ocena techniczna” oznacza udokumentowaną ocenę właściwości użytkowych wyrobu w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk zgodnie z odnośnym europejskim dokumentem oceny;
- 20) „wyrób używany” oznacza wyrób, który nie jest odpadem lub przestał być odpadem zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE i który został wbudowany co najmniej raz w obiekt budowlany oraz

- a) nie został poddany procesowi wykraczającemu poza procesy odzysku polegające na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach których wyroby lub ich części składowe są przygotowywane do tego, by mogły zostać ponownie wykorzystane do celów budowlanych bez innych czynności przetwarzania wstępnego; lub
- b) został poddany procesowi transformacyjnemu wykraczającemu poza procesy odzysku polegające na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, który zgodnie z mającą zastosowanie zharmonizowaną specyfikacją techniczną kwalifikuje się jako nieistotny dla właściwości użytkowych wyrobu;
- 21) „zamierzone zastosowanie” oznacza przeznaczenie wyrobu określone w mających zastosowanie zharmonizowanych specyfikacjach technicznych lub europejskich dokumentach oceny;
- 22) „deklarowane zastosowanie” oznacza zastosowanie przewidziane przez producenta, w tym warunki użytkowania określone w dokumentacji technicznej, na etykietach, w ogólnych informacjach o wyrobie, w instrukcjach użytkowania, w informacjach dotyczących bezpieczeństwa lub w materiałach reklamowych;
- 23) „naprawa” oznacza proces naprawy wadliwego wyrobu lub wymiany jego wadliwych części w celu przywrócenia wyrobu do stanu, w którym może on spełniać swoją funkcję zgodnie z deklarowanym zastosowaniem;
- 24) „konserwacja” oznacza czynność wykonywaną w celu utrzymania wyrobu w stanie, w którym może on funkcjonować w określony sposób;
- 25) „wyrób poddany regeneracji” oznacza wyrób, który nie jest odpadem lub przestał być odpadem zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE, ale który wbudowano co najmniej raz w obiekt budowlany i który poddano procesowi transformacyjnemu wykraczającemu poza procesy odzysku polegające na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, które zgodnie z mającą zastosowanie zharmonizowaną specyfikacją techniczną kwalifikują się jako istotne dla właściwości użytkowych wyrobu;
- 26) „ryzyko” oznacza ryzyko zgodnie z definicją w art. 3 pkt 18 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 27) „typ wyrobu” oznacza abstrakcyjny model poszczególnych wyrobów, określony przez zamierzone zastosowanie oraz zestaw charakterystyk, które wykluczają różnice w odniesieniu do właściwości użytkowych lub spełnienia wymagań dotyczących wyrobów, określonych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie, przy czym identyczne wyroby różnych producentów należą do różnych typów wyrobów;
- 28) „stan wiedzy naukowej i technicznej” oznacza sposób osiągnięcia określonego celu, który jest najbardziej efektywny i zaawansowany albo zbliżony do niego, lub sposób, który jest obecnie możliwy przy zastosowaniu powszechnie stosowanych technologii, niezależnie od tego, czy jest to rozwiązanie najbardziej zaawansowane technologicznie, czy nie;
- 29) „recykling” oznacza recykling zdefiniowany w art. 3 pkt 17 dyrektywy 2008/98/WE;
- 30) „dostawca usług realizacji zamówień” oznacza dostawcę usług realizacji zamówień zgodnie z definicją w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 31) „rodzina wyrobów” oznacza wszystkie typy wyrobów należące do jednej z rodzin wymienionych w załączniku VII;
- 32) „kategoria wyrobów” oznacza podzbiór typów wyrobów należących do określonej rodziny wyrobów, obejmujący te typy wyrobów, które łączy ich wspólne zamierzone zastosowanie zgodnie ze zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi lub europejskimi dokumentami oceny;
- 33) „zakładowa kontrola produkcji” oznacza udokumentowaną, stałą i wewnętrzną kontrolę produkcji w zakładzie produkcyjnym w odniesieniu do określonych parametrów lub aspektów jakościowych, odzwierciedlających specyfikę danej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów i procesów produkcyjnych, której celem jest zapewnienie stałości właściwości użytkowych lub ciągłego spełniania wymagań dotyczących wyrobów, prowadzoną zgodnie z załącznikiem IX;
- 34) „importer” oznacza importera zgodnie z definicją w art. 3 pkt 9 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 35) „dystrybutor” oznacza osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, inną niż producent lub importer, która udostępnia wyrób na rynku, w tym poprzez oferowanie wyrobów na sprzedaż, do wypożyczenia lub sprzedaży ratalnej bądź poprzez prezentowanie wyrobów klientom lub instalatorom w ramach działalności handlowej, w tym w ramach sprzedaży na odległość, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- 36) „upoważniony przedstawiciel” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, która otrzymała od producenta pisemne upoważnienie do występowania w jego imieniu w zakresie określonych zadań w odniesieniu do obowiązków producenta wynikających z niniejszego rozporządzenia;

- 37) „produkowany jednostkowo” oznacza, że ze względu na specyfikacje klienta zachodzi potrzeba dostosowania procesu produkcji w porównaniu z wszystkimi innymi wyrobami wytwarzanymi dla innych klientów przez dany podmiot gospodarczy;
- 38) „mikroprzedsiębiorstwo” oznacza mikroprzedsiębiorstwo zdefiniowane w art. 2 pkt 3 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE⁽²³⁾;
- 39) „wykonywany na zamówienie” oznacza, że ze względu na specyfikacje klienta występują różnice pod względem wielkości lub materiału w porównaniu z wszystkimi innymi wyrobami wytwarzanymi dla innych klientów przez dany podmiot gospodarczy;
- 40) „odnośnik bezpośredni” oznacza łącze internetowe do strony internetowej, które jest stałe zarówno ze względu na swoją treść, jak i adres (URL);
- 41) „nośnik danych” oznacza liniowy symbol kodu kreskowego, symbol dwuwymiarowy lub inny nośnik danych służący do automatycznej identyfikacji, który może być odczytywany przez urządzenie;
- 42) „zharmonizowane specyfikacje techniczne” oznaczają normy zharmonizowane dotyczące właściwości użytkowych, które stały się obowiązkowe na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 5 ust. 8, akty wykonawcze, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz akty delegowane, o których mowa w art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 3 i art. 10 ust. 2;
- 43) „europejska organizacja normalizacyjna” oznacza europejską organizację normalizacyjną zdefiniowaną w art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;
- 44) „nieseryjny proces produkcyjny” oznacza proces, który nie jest ani w przeważającej mierze zautomatyzowany, ani w przeważającej mierze przeprowadzany z wykorzystaniem technik linii montażowej, ani też bardzo często powtarzany w stosunku do wielkości produkcji przez dany podmiot gospodarczy lub podmioty gospodarcze należące do tej samej grupy przedsiębiorstw, przy czym o przynależności tej decyduje fakt podlegania kontroli ze strony tej samej osoby fizycznej lub prawnej, lub do tej samej struktury organizacyjnej;
- 45) „wycofanie z obrotu” oznacza wycofanie z obrotu zgodnie z definicją w art. 3 pkt 23 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 46) „wycofanie od użytkowników” oznacza odzyskanie produktu zgodnie z definicją w art. 3 pkt 22 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 47) „internetowa platforma handlowa” oznacza dostawcę usługi pośrednictwa posługującego się interfejsem online, który umożliwia klientom zawieranie z podmiotami gospodarczymi umów na odległość dotyczących sprzedaży wyrobów;
- 48) „interfejs online” oznacza interfejs online zgodnie z definicją w art. 3 pkt 15 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 49) „dostawca” oznacza osobę fizyczną lub prawną dostarczającą surowce, produkty pośrednie lub wyroby używane producentom lub innym osobom dostarczającym surowce, produkty pośrednie lub wyroby używane producentom;
- 50) „usługodawca” oznacza osobę fizyczną lub prawną świadczącą usługi na rzecz producenta lub dostawcy części kluczowej, pod warunkiem że usługi te są związane z wytwarzaniem wyrobów, w tym z ich projektowaniem, lub z ich demontażem w przypadku wyrobów używanych;
- 51) „akredytacja” oznacza akredytację zgodnie z definicją w art. 2 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- 52) „organ nadzoru rynku” oznacza organ nadzoru rynku zgodnie z definicją w art. 3 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 53) „cykl życia” oznacza kolejne powiązane ze sobą etapy cyklu życia wyrobu, od nabycia surowca lub jego pozyskania z zasobów naturalnych, a w przypadku wyrobów, które wcześniej wbudowano w obiekty budowlane – od ostatniego demontażu z obiektu budowlanego, do ostatecznego usunięcia wyrobu;
- 54) „pojedynczy punkt kontaktowy” oznacza organ wyznaczony jako główny punkt do kontaktów z Komisją i innymi państwami członkowskimi w kwestiach związanych z wyrobami budowlanymi;

⁽²³⁾ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

- 55) „jednostka notyfikowana” oznacza jednostkę oceniającą zgodność, upoważnioną do wykonywania zadań w zakresie oceny i weryfikacji przez stronę trzecią na mocy niniejszego rozporządzenia, która została należycie notyfikowana;
- 56) „organ notyfikujący” oznacza jeden organ administracji publicznej wyznaczony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, odpowiedzialny za notyfikację jednostek notyfikowanych i ich monitorowanie;
- 57) „jednostka oceny technicznej” lub „JOT” oznacza jednostkę wyznaczoną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, która wydaje europejskie oceny techniczne na podstawie europejskich dokumentów oceny;
- 58) „organ wyznaczający” oznacza jeden organ administracji publicznej wyznaczony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, odpowiedzialny za wyznaczanie jednostek oceny technicznej i ich monitorowanie;
- 59) „wyrób stwarzający ryzyko” oznacza wyrób, który zawsze, podczas całego cyklu życia, może negatywnie oddziaływać na zdrowie i bezpieczeństwo osób, środowisko lub na spełnianie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, gdy jest wbudowany w te obiekty, w stopniu, który przy uwzględnieniu stanu wiedzy naukowej i technicznej wykracza poza wpływ uważany za uzasadniony i dopuszczalny w stosunku do jego zamierzonego zastosowania oraz w zwykłych lub dających się racjonalnie przewidzieć warunkach stosowania;
- 60) „wyrób stwarzający poważne ryzyko” oznacza produkt stwarzający poważne ryzyko zgodnie z definicją w art. 3 pkt 20 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 61) „produkt uboczny” oznacza produkt uboczny w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2008/98/WE;
- 62) „zdatność do recyklingu” oznacza zdatność materiału lub wyrobu do skutecznego i efektywnego segregowania, gromadzenia, sortowania i agregowania w określonych strumieniach odpadów w celu poddania ich recyklingowi, aby stały się surowcami wtórnymi, przy jednoczesnym zminimalizowaniu utraty jakości lub funkcjonalności w porównaniu z odpowiednim surowcem pierwotnym;
- 63) „towary istotne w kontekście kryzysu” oznaczają towary istotne w kontekście kryzysu zdefiniowane w art. 3 pkt 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2747 ⁽²⁴⁾;
- 64) „tryb sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym” oznacza tryb sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym zdefiniowany w art. 3 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2024/2747.

Artykuł 4

Plan prac i faza przygotowawcza prac nad zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi

1. Komisję wspiera grupa ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych. Grupa ta składa się z ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie oraz przedstawicieli europejskich organizacji normalizacyjnych i odpowiednich europejskich organizacji zainteresowanych stron otrzymujących finansowanie unijne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1025/2012. Grupa ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych wspiera Komisję w rozpatrywaniu wniosków państw członkowskich o harmonizację na poziomie Unii za pomocą zharmonizowanych specyfikacji technicznych. W szczególności ta grupa ekspertów pomaga Komisji w opracowaniu i aktualizacji planu prac nad zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi, w przygotowywaniu technicznych aspektów zharmonizowanych specyfikacji technicznych, w podejmowaniu decyzji o potrzebie uruchomienia procedur w odniesieniu do zharmonizowanych specyfikacji technicznych, które wykazują niedociągnięcia, są niedostępne lub nie są w stanie zaspokoić natychmiastowych potrzeb regulacyjnych, a także w decydowaniu o uwzględnieniu wyrobów używanych w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych.

2. Po konsultacji z grupą ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych Komisja opracowuje plan prac nad zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi dla rodzin wyrobów wymienionych w załączniku VII, w tym nad ogólnymi informacjami o wyrobie, wymaganiami dotyczącymi wyrobów, instrukcjami użytkowania i informacjami dotyczącymi bezpieczeństwa, obejmujący co najmniej okres kolejnych trzech lat. Komisja określa priorytety planu prac za pomocą przejrzystej i rozsądnej metody publikowanej wraz z planem prac. Metoda ta odzwierciedla co najmniej potrzeby regulacyjne państw członkowskich, kwestie bezpieczeństwa związane z obiektami i wyrobami budowlanymi oraz cele Unii w zakresie klimatu i gospodarki o obiegu zamkniętym.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2747 z dnia 9 października 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków dotyczących sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym i odporności rynku wewnętrznego oraz w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 2679/98 (akt o sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym i odporności rynku wewnętrznego) (Dz.U. L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj>).

Komisja publikuje pierwszy plan prac nie później niż w dniu 8 stycznia 2026 r.

Komisja odnawia i aktualizuje plan prac co najmniej raz na trzy lata. Rok przed wygaśnięciem bieżącego planu prac Komisja publikuje plan prac na kolejny trzyletni okres.

Komisja corocznie informuje Parlament Europejski i państwa członkowskie o postępach w realizacji planu prac.

Jeżeli Komisja stwierdzi, że nie uda jej się osiągnąć celów określonych w planie prac, zmienia go odpowiednio bez zbędnej zwłoki i informuje Parlament Europejski i państwa członkowskie o powodach tej zmiany.

3. Zgodnie z planem prac przygotowanym na podstawie ust. 2 państwa członkowskie przekazują Komisji i grupie ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych informacje o zasadniczych charakterystykach, których wymagają dla danej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów, a także metody oceny, wartości progowe lub klasy właściwości użytkowych, a także informacje o wymaganiach dotyczących wyrobów, które uznają za niezbędne.

Gdy państwa członkowskie przekażą Komisji informacje o swoich potrzebach regulacyjnych na podstawie akapitu pierwszego, Komisja uwzględni te potrzeby lub przedstawia uzasadnienie, dlaczego nie jest to możliwe.

4. Na bazie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w załączniku I oraz z uwzględnieniem potrzeb regulacyjnych zgłoszonych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, a także z uwzględnieniem unijnych celów w zakresie bezpieczeństwa, środowiska, obiegu zamkniętego i klimatu, Komisja, przy wsparciu grupy ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych, określa aspekty techniczne potrzebne do przygotowania wniosków o normalizację, w tym odpowiednie zasadnicze charakterystyki. Te zasadnicze charakterystyki oraz wykaz z góry ustalonych zasadniczych charakterystyk środowiskowych zawarty w załączniku II stanowią podstawę do przygotowania wniosków o normalizację, o których mowa w art. 5 ust. 2, oraz aktów wykonawczych, o których mowa w art. 6 ust. 1.

5. Komisja zapewnia, aby zasadnicze charakterystyki były objęte zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi, o ile opracowanie takich specyfikacji jest proporcjonalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia.

6. Komisja, przy wsparciu grupy ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych, określa wymagania dotyczące wyrobów, o których mowa w art. 7, a także inne zharmonizowane specyfikacje techniczne oraz ustala, czy wyroby używane mają być objęte wnioskiem o normalizację lub zharmonizowaną specyfikacją techniczną, czy też z nich wyłączone. W trybie pilnym przeprowadza się konsultacje z grupą ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych na temat zgłoszeń dokonanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 5.

7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu zmiany:

- a) wykazu z góry ustalonych zasadniczych charakterystyk środowiskowych zawartego w załączniku II w celu dostosowania go do postępu technicznego i nowych zagrożeń dla środowiska oraz w celu zapewnienia zgodności z priorytetami ustanowionymi zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu w oparciu o potrzeby regulacyjne państw członkowskich;
- b) rodzin wyrobów wymienionych w załączniku VII, aby dostosować je do postępu technicznego i potrzeb regulacyjnych państw członkowskich.

Artykuł 5

Normy zharmonizowane określające zasadnicze charakterystyki dotyczące właściwości użytkowych

1. Metody i kryteria oceny właściwości użytkowych wyrobu w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk określa się w normach zharmonizowanych, które stały się obowiązkowe na mocy aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 8 (zwanych dalej „normami zharmonizowanymi dotyczącymi właściwości użytkowych”). Normy zharmonizowane dotyczące właściwości użytkowych – w stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla dokładności, wiarygodności i stabilności wyników – określają mniej uciążliwe od badań metody oceny właściwości użytkowych wyrobów w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk.

2. Zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 Komisja zwraca się do co najmniej jednej europejskiej organizacji normalizacyjnej z wnioskiem o przygotowanie norm zharmonizowanych określających zasadnicze charakterystyki i metody ich oceny dla co najmniej jednej rodziny wyrobów lub dla co najmniej jednej kategorii wyrobów należących do danej rodziny. We wniosku o normalizację określa się podstawowe zasady i punkty odniesienia potrzebne do

ustalenia tych zasadniczych charakterystyk i metod ich oceny. We wniosku o normalizację wyraźnie określa się, czy obejmuje on wyroby używane, czy też są one wyłączone z zakresu wniosku.

3. W ramach wniosków o normalizację, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja może również zwrócić się do europejskich organizacji normalizacyjnych o dostarczenie szczegółów technicznych niezbędnych do wdrożenia systemu oceny i weryfikacji, który ma być stosowany zgodnie z aktami delegowanymi, o których mowa w art. 10 ust. 2.

4. Wnioski o normalizację, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować wniosek o zaproponowanie co najmniej jednego z następujących elementów:

- a) dobrowolne lub obowiązkowe wartości progowe w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk;
- b) klasy właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk;
- c) zasadnicze charakterystyki, które zawsze muszą być deklarowane przez producentów.

Takie wnioski o normalizację określają podstawowe zasady i punkty odniesienia do ustalenia wnioskowanych elementów.

5. Jeżeli we wniosku o normalizację Komisja zawrze wniosek, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie, w odniesieniu do rodzin lub kategorii wyrobów oraz elementów objętych tym wnioskiem, elementów, o których mowa w ust. 4 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

Po konsultacji z grupą ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych Komisja może odstąpić od propozycji europejskiej organizacji normalizacyjnej.

Za radą grupy ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych, Komisja – niezależnie od uprzedniego wniosku o normalizację – jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie elementów, o których mowa w ust. 4 akapit pierwszy niniejszego artykułu, w odniesieniu do wszelkich grup zasadniczych charakterystyk o charakterze horyzontalnym wymienionych w załączniku X.

6. W przypadkach gdy ze względu na charakter lub właściwości techniczne wyrobu oczywiste jest, że badania byłyby niepotrzebne lub zbędne, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie warunków, na jakich wyrób ma być uznawany za spełniający określony poziom lub wartość progową albo za kwalifikujący się do klasy właściwości użytkowych bez badań lub bez dalszych badań.

7. Komisja ocenia zgodność norm zharmonizowanych z odpowiednimi wnioskami o normalizację, z niniejszym rozporządzeniem i z innymi przepisami prawa Unii, w tym z ogólnymi zasadami prawa. Komisja może ocenić, czy normy zharmonizowane są zgodne z innymi normami zharmonizowanymi na mocy niniejszego rozporządzenia lub z innymi normami zharmonizowanymi, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Komisja przeprowadza ocenę, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, i przedstawia swoje uzasadnienie na piśmie odpowiedniej europejskiej organizacji normalizacyjnej i grupie ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych w terminie sześciu miesięcy od przekazania jej odpowiedniej normy zharmonizowanej. W przypadku gdy Komisja uzna, że norma lub jej część jest niezadowolająca, określa stwierdzone braki. Aby Komisja mogła wypełnić ten obowiązek w przewidzianym terminie, europejskie organizacje normalizacyjne regularnie informują ją o postępach związanych z europejskim dokumentem normalizacyjnym oraz o jego treści zgodnie z art. 10 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

8. Jeżeli norma zharmonizowana jest zgodna z mającymi zastosowanie wymaganiami prawnymi i spełnia wymagania, które należy spełnić w odniesieniu do podstawowych zasad i punktów odniesienia określonych we wniosku o normalizację, a także w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, które mają zostać uwzględnione w świetle podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, Komisja niezwłocznie przyjmuje akt wykonawczy wprowadzający obowiązek stosowania tej normy zharmonizowanej. Rok po przyjęciu takiego aktu wykonawczego norma zharmonizowana dotycząca właściwości użytkowych staje się obowiązkowa do celów niniejszego rozporządzenia, chyba że w akcie wykonawczym określono późniejszą datę rozpoczęcia stosowania. Późniejszą datę rozpoczęcia stosowania określa się jedynie w wyjątkowych przypadkach, które muszą być należycie uzasadnione. Norma zharmonizowana dotycząca właściwości użytkowych może być stosowana na zasadzie dobrowolności od dnia przyjęcia aktu wykonawczego.

Jeżeli Komisja uzna normę zharmonizowaną lub jej część za niezadowolającą, może przyjąć akt wykonawczy wprowadzający obowiązek stosowania tej normy zharmonizowanej z ograniczeniami.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

Jeżeli nie jest możliwe wprowadzenie obowiązku stosowania normy zharmonizowanej, Komisja może przyjąć akt wykonawczy zgodnie z art. 6.

9. Jeżeli państwo członkowskie, Parlament Europejski lub Komisja – ta ostatnia przy wsparciu grupy ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych – uzna, że dana norma zharmonizowana dotycząca właściwości użytkowych nie spełnia w całości mających zastosowanie wymagań prawnych lub nie spełnia wymagań, które należy spełnić w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, które mają zostać uwzględnione w świetle podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, zastosowanie ma procedura zgłaszania formalnych zastrzeżeń wobec norm zharmonizowanych określona w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

10. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu zmiany załącznika X przez dodanie dodatkowych grup zasadniczych charakterystyk o charakterze horyzontalnym.

Artykuł 6

Inne zharmonizowane specyfikacje techniczne określające zasadnicze charakterystyki

1. Opracowanie norm traktuje się priorytetowo, jednak na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1–4 niniejszego rozporządzenia, w celu zaspokojenia potrzeb regulacyjnych państw członkowskich i realizacji celów art. 114 TFUE, Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające zasadnicze charakterystyki, metody ich oceny i szczegóły techniczne zgodnie z art. 5 niniejszego rozporządzenia dla co najmniej jednej rodziny wyrobów lub dla co najmniej jednej kategorii wyrobów w ramach rodziny.

Te akty wykonawcze przyjmuje się wyłącznie w przypadkach, gdy spełnione są następujące warunki:

a) Komisja zwróciła się do co najmniej jednej europejskiej organizacji normalizacyjnej, zgodnie z art. 5 ust. 2, z wnioskiem o opracowanie normy zharmonizowanej oraz:

(i) wniosek ten nie został przyjęty; lub

(ii) norma zharmonizowana stanowiąca odpowiedź na ten wniosek nie została wydana w terminie określonym zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 lub nie została wydana w ciągu trzech lat po przyjęciu wniosku o normalizację; lub

(iii) norma zharmonizowana nie jest zgodna z wnioskiem; oraz

b) w ciągu ostatnich 5 lat nie przyjęto aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 5 ust. 8 akapit pierwszy, wprowadzającego obowiązek stosowania normy zharmonizowanej obejmującej zasadnicze charakterystyki, metody ich oceny i szczegóły techniczne zgodnie z art. 5, lub taki akt wykonawczy został przyjęty w ciągu ostatnich pięciu lat, ale z ograniczeniami, o czym mowa w art. 5 ust. 8 akapit drugi.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 3.

2. Przed przygotowaniem projektu aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, że jej zdaniem spełnione zostały warunki przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Przygotowując projekt aktu wykonawczego, Komisja uwzględnia opinie odpowiednich organów i grupy ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych oraz należyście konsultuje się ze wszystkimi odpowiednimi organizacjami zainteresowanych stron otrzymującymi finansowanie z Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012.

4. Jeżeli akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obejmuje te same zasadnicze charakterystyki lub metody oceny w odniesieniu do konkretnej rodziny lub kategorii wyrobów co norma zharmonizowana, do której odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w odniesieniu do której przyjęto akt wykonawczy, o którym mowa w art. 5 ust. 8, Komisja wycofuje z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* odniesienie do tej normy zharmonizowanej lub uchyla ten akt wykonawczy. Jeżeli akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jedynie częściowo obejmuje normę zharmonizowaną, Komisja utrzymuje w mocy akt wykonawczy ustanawiający normę zharmonizowaną podlegającą ograniczeniom.

5. Jeżeli państwo członkowskie lub Parlament Europejski uzna, że akt wykonawczy przyjęty zgodnie z ust. 1 nie spełnia w całości wymagań, które należy spełnić w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, które mają zostać uwzględnione w świetle podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, informuje o tym Komisję, przedkładając szczegółowe wyjaśnienie. Komisja ocenia to szczegółowe wyjaśnienie i w stosownych przypadkach może zmienić dany akt wykonawczy.

6. Jeżeli Komisja chce wystąpić o zmianę lub aktualizację zasadniczych charakterystyk lub metod oceny w odniesieniu do tych samych rodzin lub kategorii wyrobów, które są objęte aktem wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, postępuje zgodnie z procedurą określoną w art. 5. Jeżeli norma zharmonizowana dostarczona przez europejską organizację normalizacyjną jest odpowiednia do przyjęcia zgodnie z art. 5 ust. 8, Komisja uchyla akt wykonawczy przyjęty zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu lub te jego części, które obejmują te same zasadnicze charakterystyki lub metody oceny w odniesieniu do tych samych rodzin wyrobów lub kategorii wyrobów, które są objęte normą zharmonizowaną.

Artykuł 7

Wymagania dotyczące wyrobów oraz normy zharmonizowane stanowiące podstawę domniemania zgodności

1. Jeżeli rodzina wyrobów lub co najmniej jedna kategoria wyrobów w ramach rodziny wyrobów jest objęta normą zharmonizowaną dotyczącą właściwości użytkowych lub aktem wykonawczym, o którym mowa w art. 6 ust. 1, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie wymagań dotyczących wyrobów zgodnie z załącznikiem III dla tej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów lub ich części.

2. Wyroby objęte niniejszym rozporządzeniem muszą spełniać mające zastosowanie wymagania dotyczące wyrobów przed ich wprowadzeniem do obrotu.

3. Komisja, zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, może zwrócić się do co najmniej jednej europejskiej organizacji normalizacyjnej z wnioskiem o przygotowanie zharmonizowanych norm stanowiących podstawę domniemania zgodności (zwanymi dalej „dobrowolnymi normami zharmonizowanymi”) w odniesieniu do wymagań dotyczących wyrobów określonych w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Jeżeli europejska organizacja normalizacyjna przyjmie dobrowolną normę zharmonizowaną, o którą wnioskowano zgodnie z ust. 3, i zaproponuje ją Komisji w celu opublikowania odniesienia do niej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, Komisja ocenia tę dobrowolną normę zharmonizowaną zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012.

5. Jeżeli dobrowolna norma zharmonizowana jest zgodna z mającymi zastosowanie wymaganiami prawnymi i spełnia wymagania w odniesieniu do wymagań dotyczących wyrobów określonych we wniosku o normalizację, Komisja niezwłocznie publikuje odniesienie do tej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

6. W przypadku gdy odniesienia do dobrowolnej normy zharmonizowanej nie można opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, Komisja może opublikować takie odniesienie z ograniczeniami. Jeżeli odniesienie do dobrowolnej normy zharmonizowanej nie może zostać opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ani nie może zostać opublikowane jako odniesienie z ograniczeniami, Komisja informuje o tej kwestii komitet, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, oraz grupę ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych.

7. Domniemywa się, że wyrób podlegający wymaganiom dotyczącym wyrobów, który jest zgodny z dobrowolnymi normami zharmonizowanymi lub ich częściami, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, jest zgodny z wymaganiami dotyczącymi wyrobów objętymi tymi normami lub ich częściami.

8. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89, zmieniających załącznik III w celu dostosowania go do postępu technicznego oraz w celu uwzględnienia nowych rodzajów ryzyka i aspektów środowiskowych, a także w celu zapewnienia zgodności z priorytetami określonymi w art. 4, w oparciu o potrzeby regulacyjne państw członkowskich.

Artykuł 8

Wspólne specyfikacje stanowiące podstawę domniemania zgodności

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające wspólne specyfikacje, które przewidują alternatywne sposoby spełnienia wymagań dotyczących wyrobów ustanowionych zgodnie z art. 7 ust. 1.

Te akty wykonawcze przyjmuje się wyłącznie w przypadkach, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) Komisja zwróciła się do co najmniej jednej europejskiej organizacji normalizacyjnej, zgodnie z art. 7 ust. 3, z wnioskiem o opracowanie dobrowolnej normy zharmonizowanej dla wymagań dotyczących wyrobów oraz:
- (i) wniosek ten nie został przyjęty; lub
 - (ii) dobrowolna norma zharmonizowana stanowiąca odpowiedź na ten wniosek nie została dostarczona w terminie określonym zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012; lub
 - (iii) dobrowolna norma zharmonizowana nie jest zgodna z wnioskiem; oraz
- b) w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano odniesienia do dobrowolnych norm zharmonizowanych obejmujących wymagania dotyczące wyrobów zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i nie przewiduje się opublikowania takiego odniesienia w rozsądnym terminie.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 3.

2. Przed przygotowaniem projektu aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, że jej zdaniem spełnione zostały warunki przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Przygotowując projekt aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja uwzględnia opinie odpowiednich organów i grupy ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych oraz należycie konsultuje się ze wszystkimi odpowiednimi organizacjami zainteresowanych stron otrzymującymi finansowanie z Unii na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.
4. Domniemywa się, że wyrób, który jest zgodny ze wspólnymi specyfikacjami ustanowionymi w aktach wykonawczych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub ich częściami, spełnia wymagania dotyczące wyrobów ustanowione w aktach delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 1, objęte tymi wspólnymi specyfikacjami lub ich częściami.
5. Komisja uchyla akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub ich części, które obejmują te same wymagania dotyczące wyrobów, co wymagania objęte dobrowolną normą zharmonizowaną, do której odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 7 ust. 5 lub 6.
6. Jeżeli państwo członkowskie lub Parlament Europejski uzna, że wspólna specyfikacja nie odpowiada w pełni wymaganiom dotyczącym wyrobów ustanowionym w aktach delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 1, informuje o tym Komisję, przedstawiając szczegółowe wyjaśnienie. Komisja ocenia to szczegółowe wyjaśnienie i w stosownych przypadkach może zmienić akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 9

Ogólne informacje o wyrobie, instrukcje użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa

1. Ogólne informacje o wyrobie, instrukcje użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa przekazuje się w odniesieniu do wyrobów budowlanych objętych zharmonizowaną specyfikacją techniczną lub europejską oceną techniczną. Treść ogólnych informacji o wyrobie, instrukcji użytkowania i informacji dotyczących bezpieczeństwa określono w załączniku IV.
2. W ramach wniosku o normalizację, o którym mowa w art. 5 ust. 2, Komisja może również zwrócić się do europejskiej organizacji normalizacyjnej o wydanie wytycznych, w tym szczegółów technicznych, niezbędnych do opracowania ogólnych informacji o wyrobie, instrukcji użytkowania i informacji dotyczących bezpieczeństwa zgodnie z załącznikiem IV.
3. Jeżeli Komisja uzna, że wytyczne wydane przez europejską organizację normalizacyjną na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu dla konkretnej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów nie zapewniają odpowiedniego i jednolitego wdrożenia ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie przepisów dotyczących przekazywania ogólnych informacji o wyrobie, instrukcji użytkowania i informacji dotyczących bezpieczeństwa w odniesieniu do danej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów.
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu zmiany załącznika IV, aby dostosować go do postępu technicznego i nowych potrzeb informacyjnych.

Artykuł 10

Systemy oceny i weryfikacji

1. Ocenę i weryfikację właściwości użytkowych wyrobu w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk, określonych w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych przyjętych zgodnie z art. 5 i 6 lub w europejskich dokumentach oceny, o których mowa w art. 31, lub ocenę i weryfikację zgodności wyrobu z wymaganiami dotyczącymi wyrobu przyjętymi zgodnie z art. 7 przeprowadza się zgodnie z co najmniej jednym z systemów określonych w załączniku IX.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie, dla każdej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów, mającego zastosowanie systemu oceny i weryfikacji spośród systemów określonych w załączniku IX. Te akty delegowane mogą określić różne systemy oceny i weryfikacji w ramach tej samej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów, w zależności od zasadniczej charakterystyki lub wymagania dotyczącego wyrobów. Systemy oceny i weryfikacji określa się przed rozpoczęciem stosowania zharmonizowanych specyfikacji technicznych lub europejskich dokumentów oceny.
3. Akty delegowane przyjęte zgodnie z ust. 2 uwzględniają zamierzone zastosowania, potencjalne szkody wynikające z usterek wyrobu, wrażliwość wyrobu na wahania właściwości użytkowych w warunkach produkcji, prawdopodobieństwo wystąpienia błędów podczas jego wytwarzania oraz możliwość łatwego wykrycia błędów w produkcji. Te akty delegowane muszą być dostosowane do odpowiednich rodzin wyrobów lub kategorii wyrobów i minimalizować obciążenie dla producentów, zapewniając jednocześnie wysoki poziom ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób oraz środowiska.
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu zmiany załącznika IX, aby:
 - a) wprowadzić w razie potrzeby dodatkowe systemy oceny i weryfikacji w celu dostosowania do postępu technicznego; lub
 - b) zmienić istniejące systemy oceny i weryfikacji, aby przeciwdziałać systematycznemu nieprzestrzeganiu przepisów przez jednostki notyfikowane lub producentów oraz zharmonizować stosowanie zawartych w nich wymagań lub obowiązków, bez dodawania lub usuwania zadań określonych w systemie.

Przyjmując akty delegowane na podstawie lit. a), Komisja nie może wprowadzać dodatkowych systemów, które nakładają na podmioty gospodarcze bardziej rygorystyczne obowiązki niż te przewidziane w systemie 1+. Ponadto Komisja może wprowadzić takie dodatkowe systemy tylko w przypadkach, gdy jest oczywiste, że wytyczne dotyczące stosowania istniejących systemów okazały się niewystarczające.

Artykuł 11

Strefa zharmonizowana i krajowe środki

1. Niniejsze rozporządzenie oraz przyjęte zgodnie z nim zharmonizowane specyfikacje techniczne tworzą „strefę zharmonizowaną”.

Strefa zharmonizowana obejmuje wszystkie wyroby podlegające zharmonizowanym specyfikacjom technicznym.

Zharmonizowane specyfikacje techniczne uznaje się za kompleksowe w następujących aspektach:

- a) określenie wszystkich zasadniczych charakterystyk i metod ich oceny;
- b) określenie wszystkich wymagań innych niż wymagania objęte innymi przepisami prawa Unii; oraz
- c) określenie mających zastosowanie systemów oceny i weryfikacji.

Zharmonizowane specyfikacje techniczne dla nowych wyrobów mają zastosowanie do wyrobów używanych z państw trzecich, chyba że zharmonizowana specyfikacja techniczna wyraźnie określa zasady dla wyrobów używanych.

2. Państwa członkowskie respektują strefę zharmonizowaną w swoich krajowych przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych oraz nie zakazują ani nie utrudniają udostępniania na rynku wyrobów objętych tą strefą, jeżeli wyroby te są zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Państwa członkowskie nie określają zasadniczych charakterystyk, metod ich oceny ani wymagań innych niż wymagania określone w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych.

Strefa zharmonizowana nie wpływa na prawo państw członkowskich do określenia krajowych wymagań dotyczących stosowania wyrobów podlegających zharmonizowanym specyfikacjom technicznym. Wszelkie metody i systemy oceny służące ocenie i weryfikacji określone w takich wymaganiach krajowych muszą być zgodne z mającymi zastosowanie zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.

Państwa członkowskie zapewniają, aby udostępnianie na rynku wyrobów objętych strefą zharmonizowaną, które są zgodne z niniejszym rozporządzeniem, nie było utrudnione przez przepisy lub warunki wprowadzane przez organy publiczne lub przez organizacje prywatne działające jako przedsiębiorstwo publiczne lub przez organizacje prywatne działające jako organ publiczny ze względu na swoją pozycję monopolistyczną lub na mocy mandatu publicznego.

3. Wypełniając obowiązki przewidziane w ust. 2, państwa członkowskie stosują w szczególności następujące zasady:
 - a) nie ustanawiają wymagań informacyjnych ani rejestracyjnych dotyczących udostępniania na rynku wyrobu innych niż określone w ramach strefy zharmonizowanej;
 - b) nie wprowadzają obowiązku dokonywania ocen wyrobu innych niż określone w ramach strefy zharmonizowanej;
 - c) poza oznakowaniem CE nie wymagają innych oznakowań, potwierdzających zgodność z wymaganiami lub deklarowanymi właściwościami użytkowymi w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk objętych strefą zharmonizowaną; wszelkie istniejące przepisy krajowe wymagające takich oznakowań zostają uchylone;
 - d) krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne nie są zgodne z wartościami progowymi ustanowionymi zgodnie z art. 5 ust. 5;
 - e) krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne nie mogą być oparte na klasach, podklasach lub klasach dodatkowych innych niż ustanowione zgodnie z art. 5;
 - f) krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne nie mogą wymagać dodatkowych ocen i weryfikacji poza ustanowionymi zgodnie z art. 10 ust. 1.

4. Państwa członkowskie rejestrują w jednolitym portalu cyfrowym ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 ⁽²⁵⁾ wszystkie krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące wyrobów budowlanych objętych strefą zharmonizowaną na ich terytorium.

5. Jeżeli z nadrzędnych względów związanych z ochroną zdrowia i bezpieczeństwem osób lub ochroną środowiska oraz w celu zaspokojenia pilnych potrzeb regulacyjnych państwo członkowskie uzna, że konieczne jest przyjęcie środków mających zastosowanie do wyrobów objętych strefą zharmonizowaną w odniesieniu do charakterystyk nieokreślonych w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, zgłasza to Komisji, uzasadniając potrzebę przyjęcia tych środków i wyjaśniając potrzebę regulacyjną, którą mają one zaspokoić.

W tym celu państwa członkowskie stosują procedurę ustanowioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 ⁽²⁶⁾. Czyniąc to, państwa członkowskie odwołują się do niniejszego ustępu i określają, które elementy są objęte zakresem przyjmowanego środka.

Komisja odpowiada na to zgłoszenie w terminie określonym w procedurze ustanowionej dyrektywą (UE) 2015/1535. W terminie sześciu miesięcy od zgłoszenia Komisja przedstawia propozycję zatwierdzenia zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu albo podaje powody odrzucenia środka krajowego.

Po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, Komisja, bez względu na to, czy zamierza zatwierdzić dany środek, czy nie, niezwłocznie przedkłada sprawę grupie ekspertów ds. dorobku prawnego związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych do konsultacji na temat tego, czy należy w pierwszej kolejności wystąpić o aktualizację istniejących norm zharmonizowanych dotyczących właściwości użytkowych.

6. Komisja przyjmuje akt wykonawczy zatwierdzający środek krajowy zgłoszony na podstawie ust. 5, jeżeli:

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1).

⁽²⁶⁾ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

- a) zgłoszony środek wydaje się należycie uzasadniony nadrzędnymi względami związanymi z ochroną zdrowia i bezpieczeństwem osób lub ochroną środowiska, w tym klimatu;
- b) potrzeba regulacyjna nie jest objęta zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi ani innymi przepisami prawa Unii;
- c) zgłoszony środek nie dyskryminuje podmiotów gospodarczych z innych państw członkowskich;
- d) zgłoszony środek jest w stanie zaspokoić daną potrzebę regulacyjną;
- e) zgłoszony środek nie stanowi poważnej przeszkody dla funkcjonowania rynku wewnętrznego; oraz
- f) nie oczekuje się, że zgłoszony środek będzie objęty normą zharmonizowaną, która ma zostać wydana w ciągu roku od daty zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, w następstwie wniosku o normalizację wydanego na podstawie art. 5 ust. 2, lub w momencie tego zgłoszenia komitetowi, o którym mowa w art. 90 ust. 1, nie przedstawiono żadnego aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 6 ust. 1.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 3. Uchyła się je w momencie, gdy potrzeby regulacyjne zostają objęte zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi lub innymi przepisami prawa Unii.

W należycie uzasadnionych szczególnie pilnych przypadkach związanych ze zdrowiem i bezpieczeństwem osób lub ochroną środowiska Komisja przyjmuje, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 90 ust. 4, akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie.

7. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na możliwość wprowadzenia przez państwa członkowskie obowiązkowych systemów kaucyjnych lub zobowiązania producentów do akceptowania przejęcia, bezpośrednio lub za pośrednictwem importerów i dystrybutorów, prawa własności do ich nowych, nadwyżkowych lub niesprzedanych wyrobów niewykonanych na zamówienie, które znajdują się w stanie odpowiadającym stanowi, w jakim zostały wprowadzone do obrotu, pod warunkiem że środek ten nie dyskryminuje bezpośrednio ani pośrednio podmiotów gospodarczych w innych państwach członkowskich.

8. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na możliwość wprowadzenia przez państwa członkowskie zakazu niszczenia nadwyżkowych lub niesprzedanych wyrobów ani na możliwość uzależnienia niszczenia tych wyrobów od ich wcześniejszego udostępnienia na krajowej platformie pośrednictwa w zakresie niekomercyjnego użycia wyrobów.

Artykuł 12

Związek z innymi przepisami prawa Unii

1. Aby uniknąć podwójnej oceny tych samych aspektów dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa osób lub ochrony środowiska w odniesieniu do wyrobów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie warunków, na jakich obowiązki związane z oceną właściwości użytkowych wyrobu lub spełnieniem określonych wymagań dotyczących wyrobu, w tym równoważności systemów oceny i weryfikacji wymaganej na mocy niniejszego rozporządzenia oraz obowiązków w zakresie ogólnych informacji o wyrobie, instrukcji użytkowania i wymagań informacyjnych dotyczących bezpieczeństwa, można spełnić poprzez wypełnienie obowiązków przewidzianych w innych przepisach prawa Unii.

Warunki, o których mowa w akapicie pierwszym, nie dopuszczają mniej rygorystycznych poziomów bezpieczeństwa wyrobów niż poziomy ustanowione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. W razie kolizji między niniejszym rozporządzeniem a rozporządzeniem (UE) 2024/1781 i rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012 pierwszeństwo mają odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

PROCEDURA, DEKLARACJE I OZNAKOWANIA

Artykuł 13

Deklaracja właściwości użytkowych i zgodności

1. Jeżeli wyrób jest objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną przyjętą na podstawie art. 5 lub 6, producent zostaje poddany mającemu zastosowanie systemowi oceny i weryfikacji określonego w załączniku IX oraz sporządza deklarację właściwości użytkowych i zgodności przed wprowadzeniem takiego wyrobu do obrotu. Jeżeli wyrób objęty jest

zharmonizowaną specyfikacją techniczną przyjętą na podstawie art. 7, producent sprawdza również zgodność wyrobu z mającymi zastosowanie wymaganiami dotyczącymi wyrobów określonymi w aktach delegowanych. Producent wyrobu, który nie jest objęty żadną zharmonizowaną specyfikacją techniczną, może wydać deklarację właściwości użytkowych i zgodności zgodnie z odpowiednim europejskim dokumentem oceny i europejską oceną techniczną.

2. Sporządzając deklarację właściwości użytkowych i zgodności, producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu z jego zadeklarowanymi właściwościami użytkowymi i mającymi zastosowanie wymaganiami dotyczącymi wyrobów oraz ponosi odpowiedzialność zgodnie z unijnymi i krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności umownej i pozaumownej. Jeżeli nie ma obiektywnych wskazań, że jest inaczej, państwa członkowskie przyjmują, że deklaracja właściwości użytkowych i zgodności sporządzona przez producentów jest dokładna i wiarygodna.

W przypadku niezgodności lub w przypadku braku deklaracji właściwości użytkowych i zgodności, jeżeli taka deklaracja jest wymagana, wyrobu nie można udostępnić na rynku.

Artykuł 14

Zwolnienia z obowiązku sporządzania deklaracji właściwości użytkowych i zgodności

Na zasadzie odstępstwa od art. 13 ust. 1 producent może podjąć decyzję o odstąpieniu od mającej zastosowanie oceny i weryfikacji zgodności wyrobu z mającymi zastosowanie wymaganiami dotyczącymi wyrobu oraz o odstąpieniu od sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych i zgodności, jeżeli zachodzi którakolwiek z poniższych sytuacji:

- a) wyrób jest produkowany jednostkowo lub na zamówienie i spełnia wszystkie następujące warunki:
 - (i) jest wytwarzany w procesie nieseryjnym;
 - (ii) jest produkowany na specjalne zlecenie;
 - (iii) jest wbudowywany w jednym określonym obiekcie budowlanym przez producenta, który również ponosi odpowiedzialność za bezpieczne wbudowanie wyrobu w obiekt budowlany; oraz
 - (iv) jest zgodny z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi i znajduje się pod nadzorem osób, które zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi są odpowiedzialne za bezpieczne wykonanie obiektów budowlanych;
- b) wyrób jest produkowany w sposób odpowiedni wyłącznie do zachowania dziedzictwa kulturowego i w procesie nieseryjnym w celu właściwej renowacji obiektów budowlanych urzędowo chronionych jako część wyznaczonego środowiska lub z powodu ich szczególnej wartości architektonicznej lub historycznej, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi.

Artykuł 15

Zawartość deklaracji właściwości użytkowych i zgodności

1. Deklarację właściwości użytkowych i zgodności sporządza się, stosując wzór przedstawiony w załączniku V. Deklaracja właściwości użytkowych i zgodności wyraża właściwości użytkowe wyrobów w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk tych wyrobów zgodnie z odpowiednimi zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi lub europejskim dokumentem oceny.

W przypadku gdy zastosowanie mają wymagania dotyczące wyrobów określone zgodnie z art. 7 w deklaracji właściwości użytkowych i zgodności stwierdza się, że wykazano spełnienie tych wymagań.

2. Deklaracja właściwości użytkowych i zgodności obejmuje właściwości użytkowe w zakresie zrównoważenia środowiskowego wyrobu w całym jego cyklu życia w odniesieniu do z góry ustalonych zasadniczych charakterystyk środowiskowych wymienionych w załączniku II dla tych deklarowanych charakterystyk. Takie właściwości użytkowe obejmują stosowane opakowania lub opakowania, które najprawdopodobniej będą stosowane, i oblicza się je przy użyciu najnowszej wersji oprogramowania udostępnionego bezpłatnie na stronie internetowej Komisji.

Aktualizacje oprogramowania, o którym mowa w akapicie pierwszym, stają się obowiązkowe do celów niniejszego rozporządzenia rok po ich publikacji. Takie aktualizacje oprogramowania mogą być instalowane na zasadzie dobrowolności od dnia ich publikacji.

3. Deklaracja właściwości użytkowych i zgodności obejmuje co najmniej właściwości użytkowe wyrobu w całym jego cyklu życia w odniesieniu do następujących zasadniczych charakterystyk:

- a) zasadnicze charakterystyki wymienione w załączniku II lit. a)–d) – od dnia 8 stycznia 2026 r.;
- b) zasadnicze charakterystyki wymienione w załączniku II lit. e)–m) – od dnia 9 stycznia 2030 r.;

c) zasadnicze charakterystyki wymienione w załączniku II lit. n)–s) – od dnia 9 stycznia 2032 r.

Deklaracja właściwości użytkowych i zgodności obejmuje również te zasadnicze charakterystyki, które zawsze muszą być deklarowane, jak określono w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 5 ust. 5.

4. Na deklaracji właściwości użytkowych i zgodności nie można umieszczać oznakowań innych niż oznakowanie CE.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu zmiany wzoru określonego w załączniku V, aby dostosować go do postępu technicznego w odniesieniu do nowych potrzeb informacyjnych, ułatwić spełnienie wymagań dotyczących cyfrowego paszportu produktu określonych w art. 76 i 77 oraz zapewnić interoperacyjność i prawidłową integrację z systemem cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych zgodnie z art. 75.

6. Informacje, o których mowa w art. 31 lub, w odpowiednim przypadku, w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁷⁾, przekazuje się wraz z deklaracją właściwości użytkowych i zgodności.

Artykuł 16

Przekazanie deklaracji właściwości użytkowych i zgodności

1. Producent przekazuje drogą elektroniczną kopię deklaracji właściwości użytkowych i zgodności każdego wyrobu udostępnianego na rynku, chyba że deklaracja ta jest zawarta w cyfrowym paszporcie wyrobu spełniającym warunki określone w art. 76 i jest dostępna za pośrednictwem systemu cyfrowego paszportu produktu dla wyrobu budowlanego, ustanowionego zgodnie z art. 75.

Jednak w przypadku gdy partia tego samego wyrobu jest dostarczana jednemu użytkownikowi, może jej towarzyszyć jedna kopia deklaracji właściwości użytkowych i zgodności.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu producent może udostępnić deklarację właściwości użytkowych i zgodności, o której mowa w art. 13 ust. 1, na stronie internetowej, o ile spełni wszystkie następujące warunki:

- a) zapewni, aby treść deklaracji właściwości użytkowych i zgodności została udostępniona na stronie internetowej w formacie elektronicznym zablokowanym do edycji;
- b) udostępni deklarację właściwości użytkowych i zgodności w formacie nadającym się do odczytu przez człowieka i do odczytu maszynowego oraz umożliwi pobieranie kopii w powszechnie stosowanym formacie;
- c) zapewni takie monitorowanie i utrzymanie strony internetowej, na której udostępniono deklarację właściwości użytkowych i zgodności, aby zarówno strona internetowa, jak i deklaracje właściwości użytkowych i zgodności były stale dostępne dla odbiorców wyrobów budowlanych;
- d) zapewni odbiorcom wyrobów budowlanych bezpłatny dostęp do deklaracji właściwości użytkowych i zgodności;
- e) przekaze odbiorcom wyrobów budowlanych instrukcje dotyczące dostępu do strony internetowej i deklaracji właściwości użytkowych i zgodności sporządzonych dla takich wyrobów dostępnych na tej stronie;
- f) zapewni powiązanie między wyrobem a związaną z nim deklaracją właściwości użytkowych i zgodności za pomocą niepowtarzalnego kodu identyfikacyjnego typu wyrobu; w tym celu producenci mogą wykorzystać nośnik danych, w tym odnośnik bezpośredni, pod warunkiem że spełnione są wymagania określone w lit. a).

3. W ramach wniosku o normalizację, o którym mowa w art. 5 ust. 2, Komisja może również zwrócić się do europejskiej organizacji normalizacyjnej o wydanie wytycznych w celu zapewnienia interoperacyjności formatów nadających się do odczytu przez człowieka i do odczytu maszynowego, o których mowa w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.

4. Producent dostarcza lub udostępnia w cyfrowym paszporcie produktu zgodnie z ust. 1 lub na stronie internetowej zgodnie z ust. 2 deklarację właściwości użytkowych i zgodności w języku lub językach wymaganych przez państwa członkowskie, w których producent zamierza udostępnić wyrób. Inny podmiot gospodarczy udostępniający wyrób

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

producenta w dodatkowym państwie członkowskim udostępnia tłumaczenie lub tłumaczenia deklaracji właściwości użytkowych i zgodności na języki wymagane przez to dodatkowe państwo członkowskie wraz z oryginałem.

Artykuł 17

Zasady ogólne i stosowanie oznakowania CE

1. Oznakowanie CE podlega ogólnym zasadom określonym w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.
2. Oznakowanie CE umieszcza się jedynie na wyrobach, dla których producent sporządził deklarację właściwości użytkowych i zgodności zgodnie z art. 13 i 15. Oznakowanie CE umieszcza się na częściach kluczowych.
3. Umieszczając lub zlecając umieszczenie oznakowania CE na wyrobie podmiot gospodarczy wskazuje, że wziął na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu z deklarowanymi właściwościami użytkowymi oraz z mającymi zastosowanie wymaganiami dotyczącymi wyrobów ustanowionymi na podstawie niniejszego rozporządzenia. Umieszczając oznakowanie CE, podmiot gospodarczy staje się odpowiedzialny za deklarowane właściwości użytkowe i spełnienie tych wymagań zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności umownej i pozaumownej.
4. Oznakowanie CE jest jedynym oznakowaniem potwierdzającym właściwości użytkowe wyrobu w odniesieniu do ocenianych zasadniczych charakterystyk zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a także zgodność wyrobu z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 18

Zasady i warunki umieszczania oznakowania CE

1. Oznakowanie CE umieszcza się na wyrobie w sposób widoczny, czytelny i trwały. W przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie można tego zapewnić z uwagi na charakter wyrobu, oznakowanie CE umieszcza się na etykiecie dołączonej do wyrobu lub na opakowaniu, a jeżeli i to jest niemożliwe – w dokumentach towarzyszących.
2. Za oznakowaniem CE umieszcza się:
 - a) dwie ostatnie cyfry roku, w którym oznakowanie CE zostało po raz pierwszy umieszczone; lub, w przypadku wyrobów używanych, dwie ostatnie cyfry roku, w którym wyrób został zdemontowany, a następnie dwie ostatnie cyfry roku, w którym oznakowanie CE zostało umieszczone na wyrobie używanym;
 - b) nazwa i adres siedziby producenta lub znak identyfikujący, który pozwala łatwo i jednoznacznie zidentyfikować nazwę i adres producenta;
 - c) nazwa i adres siedziby upoważnionego przedstawiciela lub znak identyfikujący pozwalający w łatwy i jednoznaczny sposób określić nazwę i adres upoważnionego przedstawiciela, w przypadku gdy producent nie ma miejsca prowadzenia działalności w Unii lub gdy producent postanowił wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela;
 - d) niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu;
 - e) kod deklaracji właściwości użytkowych i zgodności;
 - f) numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej lub jednostek notyfikowanych weryfikujących typ wyrobu i oceniających zakładową kontrolę produkcji, w stosownych przypadkach; oraz
 - g) nośnik danych powiązany z cyfrowym paszportem produktu, o którym mowa w art. 76, jeżeli taki cyfrowy paszport produktu jest dostępny za pośrednictwem systemu cyfrowego paszportu produktu dla wyrobu budowlanego, ustanowionego na podstawie art. 75.

Informacje wymienione w akapicie pierwszym lit. d) i e) niniejszego ustępu można zastąpić nośnikiem danych, w tym odnośnikiem bezpośrednim połączonym z deklaracją właściwości użytkowych i zgodności zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. e), jeżeli deklaracja właściwości użytkowych i zgodności jest dostępna na stronie internetowej. Informacje wymienione w akapicie pierwszym lit. d) i e) niniejszego ustępu można pominąć, jeżeli udostępniono nośnik danych, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. g) niniejszego ustępu.

3. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu. Za oznakowaniem CE można umieścić piktogram lub innego rodzaju znak wskazujący na szczególne zagrożenie lub zastosowanie.

Artykuł 19

Inne oznakowania i informacje o właściwościach użytkowych

1. Oznakowania inne niż oznakowanie CE, w tym oznakowania prywatne, można umieszczać na wyrobie wyłącznie wówczas, gdy nie wskazują one, że właściwości użytkowe wyrobu w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk objętych mającymi zastosowanie zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi musiały zostać ocenione w sposób inny niż określony w niniejszym rozporządzeniu.

Oficjalnie uznane oznakowania ekologiczne EN ISO 14024 typu I mogą być umieszczane na wyrobie, jeżeli spełniają wymagania akapitu pierwszego.

2. Na wyrobie można umieszczać oznakowanie dozwolone zgodnie z ust. 1 oraz inne oznakowania określone w przepisach unijnych pod warunkiem że nie wpływają one negatywnie na widoczność, czytelność ani znaczenie oznakowania CE.

3. Jeżeli wyrób jest objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną, podawana przez podmiot gospodarczy informacja o właściwościach użytkowych wyrobu, która dotyczy zasadniczej charakterystyki objętej zharmonizowaną specyfikacją techniczną, musi być zgodna z metodą oceny tej konkretnej zasadniczej charakterystyki określoną w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych.

4. Jeżeli wyrób jest objęty zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi, informacje o jego właściwościach użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk określonych w tych zharmonizowanych specyfikacjach technicznych można dodatkowo podać w innym miejscu niż w deklaracji właściwości użytkowych i zgodności wyłącznie wówczas, gdy przedstawiono je również w deklaracji właściwości użytkowych i zgodności.

Akapit pierwszy nie dotyczy sytuacji, w których nie sporządzono deklaracji właściwości użytkowych i zgodności zgodnie z art. 14.

ROZDZIAŁ III

OBOWIĄZKI I PRAWA PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH

Artykuł 20

Obowiązki wszystkich podmiotów gospodarczych

1. Obowiązki podmiotów gospodarczych na podstawie niniejszego rozdziału mają zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do wyrobów objętych zharmonizowaną specyfikacją techniczną lub do wyrobów, które posiadają oznakowanie CE na podstawie europejskiej oceny technicznej.

2. Podmiot gospodarczy wprowadza wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia stałej zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Jeżeli organ nadzoru rynku stwierdzi występowanie niezgodności danego podmiotu gospodarczego lub wyrobu oraz zażąda podjęcia działań naprawczych zgodnie z art. 65 ust. 1, podmiot gospodarczy przedstawia temu organowi sprawozdania z postępu prac, dopóki organ ten nie zdecyduje, że działania naprawcze można zakończyć.

3. Na wniosek właściwego organu krajowego podmiot gospodarczy jest zobowiązany wskazać temu organowi każdy podmiot gospodarczy lub inny podmiot:

- a) który dostarczył temu podmiotowi gospodarczemu wyrób, w tym części składowe lub części zamienne do wyrobów, z podaniem wielkości tej dostawy, lub dostarczył go w ramach usługi objętej niniejszym rozporządzeniem;
- b) któremu ten podmiot gospodarczy dostarczył wyrób, w tym części składowe lub części zamienne do wyrobów, z podaniem wielkości takiej dostawy, lub któremu dostarczył go w ramach usługi objętej niniejszym rozporządzeniem.

Wskazując podmioty gospodarcze lub inne podmioty, o których mowa w akapicie pierwszym, podmiot gospodarczy przekazuje właściwemu organowi krajowemu przynajmniej następujące informacje:

- a) dane kontaktowe tych podmiotów, w tym adresy pocztowe i adresy poczty elektronicznej;
- b) numery identyfikacji podatkowej tych podmiotów oraz ich numery wpisów do rejestru.

4. Podmiot gospodarczy przechowuje wszystkie dokumenty i informacje, o których mowa w niniejszym rozdziale, do dyspozycji właściwych organów krajowych przez okres dziesięciu lat od dostarczenia przez ten podmiot gospodarczy lub temu podmiotowi gospodarczemu danego wyrobu lub danej usługi, chyba że te dokumenty lub informacje zostały

udostępnione za pośrednictwem cyfrowego paszportu produktu, o którym mowa w art. 76. Podmiot gospodarczy przedstawia te dokumenty i informacje w terminie 10 dni od daty otrzymania wniosku od właściwego organu krajowego.

5. Podmiot gospodarczy może zarejestrować się w swoim odpowiednim systemie krajowym ustanowionym zgodnie z art. 71 ust. 5.

Podmiot gospodarczy udostępnia konsumentom i użytkownikom kanały komunikacyjne, w tym numery telefonów, adresy poczty elektronicznej lub specjalne sekcje na swojej stronie internetowej, które umożliwiają informowanie o wszelkich wypadkach, zdarzeniach lub kwestiach bezpieczeństwa związanych z wyrobem.

6. Jeżeli podmiot gospodarczy uzna, że wyrób niezgodny stwarza zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa osób lub dla środowiska, niezwłocznie informuje o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których udostępnił wyrób, podając szczegółowe informacje, w szczególności o niezgodności oraz o podjętych środkach naprawczych. Podmiot gospodarczy może poinformować właściwe organy krajowe o wszelkich innych prawdopodobnych naruszeniach niniejszego rozporządzenia, o których się dowiedział, o niezgodności oraz o wszelkich podjętych środkach naprawczych.

7. Podmiot gospodarczy ponosi odpowiedzialność za naruszenia niniejszego artykułu lub zawartych w niniejszym rozdziale artykułów odnoszących się do jego działań, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności umownej i pozaumownej.

Artykuł 21

Prawa producentów

1. Producent ma prawo zażądać od swoich dostawców i usługodawców związanych z ich wyrobami informacji niezbędnych do wypełnienia swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli producent podlega zadaniom strony trzeciej wykonywanym przez jednostkę notyfikowaną, ma prawo zażądać od swoich dostawców lub usługodawców, aby zezwolili jednostce notyfikowanej na dostęp do ich dokumentacji i do ich pomieszczeń w zakresie, w jakim jednostka notyfikowana wymaga takiego dostępu w celu wykonywania swoich zadań.

3. Uprawnienia przewidziane w ust. 1 przysługują również producentowi wprowadzającemu do obrotu wyrób używany lub poddany regeneracji w odniesieniu do dostawcy wyrobu używanego, w tym, w stosownych przypadkach, podmiotu zajmującego się demontażem. Wymagane informacje mogą obejmować między innymi informacje o wcześniejszym użytkowaniu wyrobu oraz o procesie jego demontażu.

4. Producent ma prawo zażądać od swoich dostawców i usługodawców danych i obliczeń wymaganych na mocy art. 15 ust. 2 w odniesieniu do wykonywanych dostaw lub świadczonych usług, w tym niezbędnych sprawozdań z walidacji wydanych przez jednostkę notyfikowaną.

Artykuł 22

Obowiązki producentów

1. Wprowadzając wyrób do obrotu, producent określa typ wyrobu, przy czym przestrzega ograniczeń określonych w definicji zawartej w art. 3 pkt 27. Producent zapewnia ocenę właściwości użytkowych wyrobu w odniesieniu do zarówno do obowiązkowych zasadniczych charakterystyk, jak i do tych zasadniczych charakterystyk, które mają być deklarowane. Jeżeli wyrób jest objęty wymaganiami dotyczącymi wyrobów ustanowionymi w aktach delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 1, producent zapewnia, aby wyrób ten został również zaprojektowany i skonstruowany zgodnie z tymi wymaganiami.

Osoba fizyczna lub prawna, która wytwarza wyrób z wykorzystaniem drukowania przestrzennego, przy wprowadzaniu go do obrotu wypełnia obowiązki spoczywające na producentach. Obowiązki te obejmują między innymi wykorzystanie odpowiednich zbiorów danych 3D, wykorzystanie materiałów zgodnych z mającymi zastosowanie procedurami na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz weryfikację kompatybilności zbiorów danych 3D, materiałów drukarskich i zastosowanej technologii drukowania.

2. Jeżeli na podstawie mającego zastosowanie systemu lub systemów oceny i weryfikacji określonych w załączniku IX wykazano zgodność wyrobu z mającymi zastosowanie wymaganiami oraz jego właściwości użytkowe w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, producent sporządza deklarację właściwości użytkowych i zgodności zgodnie z art. 13–15, umieszcza oznakowanie CE zgodnie z art. 17 i 18 oraz, w stosownych przypadkach, zapewnia dostępność części zamiennych, które nie są powszechnie dostępne na rynku, o czym mowa w ust. 8 niniejszego artykułu, oraz umieszcza oznakowanie zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu.

3. Producent sporządza, jako podstawę dla deklaracji właściwości użytkowych i zgodności, dokumentację techniczną zawierającą:

- a) informację o deklarowanym zastosowaniu, które musi mieścić się w zakresie odpowiedniego zamierzonego zastosowania;
- b) wszystkie odpowiednie elementy niezbędne do wykazania właściwości użytkowych i zgodności;
- c) informację o mających zastosowanie procedurach, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu;
- d) informację o mającym zastosowanie systemie lub systemach określonych w załączniku IX;
- e) w stosownych przypadkach informacje na temat stosowania procedur uproszczonych zgodnie z art. 59–61; oraz
- f) obliczenia dotyczące zrównoważenia środowiskowego w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, o których mowa w art. 15 ust. 2.

4. Producent zapewnia istnienie procedur zapewniających, by wyroby wykazywały deklarowane właściwości użytkowe i były zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Projekt wyrobu, w tym zbiory danych 3D, procesy produkcji i wykorzystywane materiały muszą być odpowiednie. Jeżeli wyrób produkowany jest seryjnie, producent zapewnia istnienie procedur zapewniających, by wyrób ten utrzymywał deklarowane właściwości użytkowe oraz zgodność z niniejszym rozporządzeniem. Zmiany w projekcie wyrobu, w tym w zbiorach danych 3D, procesach produkcji i wykorzystywanych materiałach muszą być odpowiednie. Odpowiednio uwzględnia się zmiany w mających zastosowanie zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, a w przypadku gdy mają one wpływ na właściwości użytkowe lub zgodność wyrobu, skutkują przeprowadzeniem ponownej oceny zgodnie z odpowiednią procedurą oceny.

Producenci – w stosownych przypadkach w odniesieniu do zapewnienia dokładności, wiarygodności i stałości deklarowanych właściwości użytkowych i zgodności wyrobu – prowadzą badania próbek wyrobów wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, rozpatrują skargi, i w razie potrzeby, prowadzą ewidencję skarg, wyrobów niezgodnych i wyrobów wycofanych od użytkowników, a także informują o tym importerów i dystrybutorów.

5. Producent zapewnia, aby jego wyroby były opatrzone specyficznym dla tego producenta niepowtarzalnym kodem identyfikacyjnym typu wyrobu oraz, jeżeli jest dostępny, numerem partii lub serii, który jest łatwo widoczny i czytelny dla użytkowników. Jeżeli nie jest to możliwe ze względu na charakter wyrobu, wymagane informacje podaje się na przymocowanej etykiecie, na opakowaniu lub, jeżeli nie jest to możliwe – w dokumencie dołączonym do wyrobu

Producent, w sposób określony w akapicie pierwszym, opatruje wyrób informacją o treści „wyłącznie do użytku profesjonalnego”, jeżeli do jego używania potrzebna jest wiedza fachowa, i przedstawia tę informację klientom przed zawarciem przez nich umowy sprzedaży, w tym w przypadku sprzedaży na odległość. Wyroby nieopatrzone informacją „wyłącznie do użytku profesjonalnego” uznaje się za przeznaczone również dla użytkowników nieprofesjonalnych i konsumentów w rozumieniu niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) 2023/988.

Przed zawarciem umowy sprzedaży, w tym w przypadku sprzedaży na odległość, producent w widoczny sposób przedstawia klientom informacje, które muszą zostać przekazane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

6. Udostępniając wyrób na rynku, producent zapewnia, aby wyrobowi towarzyszyły informacje ogólne o wyrobie, instrukcja użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa, określone w załączniku IV, w języku określonym przez dane państwo członkowskie lub – w przypadku braku takich ustaleń – w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników.

7. W terminie 18 miesięcy od wejścia w życie aktu delegowanego, o którym mowa w art. 75 ust. 1, producent – za pośrednictwem systemu cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych, o którym mowa w art. 75 – udostępnia cyfrowy paszport produktu, o którym mowa w art. 76, podłączony do nośnika danych, o którym mowa w art. 18 ust. 2 lit. g).

8. Aby zapewnić dostępność części zamiennych, które nie są powszechnie dostępne na rynku, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez nałożenie na producentów – w odniesieniu do określonych rodzin wyrobów i kategorii wyrobów – obowiązku udostępniania na rynku określonych części zamiennych, które nie są powszechnie dostępne dla wyrobów wprowadzanych przez nich do obrotu.

Obowiązek ustanowiony w aktach delegowanych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ma zastosowanie przez okres 10 lat po wprowadzeniu do obrotu ostatniego wyrobu danego typu, chyba że w akcie delegowanym przewidziano inny okres.

Producenci podlegający obowiązkowi określone w ustępie pierwszym oferują części zamienne z rozsądnie krótkim okresem dostawy po rozsądnej i niedyskryminacyjnej cenie oraz podają tę informację do wiadomości publicznej.

9. Aby zapewnić użytkownikom przejrzystość i promować zrównoważone wyroby, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie szczegółowych wymagań dotyczących etykietowania w zakresie zrównoważenia środowiskowego dla poszczególnych rodzin wyrobów i kategorii wyrobów, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) wyrób jest zwykle wybierany lub nabywany przez konsumentów; oraz
- b) ogólne właściwości środowiskowe wyrobu nie wykazują znacznych różnic w cyklu życia w zależności od jego montażu.

Etykieta opiera się na właściwościach użytkowych wyrobu, ocenionych zgodnie z art. 5 ust. 1 lub art. 6 ust. 1, i dostarcza informacje w sposób przyjazny dla konsumenta i zrozumiały dla osób niebędących ekspertami.

10. Akty delegowane, o których mowa w ust. 9, precyzują sposób, w jaki producent ma umieścić etykietę, określając:

- a) treść etykiety;
- b) wygląd etykiety, z uwzględnieniem widoczności i czytelności jej elementów;
- c) sposób, w jaki etykieta ma być przedstawiana klientom, w tym w przypadku sprzedaży na odległość;
- d) w stosownych przypadkach – środki elektroniczne, które mają być wykorzystywane do tworzenia etykiet.

11. Producent, który uznaje lub ma powody, by uważać, że wprowadzony przez niego do obrotu wyrób nie jest zgodny z deklarowanymi właściwościami użytkowymi lub z przepisami niniejszego rozporządzenia, niezwłocznie podejmuje konieczne środki naprawcze w celu zapewnienia zgodności wyrobu lub, w stosownych przypadkach, jego wycofania z obrotu lub wycofania od użytkowników. Jeżeli problem jest związany z dostarczoną częścią składową lub usługą świadczoną z zewnątrz, producent informuje o tym dostawcę lub usługodawcę oraz właściwy organ krajowy producenta.

12. Jeżeli wyrób stwarza zagrożenie, producent – bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w terminie trzech dni roboczych – informuje o tym wszystkich upoważnionych przedstawicieli, importerów, dystrybutorów, dostawców usług realizacji zamówień oraz internetowe platformy handlowe zaangażowane w dystrybucję, a także właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których producent lub inne podmioty gospodarcze – zgodnie z jego wiedzą – udostępniły wyrób. W tym celu producent udostępnia wszelkie przydatne informacje, a w szczególności określa rodzaj niezgodności, częstotliwość występowania zdarzeń lub wypadków oraz wdrożone lub zalecane środki naprawcze. W przypadku zagrożeń stwarzanych przez wyroby, które dotarły już do użytkownika końcowego lub konsumenta, którego nie można zidentyfikować ani z którym nie można się bezpośrednio skontaktować, producent – za pośrednictwem mediów i innych właściwych kanałów, zapewniając jak najszerszy zasięg – rozpowszechnia informacje o odpowiednich środkach w celu wyeliminowania lub – jeżeli nie jest to możliwe – ograniczenia zagrożeń. W przypadku poważnego ryzyka producent na własny koszt wycofuje wyrób z obrotu oraz od użytkowników.

Artykuł 23

Obowiązki upoważnionych przedstawicieli

1. Na podstawie pisemnego pełnomocnictwa producent z siedzibą w Unii może wyznaczyć osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii jako jednego upoważnionego przedstawiciela. Producent niemający siedziby w Unii wyznacza jednego upoważnionego przedstawiciela.

Sporządzanie dokumentacji technicznej nie jest objęte zakresem pełnomocnictwa udzielonego upoważnionemu przedstawicielowi.

2. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w pełnomocnictwie otrzymanym od producenta. Pełnomocnictwo umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi co najmniej:

- a) przechowywanie deklaracji właściwości użytkowych i zgodności oraz dokumentacji technicznej do dyspozycji właściwych organów krajowych;
- b) na uzasadniony wniosek właściwego organu krajowego przekazanie temu organowi wszelkich informacji i dokumentów niezbędnych do wykazania zgodności danego wyrobu z deklarowanymi właściwościami użytkowymi i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu;

- c) rozwiązanie umowy, jeżeli producent naruszy swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, oraz poinformowanie o tym fakcie producenta, właściwych organów krajowych państw członkowskich, w których wyrób jest wprowadzony do obrotu, oraz właściwego organu krajowego miejsca prowadzenia działalności przedstawiciela;
 - d) jeżeli istnieją powody, by uważać, że dany wyrób jest niezgodny z wymaganiami lub stwarza ryzyko, poinformowanie o tym producenta, właściwych organów krajowych państw członkowskich, w których wyrób jest wprowadzany do obrotu, oraz właściwego organu krajowego miejsca prowadzenia działalności przedstawiciela; oraz
 - e) współpracę z właściwymi organami krajowymi, na ich wniosek, we wszelkich działaniach podejmowanych w celu wyeliminowania zagrożeń, jakie stwarzają wyroby objęte pełnomocnictwem udzielonym upoważnionemu przedstawicielowi, lub wyeliminowania niezgodności tych wyrobów z wymaganiami.
3. Upoważniony przedstawiciel sprawdza na poziomie dokumentacji, czy:
- a) wyrób nosi oznakowanie CE i etykietę zgodnie z art. 22 ust. 9;
 - b) do wyrobu dołączono deklarację właściwości użytkowych i zgodności lub czy deklaracja ta jest dostępna zgodnie z art. 16 ust. 1 lub 2; oraz
 - c) producent spełnił wymagania określone w art. 22 ust. 5, 6 i 7.
4. W przypadku gdy upoważniony przedstawiciel stwierdzi niezgodność, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, zwraca się do producenta o podjęcie działań zgodnie z art. 22 ust. 11 i 12.

Artykuł 24

Obowiązki importerów

1. Importerzy wprowadzają do obrotu w Unii wyłącznie wyroby, które są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.
2. Przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu importer zapewnia, by producent wykazał zgodność wyrobu z mającymi zastosowanie wymaganiami oraz jego właściwościami użytkowymi w odniesieniu do odpowiednich zasadniczych charakterystyk zgodnie z art. 22 ust. 1 i 2.

Importer zapewnia, by:

- a) producent sporządził dokumentację techniczną, o której mowa w art. 22 ust. 3;
 - b) wyrób posiadał oznakowanie CE i etykietę zgodnie z art. 22 ust. 9;
 - c) do wyrobu dołączono deklarację właściwości użytkowych i zgodności lub by deklaracja ta była dostępna zgodnie z art. 16 ust. 1 lub 2; oraz
 - d) producent spełnił wymagania określone w art. 22 ust. 5, 6 i 7.
3. Importer weryfikuje, czy producent zadeklarował zamierzone zastosowanie wyrobu, i zapewnia, by do wyrobu dołączono informacje ogólne o wyrobie, instrukcję użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa określone w załączniku IV w języku określonym przez dane państwo członkowskie lub – w przypadku braku takich ustaleń – w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników. Przed zawarciem umowy sprzedaży, w tym w przypadku sprzedaży na odległość, importer w widoczny sposób przedstawia klientom informacje, które muszą zostać przekazane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.
4. Importer zapewnia, aby – w czasie, gdy ponosi on odpowiedzialność za wyrób – warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały niekorzystnie na jego zgodność z deklaracją właściwości użytkowych i zgodności lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
5. W przypadku gdy importer uznaje lub ma powody, by uważać, że wyrób nie jest zgodny z deklaracją właściwości użytkowych i zgodności lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, importer nie wprowadza wyrobu do obrotu, dopóki wyrób ten nie będzie odpowiadał dołączonej do niego deklaracji właściwości użytkowych i zgodności oraz innym mającym zastosowanie wymaganiom określonym w niniejszym rozporządzeniu lub dopóki deklaracja właściwości użytkowych i zgodności nie zostanie poprawiona. Ponadto jeżeli wyrób stwarza zagrożenie, importer informuje o tym producenta i właściwy organ krajowy.

6. Importer wskazuje swoją nazwę, zastrzeżoną nazwę handlową lub zastrzeżony znak towarowy, miejsce prowadzenia działalności, swój adres kontaktowy oraz, jeżeli są dostępne, elektroniczne środki komunikacji na wyrobie lub – jeśli nie jest to możliwe – na jego opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do wyrobu.
7. Importer rozpatruje skargi oraz w razie potrzeby prowadzi ewidencję skarg, wyrobów niezgodnych i wyrobów wycofanych z obrotu lub od użytkowników, a także informuje producentów i dystrybutorów o tego rodzaju działaniach w zakresie takiego monitorowania.
8. Importerzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wyrób, który wprowadzili do obrotu, nie jest zgodny z deklarowanymi właściwościami użytkowymi lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, niezwłocznie podejmują konieczne środki naprawcze w celu zapewnienia zgodności wyrobu lub, w stosownych przypadkach, jego wycofania z obrotu lub od użytkowników. Ponadto jeżeli wyrób stwarza ryzyko, importerzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których udostępnił wyrób na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz podjętych środków naprawczych.
9. Importerzy sprzedający wyroby użytkownikom końcowym spełniają również obowiązki spoczywające na dystrybutorach.

Artykuł 25

Obowiązki dystrybutorów

1. Udostępniając wyrób na rynku, dystrybutorzy działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
2. Przed udostępnieniem wyrobu na rynku dystrybutor sprawdza, czy:
 - a) wyrób posiada oznakowanie CE i etykietę zgodnie z art. 22 ust. 9, jeżeli jest to wymagane;
 - b) do wyrobu dołączono deklarację właściwości użytkowych i zgodności lub czy deklaracja ta jest dostępna zgodnie z art. 16 ust. 2, jeżeli jest to wymagane;
 - c) do wyrobu dołączono informacje ogólne o wyrobie, instrukcje użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa zgodnie z art. 22 ust. 6, w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych w państwie członkowskim, w którym wyrób ma zostać udostępniony na rynku;
 - d) producent i importer spełnili wymagania określone, odpowiednio, w art. 22 ust. 5 i 7 oraz w art. 24 ust. 6.
3. Przed zawarciem umowy sprzedaży, w tym w przypadku sprzedaży na odległość, dystrybutor w widoczny sposób przedstawia klientom informacje, które muszą zostać przekazane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
4. Jeżeli dystrybutor uznaje lub ma powody, by uważać, że wyrób nie jest zgodny z deklarowanymi właściwościami użytkowymi lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, dystrybutor nie udostępnia wyrobu na rynku, dopóki wyrób ten nie będzie zgodny z dołączoną do niego deklaracją właściwości użytkowych i zgodności oraz z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto jeżeli wyrób stwarza ryzyko, dystrybutor informuje o tym producenta i właściwe organy krajowe.
5. Dystrybutor zapewnia, aby – w czasie, gdy ponosi on odpowiedzialność za wyrób – warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały niekorzystnie na jego zgodność z deklarowanymi właściwościami użytkowymi i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
6. Dystrybutor, który uznaje lub ma powody, by uważać, że wyrób, który udostępnił na rynku, nie jest zgodny z deklarowanymi właściwościami użytkowymi lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, upewnia się, że podjęto konieczne środki naprawcze w celu zapewnienia zgodności tego wyrobu lub, w stosownych przypadkach, jego wycofania z obrotu lub od użytkowników. Ponadto jeżeli wyrób stwarza ryzyko, dystrybutor niezwłocznie informuje o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których udostępnił wyrób na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz podjętych środków naprawczych.

*Artykuł 26***Przypadki, w których obowiązki producentów stosuje się do importerów i dystrybutorów**

1. Importer lub dystrybutor uważany jest na potrzeby niniejszego rozporządzenia za producenta i podlega obowiązkom producenta na podstawie art. 22, w przypadku gdy:
 - a) wprowadza wyrób na rynek pod swoją nazwą lub znakiem towarowym;
 - b) celowo modyfikuje wyrób lub zostaje on niecelowo zmodyfikowany w taki sposób, że może to mieć wpływ na zgodność z deklaracją właściwości użytkowych i zgodności lub z wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu lub zgodnie z nim;
 - c) udostępnia na rynku wyrób, którego deklarowane zastosowanie jest inne niż deklarowane zastosowanie przypisane przez producenta w procesie oceny i weryfikacji;
 - d) podaje właściwości wyrobu odbiegające od właściwości deklarowanych przez producenta.
 - e) decyduje się przyjąć rolę producenta.
2. Ust. 1 stosuje się również do podmiotu gospodarczego, który wprowadza do obrotu:
 - a) wyrób używany objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną zawierającą przepisy dotyczące wyrobów używanych;
 - b) wyrób używany objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną zawierającą przepisy dotyczące wyrobów używanych, który wcześniej nie był wprowadzony do obrotu w Unii;
 - c) wyrób poddany regeneracji.
3. Ust. 1 nie ma zastosowania w przypadkach, gdy podmiot gospodarczy jedynie:
 - a) dodaje tłumaczenia informacji dostarczonych przez producenta;
 - b) zastępuje opakowanie zewnętrzne wyrobu już wprowadzonego do obrotu, w tym przy zmianie wielkości opakowania, jeżeli przepakowywanie jest dokonywane w taki sposób, że nie ma ono wpływu na pierwotny stan wyrobu i że informacje wymagane przez niniejsze rozporządzenie są nadal prawidłowo podane.
4. Podmiot gospodarczy prowadzący działalność wymienioną w ust. 3 informuje o tym producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, niezależnie od tego, czy ten podmiot gospodarczy jest właścicielem wyrobów, czy świadczy usługi. Dokonuje on przepakowywania w taki sposób, aby nie miało ono wpływu na pierwotny stan wyrobu ani na jego zgodność z niniejszym rozporządzeniem i aby informacje wymagane przez niniejsze rozporządzenie były nadal prawidłowo podane. Podmiot gospodarczy działa z należytą starannością w odniesieniu do obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 27***Obowiązki dostawców usług realizacji zamówień**

1. Przyczyniając się do udostępnienia wyrobu na rynku, dostawcy usług realizacji zamówień działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
2. Dostawca usług realizacji zamówień upewnia się, że oznakowania i dokumenty dostarczone przez producenta lub importera są dostępne lub są dołączone do wyrobu, w szczególności:
 - a) oznakowanie CE i etykieta, o której mowa w art. 22 ust. 9;
 - b) deklaracja właściwości użytkowych i zgodności;
 - c) informacje ogólne o wyrobie, instrukcje użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa, o których mowa w art. 22 ust. 6.

3. Dostawca usług realizacji zamówień zapewnia, aby warunki podczas magazynowania, pakowania, adresowania lub wysyłki nie zagrażały zgodności wyrobu z jego deklarowanymi właściwościami użytkowymi lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Producenci lub importerzy wyrobów budowlanych przekazują swoim dostawcom usług realizacji zamówień szczegółowe informacje niezbędne do zapewnienia bezpiecznego przechowywania, pakowania, adresowania i wysyłki oraz dalszego funkcjonowania wyrobu.
4. Dostawcy usług realizacji zamówień wspierają wycofanie wyrobu z obrotu lub od użytkowników niezależnie od tego, czy zostało ono zainicjowane przez organy nadzoru rynku, producentów, upoważnionych przedstawicieli czy importerów.
5. Jeżeli dostawca usług realizacji zamówień uznaje lub ma powody, by uważać, że dany wyrób budowlany nie jest zgodny z deklaracją właściwości użytkowych i zgodności lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, nie wspiera udostępniania tego wyrobu na rynku, dopóki wyrób ten nie będzie zgodny z odpowiednią deklaracją właściwości użytkowych i zgodności oraz z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu lub dopóki deklaracja właściwości użytkowych i zgodności nie zostanie poprawiona. Ponadto jeżeli wyrób stwarza ryzyko, dostawca usług realizacji zamówień informuje o tym producenta i właściwy organ krajowy.

Artykuł 28

Obowiązki internetowych platform handlowych

1. Internetowa platforma handlowa:
 - a) w celu zachowania zgodności z art. 31 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065⁽²⁸⁾ opracowuje i organizuje swój interfejs online w taki sposób, aby umożliwić podmiotom gospodarczym wypełnianie ich obowiązków wynikających z art. 29 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
 - b) ustanawia pojedynczy punkt kontaktowy na potrzeby bezpośredniej komunikacji z właściwymi organami krajowymi państw członkowskich na temat zgodności z niniejszym rozporządzeniem, który to punkt może być taki sam jak ten, o którym mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2023/988 lub w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2022/2065;
 - c) udziela odpowiedniej odpowiedzi na zgłoszenia dotyczące wypadków i innych incydentów związanych z wyrobami otrzymane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) 2022/2065;
 - d) współpracuje w celu zapewnienia skutecznych środków nadzoru rynku, w tym poprzez powstrzymywanie się od wprowadzania przeszkód w stosowaniu takich środków;
 - e) informuje właściwe organy krajowe o wszelkich działaniach podjętych w związku z niezgodnością lub podejrzeniem niezgodności wyrobów objętych niniejszym rozporządzeniem;
 - f) ustanawia regularną i zorganizowaną wymianę informacji na temat treści, które zostały usunięte przez internetowe platformy handlowe na wniosek właściwych organów krajowych;
2. Jeżeli chodzi o uprawnienia przyznane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2019/1020, państwa członkowskie przyznają swoim organom nadzoru rynku, w odniesieniu do wszystkich wyrobów objętych niniejszym rozporządzeniem, uprawnienia do nakazania internetowej platformie handlowej, by usunęła ze swojego interfejsu online konkretne nielegalne treści odnoszące się do wyrobu niezgodnego z wymaganiami, uniemożliwiła dostęp do nich lub wyświetlała wyraźne ostrzeżenie dla użytkowników końcowych, gdy korzystają z dostępu do tych treści. Takie nakazy muszą być zgodne z art. 9 rozporządzenia (UE) 2022/2065.
3. Internetowa platforma handlowa podejmuje środki niezbędne do przyjmowania i przetwarzania zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) 2022/2065 nakazów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.
4. Niniejszy artykuł ma również zastosowanie do producentów, importerów lub dystrybutorów oferujących wyroby w internecie bez udziału internetowej platformy handlowej.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych i zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1).

*Artykuł 29***Sprzedaż online i inna sprzedaż na odległość**

1. Wyroby oferowane do sprzedaży online lub za pośrednictwem innych środków sprzedaży na odległość uważa się za udostępnione na rynku, jeżeli oferta jest skierowana do klientów w Unii. Oferta sprzedaży jest uznawana za skierowaną do klientów w Unii, jeżeli odpowiedni podmiot gospodarczy w jakikolwiek sposób kieruje swoją działalność do państwa członkowskiego. Ofertę uznaje się między innymi za skierowaną do klientów w Unii, jeżeli:

- a) podmiot gospodarczy posługuje się walutą państwa członkowskiego;
- b) użyta przez podmiot gospodarczy nazwa domeny internetowej jest zarejestrowana w jednym z państw członkowskich lub używa on domeny internetowej, która odnosi się do Unii lub jednego z państw członkowskich; lub
- c) obszary geograficzne, do których możliwa jest wysyłka, obejmują państwo członkowskie.

Warunki wymienione w akapicie pierwszym nie mają zastosowania, jeżeli podmiot gospodarczy wyraźnie i skutecznie wyklucza rynek unijny.

2. W przypadku gdy podmiot gospodarczy udostępnia wyrób na rynku online lub za pośrednictwem innych środków sprzedaży na odległość, w ofercie tego wyrobu zamieszcza się, jeśli jest to wymagane, w sposób jasny i widoczny oznakowanie CE, informacje wymienione w art. 18 ust. 2, etykietę, o której mowa w art. 22 ust. 9, oraz nośnik danych powiązany z cyfrowym paszportem produktu zgodnie z art. 22 ust. 7.

3. Osoba fizyczna lub prawna świadcząca usługę pośrednictwa w zakresie wprowadzania wyrobów do obrotu spełnia obowiązki podmiotu gospodarczego zgodnie z ust. 2 w odniesieniu do świadczonych usług.

*Artykuł 30***Akty wykonawcze dotyczące praw i obowiązków podmiotów gospodarczych**

W przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia zharmonizowanego stosowania niniejszego rozporządzenia i wyłącznie w zakresie niezbędnym do zapobiegania rozbieżnym praktykom powodującym fragmentację rynku wewnętrznego dla podmiotów gospodarczych, Komisja może przyjąć akty wykonawcze zawierające szczegółowe informacje na temat sposobu wypełniania obowiązków i wykonywania praw przez podmioty gospodarcze określone w niniejszym rozdziale.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 3.

ROZDZIAŁ IV

EUROPEJSKIE DOKUMENTY OCENY*Artykuł 31***Europejskie dokumenty oceny**

1. Metody i kryteria oceny właściwości użytkowych wyrobów, w tym wyrobów używanych, w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk mogą zostać określone w europejskich dokumentach oceny, pod warunkiem że wyroby te nie są objęte:

- a) normą zharmonizowaną, która stała się obowiązkowa na mocy aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 5 ust. 8;
- b) aktem wykonawczym, o którym mowa w art. 6 ust. 1; lub
- c) normą zharmonizowaną, która ma zostać opracowana w okresie krótszym niż jeden rok, zgodnie z wnioskiem o normalizację, o którym mowa w art. 5 ust. 2.

2. Nie uważa się, że wyrób jest objęty normami zharmonizowanymi lub aktami wykonawczymi, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- a) deklarowane zastosowanie wyrobu nie jest objęte zakresem zamierzonego zastosowania określonego w normie zharmonizowanej lub akcie wykonawczym;

b) zastosowane materiały nie są identyczne z materiałami, które mają być stosowane zgodnie z normą zharmonizowaną lub aktem wykonawczym; lub

c) metoda oceny określona w normie zharmonizowanej lub akcie wykonawczym nie jest właściwa dla tego wyrobu.

3. Na wniosek o wydanie europejskiej oceny technicznej złożony przez producenta, grupę producentów lub stowarzyszenie producentów albo z inicjatywy Komisji organizacja JOT może, w porozumieniu z Komisją, sporządzić i przyjąć europejski dokument oceny.

Podstawę do przygotowania europejskich dokumentów oceny stanowią podstawowe wymagania dotyczące obiektów budowlanych określone w załączniku I oraz wykaz z góry ustalonych zasadniczych charakterystyk środowiskowych określony w załączniku II. Opracowanie i przyjęcie europejskiego dokumentu oceny odbywa się zgodnie z zasadami i procedurą określonymi w art. 32.

4. Europejskich dokumentów oceny nie sporządza się w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk lub metody oceny wyrobu, jeżeli istnieje inny europejski dokument oceny, który obejmuje te same zasadnicze charakterystyki lub metodę oceny w odniesieniu do tego konkretnego wyrobu i do którego odniesienie zostało już opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub który został przedłożony Komisji do oceny zgodnie z art. 34 ust. 1.

5. Organizacja JOT i Komisja mogą łączyć lub odrzucać wnioski o opracowanie europejskiego dokumentu oceny zgodnie z pkt 5 załącznika VI.

6. Od daty rozpoczęcia obowiązkowego stosowania zharmonizowanej specyfikacji technicznej przyjętej zgodnie z art. 5 ust. 8 lub art. 6 ust. 1, obejmującej ten sam wyrób i to samo zamierzone zastosowanie co europejski dokument oceny, tego europejskiego dokumentu oceny nie stosuje się już na potrzeby niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku Komisja wycofuje odniesienie do europejskiego dokumentu oceny z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

7. Europejskie dokumenty oceny stanowią podstawę europejskich ocen technicznych określonych w art. 37.

Artykuł 32

Zasady i procedura opracowywania i przyjmowania europejskich dokumentów oceny

1. Przy opracowywaniu i przyjmowaniu europejskich dokumentów oceny poszczególne JOT i organizacja JOT postępują zgodnie z procedurą określoną w załączniku VI.

2. Przy opracowywaniu i przyjmowaniu europejskich dokumentów oceny poszczególne JOT i organizacja JOT:

a) zachowują przejrzystość wobec państw członkowskich, zainteresowanego producenta oraz innych producentów lub zainteresowanych stron, którzy zwrócą się o informację;

b) ujawniają Komisji informacje poufne tylko w przypadkach, gdy jest to konieczne do oceny zgodności europejskiego dokumentu oceny z przepisami regulacyjnymi, oraz zapewniają ochronę tajemnicy handlowej i poufności;

c) określają właściwe obowiązkowe terminy, by uniknąć nieuzasadnionych opóźnień;

d) umożliwiają odpowiedni udział państw członkowskich i Komisji;

e) są racjonalne pod względem kosztów dla producenta; oraz

f) zapewniają wystarczającą kolegialność i koordynację między JOT wyznaczonymi dla danego wyrobu.

W wyniku równoważenia wymagań określonych w lit. a) i b) akapitu pierwszego możliwe jest co najmniej ujawnienie nazwy wyrobu na etapie zatwierdzania i przekazywanie informacji o programie prac, jak określono w pkt 3 załącznika VI, oraz ujawnienie szczegółowej treści projektu europejskiego dokumentu oceny, jak określono w pkt 8 załącznika VI.

3. JOT, wraz z organizacją JOT, ponoszą całkowite koszty opracowywania i przyjmowania europejskich dokumentów oceny, chyba że takie opracowanie inicjuje Komisja.
4. JOT i organizacja JOT unikają mnożenia europejskich dokumentów oceny w sytuacji, gdy nie ma technicznego uzasadnienia dla rozróżniania wyrobów. W szczególności dają pierwszeństwo rozszerzeniu zakresu istniejącego europejskiego dokumentu oceny przed tworzeniem nowych europejskich dokumentów oceny.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, po konsultacji z organizacją JOT, aktów delegowanych zgodnie z art. 89 zmieniających załącznik VI w celu ustanowienia dodatkowych przepisów proceduralnych dotyczących opracowywania i przyjmowania europejskich dokumentów oceny, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu europejskich dokumentów oceny.

Artykuł 33

Obowiązki JOT otrzymującej wniosek dotyczący europejskiej oceny technicznej

1. W przypadku gdy JOT otrzymuje wniosek o wydanie europejskiej oceny technicznej od producenta, grupy producentów lub stowarzyszenia producentów, JOT spełnia następujące wymagania:
 - a) jeżeli wyrób jest objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną lub europejski dokument oceny nie może zostać sporządzony zgodnie z art. 31, JOT informuje wnioskodawcę, że nie można wydać europejskiej oceny technicznej;
 - b) jeżeli wyrób jest w pełni objęty europejskim dokumentem oceny, do którego odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, JOT informuje wnioskodawcę, że odnośny europejski dokument oceny będzie służył jako podstawa europejskiej oceny technicznej, która ma zostać wydana;
 - c) jeżeli wyrób kwalifikuje się do objęcia go europejskim dokumentem oceny, o którym mowa w art. 31, i żaden taki dokument nie jest w trakcie opracowywania, JOT informuje wnioskodawcę, że zostaną zapoczątkowane procedury określone w załączniku VI.

Jeśli wystąpił przypadek, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c) niniejszego artykułu, ale oczekuje się, że norma zharmonizowana obejmująca ten sam wyrób zostanie opracowana w okresie dłuższym niż rok określonym we wniosku o normalizację, o którym mowa w art. 5 ust. 2, JOT informuje wnioskodawcę, że możliwe jest, iż europejski dokument oceny nie będzie już stosowany zgodnie z art. 31 ust. 6.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b) i c) niniejszego artykułu, JOT informuje organizację JOT oraz Komisję o treści wniosku oraz odniesieniu do stosownego aktu delegowanego określającego system oceny i weryfikacji, o którym mowa w art. 10 ust. 2 i który JOT zamierza zastosować do tego wyrobu, lub też o braku takiego aktu delegowanego.
3. Jeżeli Komisja uzna, że w odniesieniu do danego wyrobu nie istnieje odpowiedni akt delegowany określający system oceny i weryfikacji, może przyjąć taki akt delegowany na podstawie art. 10 ust. 2.

Artykuł 34

Publikacja odniesień

1. Komisja, zgodnie z pkt 9 załącznika VI, ocenia zgodność europejskich dokumentów oceny ze zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi, z niniejszym rozporządzeniem i innymi przepisami prawa Unii. W przypadku gdy europejski dokument oceny jest zgodny z mającymi zastosowanie wymaganiami prawnymi, Komisja niezwłocznie publikuje odniesienie do tego dokumentu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku gdy odniesienia do europejskich dokumentów oceny nie można opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, Komisja może opublikować takie odniesienie z ograniczeniami.
2. Po opublikowaniu odniesienia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu europejski dokument oceny może, zgodnie z art. 37, być wykorzystywany jako podstawa europejskiej oceny technicznej przez okres 10 lat, chyba że odniesienie do europejskiego dokumentu oceny zostanie wycofane z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* lub europejski dokument oceny

nie będzie już stosowany zgodnie z art. 31 ust. 6. Organizacja JOT może w ostatnim roku tego okresu podjąć decyzję o przedłożeniu europejskiego dokumentu oceny do odnowienia. W takim przypadku Komisja ponownie ocenia europejski dokument oceny zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 35

Treść europejskiego dokumentu oceny

1. Europejski dokument oceny musi zawierać następujące elementy:
 - a) opis objętego nim wyrobu lub kategorii wyrobów i ich zamierzonego zastosowania; oraz
 - b) wykaz zasadniczych charakterystyk istotnych z uwagi na zamierzone zastosowanie wyrobu lub kategorii wyrobów uzgodnione między producentem i organizacją JOT oraz z góry ustalonych zasadniczych charakterystyk środowiskowych określonych w załączniku II, a także metody i kryteria oceny właściwości użytkowych wyrobu lub kategorii wyrobu w odniesieniu do ujętych w wykazie zasadniczych charakterystyk.
2. W europejskim dokumencie oceny określa się:
 - a) szczegóły techniczne niezbędne do wdrożenia systemów oceny i weryfikacji, które mają być stosowane zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 10 ust. 2;
 - b) wytyczne, w tym szczegóły techniczne niezbędne do opracowania informacji ogólnych o wyrobie, instrukcji użytkowania i informacji dotyczących bezpieczeństwa, o których mowa w załączniku IV;
 - c) wytyczne mające zapewnić interoperacyjność formatów nadających się do odczytu przez człowieka i do odczytu maszynowego, odnoszących się do deklaracji właściwości użytkowych i zgodności zgodnie z ust. 16 ust. 2 lit. b).
3. W przypadku gdy właściwości użytkowe wyrobu mogą zostać właściwie ocenione przez odniesienie do ich zasadniczych charakterystyk, w tym metod i kryteriów oceny, już ustanowionych dla nich w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych lub innych europejskich dokumentach oceny, te istniejące zasadnicze charakterystyki i ich metody i kryteria włącza się do europejskiego dokumentu oceny jako jego części, chyba że odstępnie od tej zasady jest konieczne ze względów technicznych.

W stosownych przypadkach zasady te mają również zastosowanie do wartości progowych i klas właściwości użytkowych przyjętych zgodnie z art. 5 ust. 5.

Artykuł 36

Formalny sprzeciw wobec europejskich dokumentów oceny

1. Państwo członkowskie każdorazowo informuje Komisję, jeśli uzna, że:
 - a) europejski dokument oceny nie jest całkowicie zgodny z mającymi zastosowanie wymaganiami prawnymi lub nie odpowiada wymaganiam, które mają zostać spełnione w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk nim objętych, w świetle podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w załączniku I i z góry ustalonych zasadniczych charakterystyk środowiskowych określonych w załączniku II;
 - b) europejski dokument oceny budzi istotne obawy dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa osób, ochrony środowiska lub ochrony konsumentów;
 - c) europejski dokument oceny nie spełnia wymagań określonych w art. 31 ust. 1.

Zainteresowane państwo członkowskie uzasadnia swój punkt widzenia. Komisja konsultuje się z innymi państwami członkowskimi w sprawach poruszonych przez zainteresowane państwo członkowskie.

2. W świetle opinii wszystkich państw członkowskich Komisja podejmuje decyzję o opublikowaniu odniesień do danych europejskich dokumentów oceny w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, ich niepublikowaniu, opublikowaniu ich z ograniczeniami, utrzymaniu, utrzymaniu z ograniczeniami lub wycofaniu.
3. Komisja informuje państwa członkowskie i organizację JOT o decyzji, o której mowa w ust. 2, i w razie potrzeby zwraca się z wnioskiem o przegląd danego europejskiego dokumentu oceny.

Artykuł 37

Europejska ocena techniczna

1. JOT wydaje europejską ocenę techniczną na wniosek producenta, na podstawie europejskiego dokumentu oceny, do którego odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 34.

O ile istnieje europejski dokument oceny, do którego odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 34, europejska ocena techniczna może zostać wydana nawet w przypadku wydania wniosku o normalizację. Wydanie takie jest możliwe do momentu zaprzestania stosowania europejskiego dokumentu oceny zgodnie z art. 31 ust. 6.

2. W przypadku złożenia wniosku o wydanie europejskiej oceny technicznej stosuje się procedurę określoną w załączniku VI.

3. Europejska ocena techniczna obejmuje właściwości użytkowe podlegające zadeklarowaniu, wyrażone w poziomach lub klasach lub w sposób opisowy, odnoszące się do zasadniczych charakterystyk uzgodnionych przez producenta i JOT, do której skierowano wniosek o europejską ocenę techniczną dla deklarowanego zastosowania wyrobu, oraz szczegóły techniczne niezbędne do wdrożenia systemu oceny i weryfikacji.

Europejska ocena techniczna zawiera również ocenę właściwości użytkowych w odniesieniu do z góry ustalonych zasadniczych charakterystyk środowiskowych wymienionych w art. 15 ust. 3.

4. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu określenia formatu europejskiej oceny technicznej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 3.

5. Europejskie oceny techniczne wydane na podstawie europejskiego dokumentu oceny zachowują ważność przez pięć lat od upływu okresu określonego w art. 34 ust. 2, albo przez pięć lat po wycofaniu odniesienia do europejskiego dokumentu oceny z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Jeżeli odpowiedni europejski dokument oceny dla danego wyrobu nie jest już stosowany zgodnie z art. 31 ust. 6, wyrób ten nie może być już wprowadzany do obrotu na podstawie europejskiej oceny technicznej.

6. Wyroby objęte europejskim dokumentem oceny, dla których wydano europejską ocenę techniczną, mogą posiadać oznakowanie CE i tym samym uzyskać taki sam status jak wyroby posiadające oznakowanie CE na podstawie zharmonizowanych specyfikacji technicznych, jeżeli producent spełnia zobowiązania określone w niniejszym rozporządzeniu. Jeżeli zobowiązania te odnoszą się do zharmonizowanych specyfikacji technicznych, producent musi odnieść się bezpośrednio do europejskiego dokumentu oceny zamiast do zharmonizowanych specyfikacji technicznych lub, jeżeli zharmonizowane specyfikacje techniczne są również istotne, w uzupełnieniu do tych specyfikacji.

ROZDZIAŁ V

JEDNOSTKI OCENY TECHNICZNEJ

Artykuł 38

Organy wyznaczające

1. Państwa członkowskie, które pragną wyznaczyć JOT wyznaczają jeden organ wyznaczający, który jest odpowiedzialny za ustanowienie i przeprowadzanie procedur niezbędnych do oceny i wyznaczania JOT. Organy wyznaczające spełniają wymagania dotyczące organów notyfikujących określone w art. 43 ust. 1 i art. 44. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć organ notyfikujący, o którym mowa w art. 43, jako organ wyznaczający. Organ wyznaczający nie może zostać wyznaczony zgodnie z art. 39 ust. 1.

2. O ile w niniejszym rozdziale nie określono inaczej, przepisy mające zastosowanie do organów notyfikujących i procedur notyfikacyjnych mają zastosowanie również do organów wyznaczających i procedur wyznaczania.

*Artykuł 39***Wyznaczenie, monitorowanie i ocena JOT**

1. Państwa członkowskie mogą za pośrednictwem organów wyznaczających wyznaczyć działające na ich terytorium JOT na potrzeby jednej lub kilku rodzin wyrobów wymienionych w załączniku VII. Państwa członkowskie mogą również wyznaczyć działające na ich terytorium JOT jako właściwe dla nowych lub innowacyjnych wyrobów, które nie należą do już istniejących rodzin wyrobów wymienionych w załączniku VII.

Państwa członkowskie podają Komisji nazwę JOT, jej adres oraz rodzinę lub rodziny wyrobów, dla których ta JOT jest właściwa.

2. Komisja przydziela każdej JOT numer identyfikacyjny.

Komisja udostępnia publicznie drogą elektroniczną wykaz JOT wyznaczonych na mocy niniejszego rozporządzenia i wskazuje ich numery identyfikacyjne, rodziny wyrobów, dla których zostały wyznaczone, oraz wszelkie ograniczenia w sposób możliwie najbardziej precyzyjny.

Komisja zapewnia stałą aktualizację tego wykazu.

3. Organ wyznaczający monitoruje działalność i kompetencje JOT wyznaczonych w jego państwie członkowskim, a w razie potrzeby także ich spółek zależnych i podwykonawców, oraz ocenia je w odniesieniu do odpowiednich wymagań określonych w niniejszym rozdziale. Organ wyznaczający nakłada na JOT środki naprawcze, gdy dochodzi do naruszenia niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie informują Komisję o krajowych procedurach wyznaczania JOT, o monitorowaniu ich działalności i kompetencji oraz o wszelkich zmianach w tym zakresie.

4. JOT bezzwłocznie, a najpóźniej w terminie 15 dni, informują organ wyznaczający o wszelkich zmianach, które mogą mieć wpływ na spełnienie przez nie wymagań określonych w niniejszym rozdziale lub na ich zdolność do wypełnienia obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

5. JOT przekazują, na żądanie właściwego organu wyznaczającego, wszystkie odpowiednie informacje i dokumenty niezbędne do umożliwienia temu organowi, Komisji i państwom członkowskim sprawdzenia, czy spełniają one wymagania wynikające z niniejszego rozporządzenia.

6. W przypadku gdy JOT przestaje spełniać wymagania niniejszego rozporządzenia, organ wyznaczający, zależnie od wagi niespełnienia tych wymagań, w stosownym przypadku ogranicza, zawiesza lub odwołuje wyznaczenie tej JOT dla odpowiedniej rodziny wyrobów. W razie powtarzających się przypadków niezastosowania się przez JOT do środków naprawczych nałożonych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, organ wyznaczający może ograniczyć, zawiesić lub odwołać wyznaczenie tej JOT. Organ wyznaczający informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie o każdym ograniczeniu, zawieszeniu lub odwołaniu wyznaczenia. Stosuje się art. 53 ust. 2 i art. 54.

*Artykuł 40***Wymagania dotyczące JOT**

1. JOT posiada kompetencje i zasoby umożliwiające jej przeprowadzanie oceny dotyczącej rodzin wyrobów, dla której ją wyznaczono. JOT zatrudnia personel decyzyjny i co najmniej połowę personelu technicznego na podstawie prawa krajowego wyznaczającego państwa członkowskiego.

2. JOT spełnia wymagania określone w załączniku VIII, w zakresie, dla którego została wyznaczona. Stosuje się art. 46 ust. 2–5, art. 46 ust. 6 lit. a) i b), art. 46 ust. 7, 8, 9 i 11 oraz art. 47.

3. JOT podaje do wiadomości publicznej swój schemat organizacyjny oraz nazwiska członków swoich wewnętrznych organów decyzyjnych.

4. JOT uczestniczy w działaniach organizacji JOT lub zapewnia, aby jego personel przeprowadzający oceny był informowany o tych działaniach.

Artykuł 41

Koordinacja między JOT

1. JOT ustanawiają organizację do spraw oceny technicznej (zwaną dalej „organizacją JOT”) zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Organizacja JOT wykonuje co najmniej następujące zadania:
 - a) przekazuje Komisji odpowiednie treści techniczne odnoszące się do europejskich dokumentów oceny, gdy ma nastąpić opracowanie zharmonizowanych specyfikacji technicznych w oparciu o te same rodziny wyrobów zgodnie z planem prac, o którym mowa w art. 4 ust. 2. Informacje te muszą opierać się na ścisłej współpracy z odpowiednimi europejskimi organizacjami normalizacyjnymi;
 - b) organizuje koordynację między JOT i, jeśli jest to konieczne, zapewnia współpracę oraz konsultacje z innymi zainteresowanymi stronami;
 - c) zapewnia wymianę przykładów najlepszych praktyk pomiędzy JOT celem promowania większej wydajności i świadczenia lepszych usług na rzecz sektora;
 - d) opracowuje i przyjmuje europejskie dokumenty oceny;
 - e) koordynuje stosowanie procedur określonych w art. 59 ust. 2, art. 60 ust. 2 oraz art. 61 ust. 2, oraz zapewnia potrzebne w tym celu wsparcie;
 - f) informuje Komisję o wszelkich sprawach związanych z przygotowaniem europejskich dokumentów oceny oraz o wszelkich kwestiach dotyczących interpretacji procedur określonych w art. 60 ust. 2 i art. 61 ust. 2 oraz proponuje Komisji usprawnienia oparte na zdobytym doświadczeniu;
 - g) przekazuje Komisji i państwu członkowskiemu, które wyznaczyło JOT niewykonującą swych zadań zgodnie z procedurami określonymi w art. 60 ust. 2 i art. 61 ust. 2, wszelkie uwagi dotyczące tej JOT;
 - h) corocznie składa Komisji sprawozdanie na temat:
 - (i) wykonania zadań, o których mowa powyżej;
 - (ii) przydziału JOT zadań związanych z opracowaniem europejskiego dokumentu oceny;
 - (iii) równomiernego geograficznego podziału zadań między JOT;
 - (iv) europejskich ocen technicznych wydanych dla każdego europejskiego dokumentu oceny, łącznie z rozmieszczeniem geograficznym zaangażowanych JOT i producentów otrzymujących dokumenty; oraz
 - (v) wyników i niezależności JOT; oraz
 - i) zapewnia, by przyjęte europejskie dokumenty oceny i odniesienia do europejskich ocen technicznych były publicznie dostępne.

W celu wykonywania tych zadań organizacja JOT ustanawia sekretariat.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby JOT wносиły do organizacji JOT odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie. Organizacja JOT określa wkład każdej JOT, który jest współmierny do rocznego budżetu lub obrotu każdej JOT związanego z jej działalnością jako JOT.
4. Waga w procesie decyzyjnym organizacji JOT nie zależy od wkładu finansowego JOT, liczby opracowanych przez nie europejskich dokumentów oceny ani liczby wydanych przez nie europejskich ocen technicznych.
5. Komisja jest zapraszana do udziału we wszystkich posiedzeniach organizacji JOT.

6. Organizacja JOT może otrzymać finansowanie unijne w celu wykonywania zadań, o których mowa w ust. 2. Komisja może uzależnić finansowanie organizacji JOT, niezależnie od tego, czy odbywa się ono za pomocą dotacji czy w oparciu o procedurę przetargową, od spełnienia określonych w tych zadaniach pewnych wymagań organizacyjnych i wymagań dotyczących wyników.

ROZDZIAŁ VI

ORGANY NOTYFIKUJĄCE I JEDNOSTKI NOTYFIKOWANE

Artykuł 42

Notyfikacja

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o jednostkach upoważnionych do wykonywania zadań strony trzeciej w zakresie oceny i weryfikacji właściwości użytkowych, oceny zgodności i weryfikacji obliczeń dotyczących zrównoważenia środowiskowego na potrzeby niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie informują Komisję o swoich procedurach oceny i notyfikacji jednostek, które mają być upoważnione do wykonywania tych zadań, oraz monitorowania jednostek notyfikowanych, jak również o wszelkich zmianach w tym zakresie. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.

Artykuł 43

Organy notyfikujące

1. Państwa członkowskie wyznaczają organ notyfikujący odpowiedzialny za opracowanie i stosowanie procedur koniecznych do oceny i notyfikacji jednostek, które mają być upoważnione do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji na potrzeby niniejszego rozporządzenia, oraz monitorowanie jednostek notyfikowanych, w tym ich zgodności z wymaganiami określonymi w art. 46 i 48.
2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ocena i monitorowanie, o których mowa w ust. 1, mają być przeprowadzane przez krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 765/2008 oraz zgodnie z nimi.
3. W przypadku gdy organ notyfikujący przekazuje lub w inny sposób powierza ocenę, notyfikację lub monitorowanie, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, podmiotowi, który nie jest podmiotem sprawującym władzę publiczną, taki podmiot musi być osobą prawną oraz spełniać odpowiednio wymagania określone w art. 44. Podmiot taki musi być ponadto przygotowany na pokrycie zobowiązań wynikających ze swojej działalności.
4. Organ notyfikujący ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podmiot, o którym mowa w ust. 2 i 3.

Artykuł 44

Wymagania dotyczące organów notyfikujących

1. Organ notyfikujący ustanawiany jest w sposób niepowodujący konfliktu interesów z jednostkami notyfikowanymi.
2. Sposób organizacji i działania organu notyfikującego zapewnia obiektywność i bezstronność jego działalności.
3. Sposób organizacji organu notyfikującego gwarantuje, że każda decyzja związana z notyfikacją jednostki, która ma zostać upoważniona do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji, jest podejmowana przez kompetentne osoby spoza grona osób, które przeprowadziły ocenę.
4. Organ notyfikujący nie oferuje ani nie realizuje zadań pozostających w gestii jednostek notyfikowanych ani nie świadczy usług doradczych na zasadach komercyjnych bądź konkurencyjnych.

5. Organ notyfikujący zapewnia poufność uzyskanych informacji. Prowadzi on jednak, na żądanie, wymianę informacji na temat jednostek notyfikowanych z Komisją, z organami notyfikującymi z innych państw członkowskich oraz z innymi właściwymi organami krajowymi, które zapewniają poufność otrzymanych informacji.
6. Organ notyfikujący, w tym w przypadkach gdy organem notyfikującym jest krajowa jednostka akredytująca, uwzględnia w procesie notyfikacji wyłącznie konkretną jednostkę ubiegającą się o notyfikację i nie bierze pod uwagę zdolności ani personelu spółek dominujących lub spółek-siostr. Organ notyfikujący ocenia tę jednostkę w odniesieniu do wszystkich odpowiednich wymagań i zadań strony trzeciej w zakresie oceny i weryfikacji.
7. Organ notyfikujący musi dysponować personelem w odpowiedniej liczbie posiadającym kompetencje do właściwego wykonywania swoich zadań i wystarczającym finansowaniem.

Artykuł 45

Koordinacja organów notyfikujących i wyznaczających

1. Komisja zapewnia, aby została wprowadzona odpowiednia koordynacja i współpraca między organami krajowymi państw członkowskich odpowiedzialnymi za politykę notyfikacji oraz organami notyfikującymi i wyznaczającymi, odbywająca się w ramach grupy koordynacyjnej organów notyfikujących i wyznaczających w dziedzinie wyrobów budowlanych. Grupa ta spotyka się regularnie, przynajmniej raz w roku.

Krajowe organy państw członkowskich odpowiedzialne za politykę notyfikacji oraz organy notyfikujące i wyznaczające przewidziane w niniejszym rozporządzeniu uczestniczą w działaniach tej grupy.

2. Komisja może określić szczegółowe ustalenia dotyczące funkcjonowania grupy koordynacyjnej organów notyfikujących i wyznaczających.
3. Komisja zapewnia organizację regularnej wymiany doświadczeń między krajowymi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za politykę notyfikacji a organami notyfikującymi i wyznaczającymi.

Artykuł 46

Wymagania dotyczące jednostek notyfikowanych

1. Na potrzeby notyfikacji jednostka oceniająca zgodność musi spełniać wymagania określone w ust. 2–12.
2. Jednostkę oceniającą zgodność ustanawia się na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego i posiada ona osobowość prawną.
3. Jednostka oceniająca zgodność musi być stroną trzecią, niezależną od organizacji lub wyrobu, które ocenia.

Nie może mieć ona powiązań biznesowych z organizacjami, których przedmiotem zainteresowania są oceniane przez nią wyroby, w szczególności z producentami, ich partnerami handlowymi ani inwestorami posiadającymi w nich udziały kapitałowe.

Jednostkę należącą do stowarzyszenia przedsiębiorców lub zrzeszenia zawodowego reprezentującego przedsiębiorstwa zajmujące się projektowaniem, produkcją, dostarczaniem, montowaniem, użytkowaniem lub konserwacją wyrobów, które ocenia, można jednak uznać za taką jednostkę, pod warunkiem że wykazano jej niezależność i brak jakiegokolwiek konfliktu interesów. Nie wyklucza to prowadzenia przez tę jednostkę działań w ramach oceny i weryfikacji dotyczących konkurencyjnych producentów.

4. Jednostka oceniająca zgodność, jej kierownictwo najwyższego szczebla oraz personel odpowiedzialny za wykonywanie zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, importerami, dystrybutorami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami ani konserwatorami wyrobów, które oceniają, ani przedstawicielami żadnej z tych stron. Nie wyklucza to korzystania z ocenianych wyrobów, które są potrzebne jednostce oceniającej zgodność do realizacji jej zadań, ani korzystania z tych wyrobów do celów osobistych.

Jednostka oceniająca zgodność, jej kierownictwo najwyższego szczebla oraz personel odpowiedzialny za wykonywanie zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji nie mogą bezpośrednio uczestniczyć w projektowaniu, produkcji lub budowie, wprowadzaniu do obrotu, instalowaniu, stosowaniu lub konserwacji tych wyrobów ani też reprezentować stron zaangażowanych w te działania. Nie mogą oni podejmować żadnej działalności, która mogłaby uchybiać niezależności ich

opinii i uczciwości przy wykonywaniu zadań, w odniesieniu do których zostali notyfikowani. Ma to zastosowanie w szczególności do usług doradczych dotyczących rodzin wyrobów, w odniesieniu do których zostali notyfikowani.

Jednostki oceniające zgodność zapewniają, by działalność ich spółek dominujących lub spółek-siostr, ich spółek zależnych lub podwykonawców nie wpływała na poufność, obiektywizm i bezstronność ich działań związanych z oceną lub weryfikacją.

Jednostka oceniająca zgodność nie zleca podwykonawcy ani spółce zależnej ustanawiania ani nadzoru procedur wewnętrznych, ogólnych polityk, kodeksów postępowania ani innych przepisów wewnętrznych, ani też przydzielania personelu do poszczególnych zadań oraz podejmowania decyzji w sprawie oceny zgodności.

5. Jednostki oceniające zgodność i ich personel wykonują zadania strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji, zachowując najwyższy stopień uczciwości zawodowej i wymaganych technicznych kompetencji w danej dziedzinie. Nie mogą być poddawani żadnym naciskom czy zachętom, zwłaszcza finansowym, które mogłyby wpływać na ich osąd lub wyniki ich działań związanych z oceną lub weryfikacją, w szczególności ze strony osób lub grup osób mających interes w wynikach tych działań.

6. Jednostka oceniająca zgodność musi być zdolna do wykonywania wszystkich zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji, przydzielonych jej zgodnie z załącznikiem IX i w odniesieniu do których została notyfikowana, niezależnie od tego, czy dana jednostka oceniająca zgodność wykonuje wspomniane zadania samodzielnie, czy też są one realizowane w jej imieniu i na jej odpowiedzialność.

Przez cały czas dla każdego systemu oceny i weryfikacji oraz dla każdego rodzaju lub każdej kategorii wyrobów, zasadniczych charakterystyk i zadań, w odniesieniu do których została notyfikowana, jednostka oceniająca zgodność musi dysponować:

- a) niezbędnym kompetentnym personelem posiadającym wiedzę techniczną oraz wystarczające i odpowiednie doświadczenie do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji;
- b) niezbędnym opisem procedur, zgodnie z którymi przeprowadza się proces oceny, co zapewnia przejrzystość i możliwość odtworzenia tych procedur, w tym opisem kompetencji wskazującym, w jaki sposób odpowiedni personel, jego status i zadania odpowiadają zadaniom związanym z oceną zgodności, w odniesieniu do których dana jednostka ubiega się o notyfikację;
- c) odpowiednimi politykami i procedurami pozwalającymi odróżnić zadania, które jednostka ta wykonuje jako jednostka oceniająca zgodność, od innych prowadzonych przez nią działań;
- d) procedurami dotyczącymi prowadzenia działalności, w których należy uwzględnić wielkość przedsiębiorstwa, sektor, w którym ono działa, strukturę przedsiębiorstwa, stopień złożoności technologii danego wyrobu oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcji.

Jednostka oceniająca zgodność musi posiadać środki konieczne do prawidłowej realizacji zadań o charakterze technicznym i administracyjnym związanych z działalnością, w odniesieniu do której ubiega się o notyfikację, oraz mieć dostęp do wszystkich niezbędnych urządzeń lub wyposażenia.

7. Personel odpowiedzialny za wykonywanie zadań, w odniesieniu do których jednostka ubiega się o notyfikację, musi posiadać:

- a) solidne wykształcenie techniczne i zawodowe obejmujące wszystkie zadania strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji w odpowiednim zakresie, w odniesieniu do którego jednostka została notyfikowana;
- b) zadowalającą znajomość wymagań dotyczących ocen i weryfikacji, które przeprowadza, oraz odpowiednie upoważnienie do wykonywania takich działań, w tym odpowiednią znajomość i zrozumienie mających zastosowanie zharmonizowanych specyfikacji technicznych, europejskich dokumentów oceny oraz odpowiednich przepisów rozporządzenia;
- c) umiejętności wymagane do sporządzania certyfikatów, ewidencji i sprawozdań, aby wykazać, że oceny i weryfikacje zostały przeprowadzone.

8. Personel odpowiedzialny za podejmowanie decyzji dotyczących oceny:

- a) musi być zatrudniony przez jednostkę oceniającą zgodność na podstawie przepisów prawa krajowego notyfikującego państwa członkowskiego;
- b) nie może znajdować się w sytuacji potencjalnego konfliktu interesów;

- c) musi mieć kompetencje do weryfikowania ocen wykonywanych przez innych pracowników, ekspertów zewnętrznych lub podwykonawców;
 - d) musi obejmować wystarczającą liczbę osób, aby zapewnić ciągłość działania i spójne podejście do ocen zgodności.
9. Gwarantuje się bezstronność jednostki i jej kierownictwa najwyższego szczebla oraz personelu przeprowadzającego oceny.

Wynagrodzenie kierownictwa najwyższego szczebla jednostki oraz jej personelu przeprowadzającego oceny nie może być zależne od liczby wykonanych ocen ani od ich wyników.

10. Jednostka oceniająca zgodność musi posiadać ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej, chyba że zgodnie z prawem krajowym odpowiedzialność spoczywa na państwie członkowskim lub za dokonaną ocenę lub weryfikację bezpośrednio odpowiada samo państwo członkowskie.

11. Personel jednostki oceniającej zgodność dochowuje tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas wykonywania swoich zadań zgodnie z załącznikiem IX, z wyjątkiem kontaktów z organami notyfikującymi i innymi właściwymi organami krajowymi państwa członkowskiego, w którym realizowane są działania. Prawo własności podlega ochronie.

12. Jednostka oceniająca zgodność bierze udział w stosownej działalności normalizacyjnej i w działalności grupy koordynacyjnej jednostki notyfikowanej, powołanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub zapewnia, aby jej personel przeprowadzający oceny był informowany o takiej działalności, oraz stosuje decyzje administracyjne i dokumenty opracowane w wyniku prac takiej grupy jako ogólne wytyczne.

Artykuł 47

Domniemanie zgodności jednostek notyfikowanych

W przypadku gdy jednostka oceniająca zgodność, która ma być upoważniona do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji, wykaże, że spełnia kryteria ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, o których mowa w art. 5, europejskich dokumentach oceny, dobrowolnych normach zharmonizowanych odnoszących się do wymagań dotyczących wyrobów, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 7 ust. 5 lub 6, lub wspólnych specyfikacjach, o których mowa w art. 8 ust. 1, lub w ich częściach, domniemywa się, że jednostka ta spełnia wymagania określone w art. 46 w zakresie, w jakim wymagania te są objęte mającymi zastosowanie dokumentami.

Artykuł 48

Spółki zależne i podwykonawcy jednostek notyfikowanych

1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana zleca określone zadania związane z wykonywaniem zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji lub gdy korzysta z usług spółki zależnej, zapewnia ona, aby podwykonawca lub spółka zależna spełniali wymagania określone w art. 46, oraz odpowiednio powiadamia organ notyfikujący.
2. Jednostka notyfikowana ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub spółki zależne, niezależnie od tego, gdzie mają siedzibę, oraz monitoruje ich kompetencje w odniesieniu do własnych kompetencji, jak opisano w art. 46 ust. 6 lit. b).
3. Działania mogą być zlecane lub prowadzone przez spółkę zależną wyłącznie za zgodą klienta.
4. Jednostka notyfikowana przechowuje do dyspozycji organu notyfikującego odpowiednie dokumenty dotyczące oceny i monitorowania kwalifikacji podwykonawcy lub spółki zależnej oraz prac wykonywanych przez nich zgodnie z załącznikiem IX.

Artykuł 49

Korzystanie z infrastruktury badawczej poza laboratorium badawczym jednostki notyfikowanej

1. Na wniosek producenta i w przypadku gdy jest to uzasadnione względami technicznymi, ekonomicznymi lub logistycznymi związanymi z charakterem wyrobu lub aparaturą badawczą, jednostki notyfikowane mogą zdecydować o przeprowadzeniu badań, o których mowa w załączniku IX, dotyczących systemów oceny i weryfikacji 1+, 1 i 3 lub o zleceniu przeprowadzenia tych badań pod ich nadzorem, w zakładach produkcyjnych z wykorzystaniem aparatury

badawczej wewnętrznego laboratorium producenta, albo, za uprzednią zgodą producenta, w laboratorium zewnętrznym z wykorzystaniem aparatury badawczej tego laboratorium.

Jednostki notyfikowane prowadzące takie badania muszą zostać wyraźnie upoważnione do pracy poza swoim laboratorium badawczym i również w tym zakresie muszą spełniać wymagania określone w art. 46.

2. Przed przeprowadzeniem badań, o których mowa w ust. 1, jednostki notyfikowane sprawdzają, czy spełniono wymagania związane z metodą badań i oceniają, czy:

- a) aparatura badawcza jest wyposażona w odpowiedni system wzorcowań i czy jest zagwarantowana spójność pomiarowa; oraz
- b) zapewniona jest odpowiednia jakość wyników badań.

Jednostki notyfikowane ponoszą pełną odpowiedzialność za całość badań, w tym za dokładność i spójność pomiarową wzorcowań i pomiarów oraz za wiarygodność wyników badań.

Artykuł 50

Wniosek o notyfikację

1. Jednostka, która ma być upoważniona do wykonywania zadań strony trzeciej w systemach oceny i weryfikacji, przedkłada wniosek o notyfikację organowi notyfikującemu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę.
2. Do wniosku dołącza się opis działalności, która ma być wykonywana przez jednostkę, procesów oceny i weryfikacji, w odniesieniu do których jednostka uważa się za kompetentną, opis kompetencji, o których mowa w art. 46 ust. 6 lit. b), a także certyfikat akredytacji, jeżeli jednostka go posiada, wydany przez krajową jednostkę akredytującą, poświadczający, że jednostka spełnia wymagania określone w art. 46. Certyfikat akredytacji odnosi się wyłącznie do konkretnego podmiotu prawnego, który ubiega się o notyfikację, i opiera się, oprócz odpowiednich norm zharmonizowanych, na specyficznych wymaganiach i zadaniach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
3. Jeżeli dana jednostka nie może przedstawić certyfikatu akredytacji, przedkłada organowi notyfikującemu wszelkie dokumenty konieczne do sprawdzenia, uznania i regularnego nadzorowania jej zgodności z wymaganiami określonymi w art. 46.

Artykuł 51

Procedura notyfikacji

1. Organy notyfikujące mogą notyfikować wyłącznie jednostki, które spełniają wymagania określone w art. 46.
2. Organy notyfikujące dokonują notyfikacji skierowanych do Komisji i pozostałych państw członkowskich przy wykorzystaniu opracowanego i zarządzanego przez Komisję elektronicznego narzędzia do notyfikacji.

W drodze wyjątku, w przypadkach dotyczących grup zasadniczych charakterystyk określonych w załączniku X, dla których nie jest dostępne odpowiednie narzędzie elektroniczne, dopuszcza się dokonywanie notyfikacji w innej formie elektronicznej.

3. Notyfikacja zawiera pełne szczegółowe dane dotyczące funkcji, które ma pełnić dana jednostka, odniesienie do odpowiedniej zharmonizowanej specyfikacji technicznej lub odpowiedniego europejskiego dokumentu oceny oraz, na potrzeby systemu przewidzianego w załączniku IX, zasadnicze charakterystyki, w odniesieniu do których jednostka jest kompetentna, oraz odpowiednie poświadczenie tych kompetencji.

Odniesienie do odpowiedniej zharmonizowanej specyfikacji technicznej lub odpowiedniego dokumentu oceny nie jest jednak wymagane w przypadkach dotyczących grup zasadniczych charakterystyk określonych w załączniku X.

4. W przypadku gdy podstawy notyfikacji nie stanowi certyfikat akredytacji, o którym mowa w art. 50 ust. 2, organ notyfikujący przedkłada Komisji i pozostałym państwom członkowskim wszelkie dokumenty potwierdzające kompetencje jednostki oraz wprowadzone rozwiązania mające zapewnić systematyczne monitorowanie tej jednostki i dalsze spełnianie przez nią wymagań określonych w art. 46.

5. Dana jednostka może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej, jeżeli Komisja lub pozostałe państwa członkowskie nie zgłoszą zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji w przypadku korzystania z certyfikatu akredytacji lub w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji w przypadku, gdy certyfikat akredytacji nie jest stosowany.

Wyłącznie taką jednostkę uznaje się za jednostkę notyfikowaną na potrzeby niniejszego rozporządzenia.

6. Ważne notyfikacje są wpisywane przez Komisję do wykazu jednostek notyfikowanych, o którym mowa w art. 52 ust. 2.

7. Komisja i pozostałe państwa członkowskie są powiadamiane o wszelkich późniejszych istotnych zmianach w notyfikacji.

Artykuł 52

Numery identyfikacyjne i wykaz jednostek notyfikowanych

1. Komisja przydziela jednostce notyfikowanej numer identyfikacyjny.

Przydziela tylko jeden taki numer, nawet w przypadku gdy dana jednostka jest notyfikowana na mocy różnych aktów prawnych Unii.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz jednostek notyfikowanych na mocy niniejszego rozporządzenia, włącznie z numerami identyfikacyjnymi, które im przydzielono, oraz informacją na temat rodzaju działalności będącej przedmiotem notyfikacji.

Komisja zapewnia stałą aktualizację tego wykazu.

Artykuł 53

Zmiany w notyfikacji

1. W przypadku gdy organ notyfikujący ustalił lub otrzymał informację, że jednostka notyfikowana przestała spełniać wymagania określone w art. 46 lub że nie wypełnia swoich obowiązków, organ notyfikujący w stosownym przypadku ogranicza, zawiesza lub cofa notyfikację, zależnie od wagi niespełniania tych wymagań lub niewypełniania tych obowiązków. Niezwłocznie informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

2. W razie ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia notyfikacji lub w przypadku zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną notyfikujące państwo członkowskie podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia, by sprawy tej jednostki były rozpatrywane przez inną jednostkę notyfikowaną albo by mogły być one przejęte przez odpowiedzialne organy notyfikujące lub właściwe organy krajowe na ich żądanie.

Artykuł 54

Kwestionowanie kompetencji jednostek notyfikowanych

1. Komisja bada wszystkie przypadki, w których ma wątpliwości lub otrzymuje informacje o wątpliwościach co do kompetencji jednostki notyfikowanej lub ciągłości wywiązywania się przez jednostkę notyfikowaną z nałożonych na nią wymagań i obowiązków.

2. Na wniosek Komisji notyfikujące państwo członkowskie udziela jej wszelkich informacji dotyczących podstawy notyfikacji lub utrzymania kompetencji danej jednostki.

3. Komisja zapewnia poufność wszystkich informacji wrażliwych uzyskanych w trakcie badania takich przypadków.

4. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że jednostka notyfikowana nie spełnia wymagań notyfikacji lub przestała je spełniać, informuje o tym notyfikujące państwo członkowskie i zwraca się do niego o podjęcie koniecznych środków naprawczych, łącznie z cofnięciem notyfikacji, jeśli zachodzi taka potrzeba.

Artykuł 55

Obowiązki operacyjne jednostek notyfikowanych

1. Zgodnie z załącznikiem IX jednostki notyfikowane przeprowadzają następujące oceny i weryfikacje:
 - a) oceniają właściwości użytkowe i zgodność wyrobów;
 - b) weryfikują zgodność wyrobów;
 - c) weryfikują stałość właściwości użytkowych wyrobów;
 - d) walidują obliczenia dotyczące zrównoważenia środowiskowego dokonane przez producenta;
 - e) weryfikują, czy producent wypełnia obowiązki określone w niniejszym rozporządzeniu.

Zadania te w dalszej części dokumentu określa się jako „oceny i weryfikacje”.

2. Oceny i weryfikacje przeprowadza się z zachowaniem przejrzystości w odniesieniu do producenta i w sposób proporcjonalny, unikając stwarzania niepotrzebnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych. Jednostki notyfikowane wykonują swe zadania, uwzględniając wielkość przedsiębiorstwa, sektor, w którym przedsiębiorstwo prowadzi działalność, i jego strukturę, stopień złożoności technologii wykorzystywanych przy produkcji oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcyjnego.

Jednostki notyfikowane uwzględniają jednak przy tym to, jak dalece rygorystyczne wymagania zostały nałożone na wyrób niniejszym rozporządzeniem oraz jaką rolę odgrywa wyrób w spełnianiu wszystkich podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych.

3. W przypadku gdy podczas wstępnej inspekcji zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji jednostka notyfikowana stwierdza, że producent nie zapewnił stałości właściwości użytkowych i zgodności produkowanego wyrobu, zobowiązuje ona producenta do podjęcia odpowiednich środków naprawczych i nie wydaje mu certyfikatu ani sprawozdania z walidacji.
4. W przypadku gdy podczas działań monitorujących, mających na celu weryfikację zgodności i stałości właściwości użytkowych produkowanego wyrobu, jednostka notyfikowana stwierdza, że wyrób nie posiada już tych samych właściwości użytkowych co typ wyrobu, zobowiązuje ona producenta do podjęcia w razie potrzeby odpowiednich środków naprawczych oraz zawiesza lub cofa odnośny certyfikat lub sprawozdanie z walidacji.
5. W razie niepodjęcia środków naprawczych lub jeżeli środki te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana ogranicza, zawiesza lub cofa wszelkie certyfikaty lub sprawozdania z walidacji, stosownie do sytuacji.
6. Przy podejmowaniu decyzji dotyczących oceny, w tym decyzji o potrzebie zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu lub sprawozdania z walidacji w świetle ewentualnych przypadków niezgodności, jednostki notyfikowane powinny stosować jasne i z góry określone kryteria.
7. Na wniosek producenta lub dostawcy jednostki notyfikowane współpracują ze sobą i udostępniają wszelkie odpowiednie informacje jednostkom notyfikowanym, które uznały oceny i weryfikacje tego producenta lub dostawcy zgodnie z art. 62. Jednostki notyfikowane zawierają w tym celu umowę.

Artykuł 56

Obowiązki informacyjne jednostek notyfikowanych

1. Jednostki notyfikowane informują organ notyfikujący:
 - a) o odmowie, ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu certyfikatów, sprawozdań z walidacji lub sprawozdań z badań;
 - b) o wszelkich okolicznościach wpływających na zakres i warunki dotyczące notyfikacji;
 - c) o wszelkich żądaniach udzielenia informacji dotyczących przeprowadzonych działań związanych z oceną lub weryfikacją, otrzymanych od właściwych organów krajowych; oraz
 - d) na żądanie – o zadaniach strony trzeciej zgodnie z systemami oceny i weryfikacji, wykonywanych w zakresie objętym notyfikacją, oraz o innych realizowanych zadaniach, włączając w to działalność transgraniczną i podwykonawstwo.

2. Jednostki notyfikowane przekazują innym jednostkom notyfikowanym na mocy niniejszego rozporządzenia, wykonującym podobne zadania strony trzeciej zgodnie z systemami oceny i weryfikacji i dla wyrobów objętych tą samą zharmonizowaną specyfikacją techniczną, odpowiednie informacje dotyczące negatywnych wyników tych ocen i weryfikacji, w szczególności o odmowie, ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu certyfikatów, sprawozdań z walidacji lub sprawozdań z badań, a także na żądanie przekazują pozytywne wyniki tych ocen.

Na żądanie innej jednostki notyfikowanej, właściwego organu krajowego lub Komisji jednostka notyfikowana informuje stronę wnioskującą, czy wydane przez nią certyfikaty, sprawozdania z walidacji lub sprawozdania z badań są ważne, ograniczone, zawieszono lub zostały cofnięte.

3. W przypadku gdy Komisja lub właściwy organ krajowy państwa członkowskiego zwrócić się do jednostki notyfikowanej ustanowionej na terytorium innego państwa członkowskiego z zapytaniem dotyczącym przeprowadzonej przez nią oceny, jednostka przesyła kopię tego zapytania do organu notyfikującego tego innego państwa członkowskiego. Zainteresowana jednostka notyfikowana odpowiada na takie zapytania bezzwłocznie, nie później niż w ciągu 15 dni. Organ notyfikujący zapewnia, by takie zapytania były rozpatrywane przez jednostkę notyfikowaną, chyba że istnieje uzasadniony powód, by tego nie robić.

4. W przypadku gdy jednostki notyfikowane mają lub otrzymują dowody potwierdzające, że:

- a) inna jednostka notyfikowana nie spełnia wymagań określonych w art. 46 lub nie wywiązuje się ze swoich obowiązków;
- b) wyrób wprowadzony do obrotu nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem;
- c) wyrób wprowadzony do obrotu, ze względu na swój stan fizyczny, może powodować poważne ryzyko,

mają one obowiązek zgłosić takie dowody i udostępnić je właściwemu organowi nadzoru rynku lub organowi notyfikującemu, stosownie do przypadku.

Artykuł 57

Akty wykonawcze dotyczące obowiązków jednostek notyfikowanych

W przypadku gdy jest to konieczne do zapewnienia zharmonizowanego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz jeżeli grupa koordynacyjna organów notyfikujących i wyznaczających nie była w stanie rozstrzygnąć sporu dotyczącego ich rozbieżnych praktyk, zgodnie z art. 45 i wyłącznie w zakresie niezbędnym do tego, by zapobiec fragmentacji rynku wewnętrznego dla podmiotów gospodarczych z powodu rozbieżnych praktyk, Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające szczegółowo sposób wykonywania obowiązków jednostek notyfikowanych przewidzianych w art. 55 i 56.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 3.

Artykuł 58

Koordinacja działań jednostek notyfikowanych

1. Komisja zapewnia, aby została wprowadzona odpowiednia koordynacja i współpraca jednostek notyfikowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz zapewnia jej właściwe funkcjonowanie w ramach grupy jednostek notyfikowanych.

Jednostki notyfikowane uczestniczą w pracach tej grupy bezpośrednio lub poprzez wyznaczonych przedstawicieli. Organy notyfikujące zapewniają, aby jednostki notyfikowane uczestniczyły w pracach tej grupy.

2. Jednostki notyfikowane stosują jako ogólne wytyczne wszelkie odpowiednie dokumenty opracowane w wyniku prac grupy, o której mowa w ust. 1.

3. Koordinacja i współpraca w grupie, o której mowa w ust. 1, mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VII
PROCEDURY UPROSZCZONE

Artykuł 59

Zastąpienie badania typu lub obliczenia typu

1. Producent może zastąpić badanie typu lub obliczenie typu specjalną sekcją w dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 22 ust. 3, wykazującą, że:

- a) w odniesieniu do jednej lub kilku zasadniczych charakterystyk wyrobu, który producent wprowadza do obrotu, uznaje się, że wyrób ten osiąga określony poziom lub klasę właściwości użytkowych bez badań lub obliczeń, lub bez dalszych badań lub obliczeń, zgodnie z warunkami określonymi w aktach delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 6; lub
- b) wyrób, objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną lub europejskim dokumentem oceny wprowadzany przez producenta do obrotu, jest systemem składającym się z części składowych, który producent montuje, ściśle przestrzegając dokładnych instrukcji, w tym kryteriów kompatybilności w przypadku pojedynczych części składowych, udzielonych przez dostawcę takiego systemu lub dostawcę jego części składowej, który to dostawca zbadał już ten system lub tę część składową w odniesieniu do jednej lub kilku jego zasadniczych charakterystyk zgodnie z odpowiednią zharmonizowaną specyfikacją techniczną lub europejskim dokumentem oceny. Gdy te warunki są spełnione i gdy producent zweryfikował przede wszystkim, że spełnione są dokładne kryteria kompatybilności dostawcy, producent jest uprawniony do deklarowania właściwości użytkowych odpowiadających wszystkim lub niektórym wynikom badań, którym poddano dostarczony mu system lub część składową;
- c) wyrób, objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną lub europejską oceną techniczną, który producent wprowadza do obrotu, odpowiada typowi wyrobu wytworzonego przez innego producenta i jest już przedmiotem badania typu lub obliczenia typu.

Jeżeli warunki określone w lit. c) są spełnione, producent może deklarować właściwości użytkowe odpowiadające wszystkim lub niektórym wynikom badań tego innego wyrobu. Producent może stosować tę uproszczoną procedurę jedynie po uzyskaniu zgody od tego innego producenta, który pozostaje odpowiedzialny za dokładność, wiarygodność i stałość tych wyników badań.

2. Jeżeli mający zastosowanie system oceny i weryfikacji obejmuje ocenę właściwości użytkowych przeprowadzaną przez jednostkę notyfikowaną, jak określono w załączniku IX, jednostka notyfikowana lub JOT, zamiast oceny właściwości użytkowych wyrobu określonej w załączniku IX, ocenia i poświadcza prawidłowe wypełnienie obowiązków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 60

Stosowanie procedur uproszczonych przez mikroprzedsiębiorstwa

1. Mikroprzedsiębiorstwo może zastąpić badanie typu lub obliczenie typu w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk zgodnie z systemem oceny i weryfikacji 3 określonym w załączniku IX pkt 5 specjalną sekcją dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 22 ust. 3, zawierającą dane równoważne z oceną wymaganą dla tych zasadniczych charakterystyk zgodnie z mającymi zastosowanie zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi lub europejskim dokumentem oceny.

2. Jednostka notyfikowana lub JOT, zamiast oceny właściwości użytkowych wyrobu określonych w załączniku IX, ocenia i poświadcza prawidłowe wypełnienie obowiązków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 61

Nieseryjne wyroby wykonywane na zamówienie

1. Zamiast wyłączenia, o którym mowa w art. 14 lit. a), producent wyrobu, który spełnia warunki określone w art. 14 lit. a), może zastąpić ocenę właściwości użytkowych wyrobu specjalną sekcją w dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 22 ust. 3, wykazującą zgodność tego wyrobu z mającymi zastosowanie wymaganiami i zawierającą dane równoważne danym wymaganym na podstawie niniejszego rozporządzenia i mających zastosowanie zharmonizowanych specyfikacji technicznych lub europejskiego dokumentu oceny.

2. Jeżeli mający zastosowanie system oceny i weryfikacji obejmuje ocenę właściwości użytkowych przeprowadzaną przez jednostkę notyfikowaną, jak określono w załączniku IX, jednostka notyfikowana lub JOT, zamiast oceny właściwości użytkowych wyrobu określonej w załączniku IX, ocenia i poświadcza prawidłowe wypełnienie obowiązków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 62

Uznanie oceny i weryfikacji przez inną jednostkę notyfikowaną

1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana ma ocenić i zweryfikować dany wyrób zgodnie z załącznikiem IX, może ona odstąpić od oceny i weryfikacji i uznać ocenę i weryfikację przeprowadzoną przez inną jednostkę notyfikowaną dla tego samego podmiotu gospodarczego, jeżeli mają zastosowanie wszystkie poniższe warunki:

- a) inna jednostka notyfikowana prawidłowo oceniła i zweryfikowała dany wyrób;
- b) oceniony lub zweryfikowany podmiot gospodarczy zgadza się udostępnić wszystkie odpowiednie dane i dokumenty uznającej jednostce notyfikowanej; oraz
- c) ważność certyfikatu ogranicza się do ważności certyfikatu wydanego przez inną jednostkę notyfikowaną.

Niniejszy ustęp ma również zastosowanie do sprawozdań z walidacji oraz do ocen obliczeń dotyczących zrównoważenia środowiskowego dokonywanych na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1781.

2. W przypadku gdy jednostka notyfikowana ma ocenić i zweryfikować dany wyrób zgodnie z załącznikiem IX, może ona odstąpić od oceny i weryfikacji jego części lub materiałów oraz uznać wyniki oceny i weryfikacji przeprowadzonej przez inną jednostkę notyfikowaną, jeżeli dostawca tych części lub materiałów zastosował do nich wymagany system oceny i weryfikacji oraz producent wyrobu i dostawca zawarli umowę, która zapewnia swobodny przepływ wszystkich informacji między nimi a jednostkami notyfikowanymi w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Niniejszy ustęp ma również zastosowanie do ocen obliczeń dotyczących zrównoważenia środowiskowego dokonywanych na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1781.

ROZDZIAŁ VIII

NADZÓR RYNKU I PROCEDURY OCHRONNE

Artykuł 63

Portal rozpatrywania skarg

1. Bez uszczerbku dla obowiązków podmiotów gospodarczych wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz działań organów nadzoru rynku na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/1020 Komisja tworzy system umożliwiający osobom fizycznym lub prawnym składanie skarg lub zgłoszeń dotyczących ewentualnych niezgodności z niniejszym rozporządzeniem.

2. Jeżeli na podstawie jasno zdefiniowanych kryteriów Komisja uzna skargę lub zgłoszenie za istotne i uzasadnione, bez zbędnej zwłoki przekazuje tę skargę lub to zgłoszenie do pojedynczego punktu kontaktowego danego państwa członkowskiego w celu podjęcia działań następczych wobec odpowiedniej osoby fizycznej lub prawnej zgodnie z art. 11 ust. 7 lit. a) rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Artykuł 64

Organy nadzoru rynku i pojedynczy punkt kontaktowy

1. Państwa członkowskie wyznaczają spośród swoich organów nadzoru rynku co najmniej jeden organ, który dysponuje szczególną wiedzą potrzebną do oceny wyrobów zarówno pod względem technicznym, jak i prawnym.

2. Państwa członkowskie wyznaczają pojedynczy punkt kontaktowy, który pełni rolę głównego punktu kontaktowego z Komisją i pojedynczymi punktami kontaktowymi innych państw członkowskich, które są właściwe na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do wniosków na podstawie art. 22, 23 i 24 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

3. Organy nadzoru rynku wyznaczone zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu posiadają wszystkie uprawnienia wymienione w art. 14 rozporządzenia (UE) 2019/1020. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia uprawnienia te stosuje się również do wszystkich podmiotów gospodarczych objętych niniejszym rozporządzeniem.

4. Na potrzeby nadzoru rynku, prowadzenia postępowań wyjaśniających i egzekwowania przepisów organy nadzoru rynku mają prawo zwracać się do innych organów lub podmiotów o odpowiednie informacje będące w ich posiadaniu.

Artykuł 65

Procedura postępowania w przypadku niezgodności

1. W przypadku gdy organ nadzoru rynku jednego z państw członkowskich ma wystarczające powody, by sądzić, że określone wyroby objęte zharmonizowaną specyfikacją techniczną lub w odniesieniu do których wydano europejską ocenę techniczną, lub ich producent nie spełniają wymagań, dokonuje on oceny tych wyrobów i producenta pod kątem spełnienia odnośnych wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu. Odpowiednie podmioty gospodarcze współpracują w razie konieczności z organami nadzoru rynku.

Jeżeli w toku tej oceny organ nadzoru rynku stwierdzi, że dane wyroby lub ich producent nie spełniają wymagań i obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, żąda on niezwłocznie od odpowiedniego podmiotu gospodarczego podjęcia odpowiednich i proporcjonalnych działań naprawczych, przewidzianych w art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020, w celu wyeliminowania niezgodności, a jeśli nie jest to możliwe, do wycofania wyrobów z obrotu lub ich wycofania od użytkowników w rozsądnym terminie, który jest współmierny do charakteru niezgodności.

Organ nadzoru rynku powiadamia o tym jednostki notyfikowane, jeżeli ich to dotyczy.

2. W przypadku gdy organ nadzoru rynku uzna, że niezgodność nie ogranicza się do terytorium jego państwa, informuje on, za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz działaniach, których podjęcia zażądał od podmiotu gospodarczego.

3. Dany podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie wszelkich odpowiednich działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnośnych wyrobów, które udostępnił na rynku w Unii.

4. W przypadku gdy dany podmiot gospodarczy nie podejmie działań naprawczych, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, lub gdy niezgodność nadal występuje, organ nadzoru rynku zapewnia, aby dany wyrób został wycofany z obrotu lub wycofany od użytkowników lub aby jego udostępnianie na rynku zostało zakazane lub ograniczone.

Organ nadzoru rynku niezwłocznie informuje o tych środkach opinię publiczną, a za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego – Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

5. Informacje, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane niezbędne do identyfikacji wyrobów niezgodnych z wymaganiami, pochodzenie tych wyrobów, charakter zarzucanej niezgodności i związanego z tym ryzyka, charakter i okres obowiązywania wprowadzonych środków krajowych, a także argumenty przedstawione przez dany podmiot gospodarczy. W szczególności organy nadzoru rynku są zobowiązane wskazać, czy niezgodność ta wynika z:

- a) niespełnienia przez wyroby deklarowanych właściwości użytkowych;
- b) niespełnienia przez wyroby wymagań dotyczących wyrobów ustanowionych w aktach delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 1;
- c) niewywiązania się przez producenta z obowiązków;
- d) uchybień w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, w europejskim dokumencie oceny, w dobrowolnych normach zharmonizowanych odnoszących się do wymagań dotyczących wyrobów, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 7 ust. 5 lub 6, lub we wspólnych specyfikacjach ustanowionych na mocy aktów wykonawczych, o których mowa w art. 8 ust. 1.

6. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie, które wszczęło procedurę, niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich przyjętych środkach i przekazują im wszelkie posiadane przez nie dodatkowe informacje dotyczące niezgodności danych wyrobów, a w przypadku gdy nie zgadzają się z notyfikowanym środkiem krajowym, powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o swoich zastrzeżeniach.

7. W przypadku gdy w terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4, żadne państwo członkowskie ani Komisja nie zgłaszają zastrzeżeń wobec środka tymczasowego przyjętego przez dane państwo członkowskie w odniesieniu do danego wyrobu, środek ten uznaje się za uzasadniony.

8. Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne wprowadzenie stosownych środków ograniczających w odniesieniu do danego wyrobu lub producenta, takich jak wycofanie wyrobów z obrotu.

Artykuł 66

Unijna procedura ochronna

1. Jeżeli po zakończeniu procedury określonej w art. 65 ust. 4, 6 i 7 zgłaszane są zastrzeżenia wobec środka podjętego przez państwo członkowskie lub jeżeli Komisja uznaje środek krajowy za sprzeczny z prawodawstwem unijnym, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i odpowiednim podmiotem gospodarczym oraz poddaje środek krajowy ocenie. Okres konsultacji nie może przekraczać dwóch miesięcy. Na podstawie wyników tej oceny Komisja, w ciągu dodatkowych dwóch miesięcy po zakończeniu okresu konsultacji, dąży do przyjęcia aktów wykonawczych określających jej decyzję o tym, czy środek krajowy jest uzasadniony.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

Decyzja Komisji skierowana jest do wszystkich państw członkowskich i Komisja niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i odpowiedni podmiot gospodarczy.

2. Jeżeli środek krajowy zostanie uznany za uzasadniony, wszystkie państwa członkowskie bezzwłocznie zapewniają przyjęcie odpowiednich środków ograniczających, takich jak wycofanie z obrotu, w odniesieniu do wyrobu niezgodnego z wymaganiami oraz informują o tych środkach Komisję. Jeżeli środek krajowy zostanie uznany za nieuzasadniony, dane państwo członkowskie uchyla go.

3. W przypadku uznania środka krajowego za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność danego wyrobu lub jego producenta wynika z uchybień w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, europejskich dokumentach oceny, dobrowolnych normach zharmonizowanych lub wspólnych specyfikacjach ustanowionych na mocy aktów wykonawczych, o których mowa w art. 65 ust. 5 lit. d), Komisja stosuje procedurę przewidzianą w art. 5 ust. 9, art. 6 ust. 5, art. 7 ust. 6 lub art. 36 niniejszego rozporządzenia lub w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, odpowiednio do przypadku.

Artykuł 67

Wyroby, które stwarzają ryzyko mimo spełniania wymagań

1. Jeżeli po przeprowadzeniu oceny na mocy art. 65 ust. 1 organ nadzoru rynku stwierdza, że wyrób jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, ale mimo to stwarza ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub, w stosownych przypadkach, dla środowiska lub dla innych kwestii ważnych z punktu widzenia ochrony interesu publicznego, zobowiązuje on właściwy podmiot gospodarczy do podjęcia wszelkich odpowiednich środków zapewniających, by dane wyroby nie stwarzały już ryzyka przy ich wprowadzaniu do obrotu, służących wycofaniu wyrobów z obrotu lub wycofaniu ich od użytkowników w rozsądnym, odpowiednim do charakteru ryzyka terminie, który dany organ może wyznaczyć.

2. Podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich wyrobów, których to dotyczy, udostępnionych przez ten podmiot gospodarczy na rynku w całej Unii.

3. Organ nadzoru rynku, za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, niezwłocznie informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie. Informacje te obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane niezbędne do identyfikacji danego wyrobu, pochodzenie i łańcuch dostaw wyrobu, charakter występującego ryzyka oraz charakter i okres obowiązywania podjętych środków krajowych.

4. Komisja niezwłocznie konsultuje się z państwami członkowskimi i odpowiednimi podmiotami gospodarczymi oraz ocenia podjęte środki krajowe. Na podstawie wyników tej oceny Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający jej decyzję o tym, czy dany środek jest uzasadniony, i, w razie konieczności, nakazujący podjęcie odpowiednich środków.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

5. Decyzja Komisji skierowana jest do wszystkich państw członkowskich i Komisja niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i odpowiedni podmiot gospodarczy.

*Artykuł 68***Koordinacja i wsparcie nadzoru rynku**

1. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia posiedzenia grupy ds. współpracy administracyjnej ustanowionej na podstawie art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1020 (zwanej dalej „grupą ADCO”) odbywają się w regularnych odstępach czasu oraz, w razie potrzeby, na uzasadniony wniosek Komisji lub co najmniej dwóch uczestniczących organów nadzoru rynku.

W kontekście wykonywania swoich zadań określonych w art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/1020 grupa ADCO wspiera wykonanie niniejszego rozporządzenia, mianowicie poprzez określenie wspólnych priorytetów w zakresie nadzoru rynku.

2. W oparciu o priorytety określone w porozumieniu z grupą ADCO Komisja:

- a) organizuje wspólne projekty z zakresu nadzoru rynku i projekty badawcze w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;
- b) organizuje wspólne inwestycje w zdolności w zakresie nadzoru rynku, w tym w sprzęt i narzędzia informatyczne;
- c) organizuje wspólne szkolenia dla pracowników organów nadzoru rynku, organów notyfikujących i jednostek notyfikowanych, w tym w zakresie prawidłowej interpretacji i prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz metod i technik mających znaczenie dla stosowania lub sprawdzania zgodności z nim;
- d) opracowuje wytyczne dotyczące stosowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia, w tym wymagań i obowiązków określonych w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a także wspólnych praktyk i metod skutecznego nadzoru rynku;

W stosownych przypadkach Unia finansuje działania, o których mowa w lit. a), b) i c).

3. Komisja zapewnia wsparcie techniczne i logistyczne, aby grupa ADCO mogła wypełniać swoje zadania określone w niniejszym artykule i w art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

*Artykuł 69***Zwrot kosztów**

W przypadku stwierdzenia niezgodności wyrobu organy nadzoru rynku mają prawo do odzyskania od podmiotów gospodarczych, które wprowadziły wyrób do obrotu lub udostępniły go na rynku, kosztów kontroli dokumentów i fizycznego badania wyrobu, pod warunkiem uzasadnienia tych kosztów.

*Artykuł 70***Sprawozdawczość i analiza porównawcza**

1. Organy nadzoru rynku wprowadzają do systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020, informacje na temat charakteru i surowości wszelkich sankcji nałożonych w związku z nieprzestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Co cztery lata, do 30 czerwca, Komisja sporządza sprawozdanie na podstawie informacji wprowadzonych przez organy nadzoru rynku do systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020. Pierwsze z tych sprawozdań zostanie opublikowane do dnia 9 stycznia 2030 r.

Sprawozdanie to obejmuje:

- a) informacje na temat charakteru i liczby kontroli przeprowadzonych przez organy nadzoru rynku w ciągu czterech poprzednich lat kalendarzowych na podstawie art. 34 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- b) informacje na temat stwierdzonych poziomów niezgodności oraz charakteru i surowości sankcji nałożonych za cztery poprzednie lata kalendarzowe w odniesieniu do wyrobów objętych zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi lub posiadających oznakowanie CE na podstawie europejskiej oceny technicznej;
- c) orientacyjne poziomy referencyjne dla organów nadzoru rynku dotyczące częstotliwości kontroli oraz charakteru i surowości nakładanych sankcji.

3. Komisja publikuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w systemie informacyjnym i komunikacyjnym, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020, oraz podaje do wiadomości publicznej jego streszczenie.

ROZDZIAŁ IX

INFORMACJE I WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 71

Systemy informacyjne na potrzeby zharmonizowanego podejmowania decyzji

1. Komisja ustanawia i utrzymuje system informacyjny i komunikacyjny służący do gromadzenia, przetwarzania i przechowywania w uporządkowany sposób informacji dotyczących kwestii związanych z interpretacją lub stosowaniem przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie, w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania tych przepisów.

Oprócz Komisji i państw członkowskich dostęp do systemu informacyjnego i komunikacyjnego mają organy nadzoru rynku, jednolite urzędy łącznikowe wyznaczone na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020, organy wyznaczone na podstawie art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1020, organy notyfikujące, przedstawiciele grupy jednostek notyfikowanych i organizacji JOT oraz punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych.

2. Podmioty wymienione w ust. 1 mogą korzystać z systemu informacyjnego i komunikacyjnego w celu zgłaszania wszelkich pytań lub kwestii związanych z interpretacją lub stosowaniem przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie, w tym ich powiązań z innymi przepisami prawa Unii.

3. Na potrzeby ust. 2 podmioty wymienione w ust. 1 mogą zgłaszać pytania lub kwestie związane z następującymi zagadnieniami:

- a) stosowanie lub interpretacja przez jakiegokolwiek inny podmiot przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie w sposób odbiegający od ich własnej praktyki;
- b) pytania lub kwestie zgłaszane za pośrednictwem systemu informacyjnego i komunikacyjnego związane z sytuacją, w której się znalazły, lub z ich własną praktyką;
- c) sytuacje nieprzewidziane w przepisach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie w chwili, gdy zostały po raz pierwszy opublikowane lub po raz pierwszy odniesiono się do nich w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w szczególności sytuacje spowodowane pojawieniem się nowych wyrobów lub modeli biznesowych;
- d) ewentualne stosowanie przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie do sytuacji, do której mają zastosowanie również inne przepisy prawa Unii, oraz wynikające stąd pytanie, które przepisy mają pierwszeństwo.

4. Zgłaszając pytanie lub kwestię, właściwy organ wprowadza do systemu informacyjnego i komunikacyjnego informacje dotyczące:

- a) wszelkich decyzji podjętych w związku ze zgłoszonym pytaniem lub kwestią;
- b) uzasadnienia przyjętego podejścia;
- c) wszelkich wskazanych przez niego alternatywnych podejść oraz ich uzasadnienia.

5. Państwa członkowskie ustanawiają krajowy system informacyjny lub usługę dystrybucji poczty elektronicznej, aby informować swoje właściwe organy krajowe, podmioty gospodarcze prowadzące działalność na ich terytorium, JOT i jednostki notyfikowane, których miejsce prowadzenia działalności znajduje się na ich terytorium, a także, na wniosek, inne JOT i jednostki notyfikowane, o wszystkich sprawach mających znaczenie dla prawidłowej interpretacji lub stosowania przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie. Uwzględniają przy tym informacje dostępne w systemie informacyjnym i komunikacyjnym, o którym mowa w ust. 1.

6. Właściwe organy krajowe, JOT i jednostki notyfikowane, których miejsce prowadzenia działalności znajduje się w danym państwie członkowskim, rejestrują się w tym systemie lub usłudze dystrybucji poczty elektronicznej i uwzględniają wszystkie informacje przekazywane za ich pośrednictwem. Podmioty gospodarcze mogą zarejestrować się w systemie lub w usłudze dystrybucji poczty elektronicznej. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki, aby zwrócić uwagę podmiotów gospodarczych na system lub usługę dystrybucji poczty elektronicznej.

7. Krajowy system informacyjny lub usługa dystrybucji poczty elektronicznej umożliwia przyjmowanie skarg zgłaszanych przez osoby fizyczne lub prawne, w tym JOT i jednostki notyfikowane, dotyczących niejednolitego stosowania przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie. Pojedynczy punkt kontaktowy, o ile uzna to za stosowne, przekazuje takie skargi swoim odpowiednikom w innych państwach członkowskich oraz Komisji.

Artykuł 72

Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych

1. Państwa członkowskie wspierają podmioty gospodarcze za pośrednictwem punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych. Państwa członkowskie wyznaczają i utrzymują na swoim terytorium co najmniej jeden punkt kontaktowy ds. wyrobów budowlanych i zapewniają, aby ich punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych miały wystarczające uprawnienia i odpowiednie zasoby do właściwego wykonywania swoich zadań. Zapewniają one, aby punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych świadczyły swoje usługi zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1724 oraz aby współpracowały z punktami kontaktowymi ds. produktów na potrzeby wzajemnego uznawania ustanowionymi na podstawie art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515⁽²⁹⁾.

2. Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych dostarczają, na wniosek podmiotu gospodarczego lub właściwego organu krajowego innego państwa członkowskiego, wszelkie użyteczne informacje dotyczące wyrobu, takie jak:

- a) elektroniczne kopie lub dostęp online do krajowych przepisów technicznych i krajowych procedur administracyjnych mających zastosowanie do wyrobów na terytorium, na którym ustanowiono punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych;
- b) informacje na temat tego, czy wyroby te podlegają wymogowi uzyskania uprzedniej zgody na podstawie prawa krajowego;
- c) przepisy mające zastosowanie w przypadku wbudowywania, złożenia lub montażu wyrobów.

Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych przekazują również informacje na temat przepisów dotyczących wyrobów, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu i aktach przyjętych na jego podstawie.

3. Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych udzielają informacji nieodpłatnie w terminie 15 dni roboczych od otrzymania wniosku złożonego zgodnie z ust. 2.

4. Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych muszą być w stanie wykonywać swoje zadania w sposób pozwalający unikać konfliktów interesów, zwłaszcza jeśli chodzi o procedury uzyskiwania oznakowania CE.

5. Ust. 1–4 mają zastosowanie również do wyrobów, których nie objęto jeszcze zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.

6. Komisja publikuje i na bieżąco aktualizuje wykaz krajowych punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych.

Artykuł 73

Szkolenie i wymiana pracowników

1. Organy nadzoru rynku, punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych, organy wyznaczające, JOT, organy notyfikujące i jednostki notyfikowane zapewniają, aby ich pracownicy:

- a) na bieżąco uzupełniali wiedzę w zakresie swoich kompetencji i w tym celu odbywali okresowe szkolenia dodatkowe; oraz
- b) byli okresowo szkoleni w zakresie zharmonizowanej interpretacji i stosowania przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie.

2. Komisja organizuje okresowo, a co najmniej raz w roku, wspólne szkolenia dla pracowników organów nadzoru rynku, punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych, organów wyznaczających, organów notyfikujących i jednostek notyfikowanych. Komisja organizuje te szkolenia we współpracy z państwami członkowskimi.

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 764/2008 (Dz.U. L 91 z 29.3.2019, s. 1).

W szkoleniach mogą uczestniczyć pracownicy organów wyznaczonych na podstawie art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1020, jednolitych urzędów łącznikowych wyznaczonych na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020 oraz, w stosownych przypadkach, innych organów państw członkowskich uczestniczących we wdrażaniu lub egzekwowaniu przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. We współpracy z państwami członkowskimi Komisja może organizować programy wymiany pracowników między organami nadzoru rynku, organami notyfikującymi i jednostkami notyfikowanymi z co najmniej dwóch państw członkowskich.

Artykuł 74

Podział ról i wspólne podejmowanie decyzji

1. W celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w zakresie nadzoru rynku, wyznaczania i nadzorowania JOT, jednostek notyfikowanych i punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych państwa członkowskie mogą wyznaczyć:

- a) jednostkę lub organ ustanowione we współpracy z innym państwem członkowskim lub innymi państwami członkowskimi na potrzeby wspólnego wyznaczania;
- b) jednostkę lub organ wyznaczone już przez inne państwo członkowskie do tego samego celu, we współpracy z tym państwem członkowskim.

Zainteresowane państwa członkowskie wspólnie zapewniają spełnienie wszystkich stosownych wymagań przez wspólne jednostki lub organy. Państwa członkowskie ponoszą za nie wspólną odpowiedzialność, natomiast decyzje podjęte wobec osób fizycznych lub prawnych w danym państwie członkowskim są prawnie przypisywane wyłącznie temu państwu członkowskiemu.

2. Organy różnych państw członkowskich mogą, bez uszczerbku dla ich indywidualnych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia lub innych aktów ustawodawczych, dzielić się zasobami i obowiązkami w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania lub skutecznego egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia.

W tym celu mogą one również:

- a) podejmować wspólne decyzje, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnych działań transgranicznych lub w odniesieniu do podmiotów gospodarczych prowadzących działalność na terytorium odpowiednich państw członkowskich;
- b) ustanawiać wspólne projekty, takie jak wspólne projekty z zakresu nadzoru rynku lub projekty badawcze;
- c) łączyć zasoby do określonych celów, takich jak budowanie zdolności badawczych lub nadzór nad internetem;
- d) przekazać wykonanie zadań równorzędnemu organowi w innym państwie członkowskim, zachowując formalną odpowiedzialność za decyzje podjęte przez ten organ;
- e) przenieść dane zadanie z jednego państwa członkowskiego do drugiego, pod warunkiem że wszystkie zainteresowane strony zostaną o tym wyraźnie poinformowane.

Odpowiednie państwa członkowskie ponoszą wspólną odpowiedzialność za działania podjęte na podstawie niniejszego ustępu.

ROZDZIAŁ X

CYFROWY PASZPORT PRODUKTU

Artykuł 75

System cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych

1. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie systemu cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale.

2. System cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych:

- a) jest kompatybilny i interoperacyjny z cyfrowym paszportem produktu ustanowionym rozporządzeniem (UE) 2024/1781 i jest tworzony na jego podstawie, bez uszczerbku dla interoperacyjności z modelowaniem informacji o budynku (BIM) i z uwzględnieniem szczególnych cech i wymagań związanych z wyrobami budowlanymi;
- b) ma funkcje wymagane do wdrożenia cyfrowych paszportów produktów, o których mowa w art. 76, i zarządzania nimi;
- c) określa podmioty, w tym podmioty gospodarcze, klientów, deinstalatorów, użytkowników i właściwe organy krajowe, które mają mieć dostęp do informacji zawartych w cyfrowym paszporcie produktu, oraz określa, do jakich informacji muszą mieć one dostęp, z uwzględnieniem konieczności ochrony praw własności intelektualnej i szczególnie chronionych informacji handlowych oraz zapewnienia bezpieczeństwa obiektów budowlanych;
- d) określa podmioty, w tym producentów, upoważnionych przedstawicieli, importerów, dystrybutorów i dostawców usług w zakresie cyfrowego paszportu produktu, które mogą wprowadzać lub aktualizować informacje w cyfrowym paszporcie produktu, w tym, w razie potrzeby, utworzyć nowy cyfrowy paszport produktu, oraz rodzaj informacji, które mogą wprowadzać lub aktualizować;
- e) określa szczegółowe zasady aktualizacji informacji zawartych w cyfrowym paszporcie produktu istniejącego wyrobu;
- f) ustala procedury zapewniające dostępność cyfrowych paszportów produktów w przypadku upadłości, likwidacji lub zaprzestaniu działalności w Unii przez podmiot gospodarczy, który stworzył cyfrowy paszport produktu, lub, w razie potrzeby, po wygaśnięciu obowiązku zapewnienia dostępności paszportu produktu przez producenta, w tym ustanowienie przez dostawców usług w zakresie cyfrowego paszportu produktu systemu zapasowego;
- g) ustala wymagania dla dostawców usług w zakresie cyfrowego paszportu produktu, obejmujące, w razie potrzeby, system certyfikacji w celu weryfikacji takich wymagań, w oparciu, w miarę możliwości, o zmiany na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1781 w tym samym celu;
- h) w razie potrzeby określa bardziej szczegółowe lub alternatywne zasady i procedury dotyczące cyklu życia identyfikatorów, nośników danych, cyfrowych danych uwierzytelniających i rejestru cyfrowych paszportów produktów w stosunku do zasad i procedur ustanowionych w tym samym celu w rozporządzeniu (UE) 2024/1781;
- i) zapewnia, aby system był dostępny przez okres 25 lat po wprowadzeniu do obrotu ostatniego wyrobu odpowiadającego jego typowi wyrobu oraz aby podmiot gospodarczy udostępniał cyfrowy paszport produktu przez co najmniej 10 lat, a w przypadku dłuższego okresu nie stwarzał nieproporcjonalnych kosztów i obciążeń dla podmiotów gospodarczych;
- j) uwzględniał konieczność zapewnienia dostępności informacji na potrzeby ponownego użycia i regeneracji wyrobów.

Artykuł 76

Cyfrowy paszport produktu

1. Informacje zawarte w cyfrowym paszporcie produktu muszą być dokładne, pełne i aktualne.
2. Cyfrowy paszport produktu dla wyrobu objętego niniejszym rozporządzeniem:
 - a) zawiera następujące informacje:
 - (i) deklarację właściwości użytkowych i zgodności, o której mowa w art. 15, obejmującą informacje wymienione w art. 15 ust. 6, które można zawrzeć poprzez połączenie z innymi unijnymi bazami danych, o ile są one dostępne, oraz dokumentację dostarczoną zgodnie z załącznikiem V;
 - (ii) informacje ogólne o wyrobie, instrukcje użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa, o których mowa w art. 22 ust. 6;
 - (iii) dokumentację techniczną, o której mowa w art. 22 ust. 3, obejmującą specjalne sekcje wymagane na podstawie art. 59–61;
 - (iv) etykietę zgodnie z art. 22 ust. 9;
 - (v) unikatowe identyfikatory wydane zgodnie z art. 79 ust. 1;

- (vi) dokumentację wymaganą na mocy innych przepisów prawa Unii mających zastosowanie do danego wyrobu;
 - (vii) nośniki danych kluczowych części, dla których dostępny jest cyfrowy paszport produktu;
- b) jest połączony z co najmniej jednym nośnikiem danych;
 - c) jest dostępny drogą elektroniczną za pośrednictwem wyświetlanego nośnika danych, zgodnie z art. 18 ust. 2 lit. g);
 - d) odpowiada rodzajowi wyrobu i jego niepowtarzalnym kodowi identyfikacyjnemu, o którym mowa w art. 22 ust. 5;
 - e) jest dostępny bezpłatnie dla wszystkich podmiotów gospodarczych, klientów, użytkowników i organów za pośrednictwem nośnika danych;
 - f) zapewnia różny poziom dostępu do systemu cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych;
 - g) umożliwia podmiotom określonym w systemie cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych wprowadzanie lub aktualizowanie informacji w cyfrowym paszporcie produktu;
 - h) jest dostępny przez określony okres po wprowadzeniu do obrotu ostatniego wyrobu odpowiadającego jego typowi wyrobu.
3. Wymagania, o których mowa w ust. 2:
- a) zapewniają, by podmioty uczestniczące w łańcuchu wartości miały łatwy dostęp do istotnych dla nich informacji o wyrobie i mogły je zrozumieć;
 - b) ułatwiają przeprowadzanie weryfikacji zgodności wyrobu przez właściwe organy krajowe; oraz
 - c) umożliwiają poprawę identyfikowalności wyrobów na kolejnych ogniwach łańcucha wartości.
4. Wyroby, do których stosuje się zwolnienie ustanowione w art. 14, są również zwolnione z obowiązku dostarczenia cyfrowego paszportu produktu.

Artykuł 77

Wymagania ogólne dotyczące cyfrowego paszportu produktu

1. Cyfrowy paszport produktu spełnia następujące warunki:
- a) jest powiązany za pomocą co najmniej jednego nośnika danych z trwałym niepowtarzalnym kodem identyfikacyjnym danego typu wyrobu;
 - b) nośnik danych jest umieszczony zgodnie z art. 18 ust. 2 lit. g);
 - c) nośnik danych spełnia wymagania art. 79 ust. 1;
 - d) zgodnie z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 78 wszelkie informacje zawarte w cyfrowym paszporcie produktu opierają się na otwartych normach, są opracowane w formacie zapewniającym interoperacyjność i – w zależności od przypadku – nadają się do odczytu maszynowego, są ustrukturyzowane oraz istnieje możliwość ich przeszukiwania i przenoszenia za pomocą otwartej interoperacyjnej sieci wymiany danych bez uzależnienia od jednego dostawcy; dokumenty dostarczone wraz z deklaracją właściwości użytkowych i zgodności, o której mowa w art. 76 ust. 2 lit. a) pkt (i), oraz dokumentacją techniczną, o której mowa w art. 76 ust. 2 lit. a) pkt (iii), są zwolnione z tego obowiązku, jeżeli jest to uzasadnione względami technicznymi;
 - e) danych osobowych dotyczących użytkownika końcowego wyrobu nie przechowuje się w cyfrowym paszporcie produktu bez wyraźnej zgody użytkownika końcowego zgodnie z art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽³⁰⁾;
 - f) informacje zawarte w cyfrowym paszporcie produktu zawierają odniesienie do typu wyrobu, o którym mowa w art. 76 ust. 2 lit. d);

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- g) dostęp do informacji zawartych w cyfrowym paszporcie produktu podlega regulacji zgodnie z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 78, a szczegółowe prawa dostępu są określone zgodnie z poziomami dostępu do systemu cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych;
- h) deklaracja właściwości użytkowych i zgodności, o której mowa w art. 76 ust. 2 lit. a) pkt (i), jest zgodna z wytycznymi wydanymi zgodnie z art. 16 ust. 3.

2. Jeżeli inne przepisy Unii zawierają wymaganie, by uwzględnić w cyfrowym paszporcie produktu określone informacje, lub na to zezwalają, informacje te mogą być zawarte w cyfrowym paszporcie produktu zgodnie z aktem delegowanym, o którym mowa w art. 75 ust. 1.

3. Producent, który wprowadza wyrób do obrotu, dostarcza podmiotom udostępniającym wyrób na rynku do sprzedaży online lub w inny sposób na odległość cyfrową kopię nośnika danych i identyfikator wyrobu, aby umożliwić im udostępnienie ich klientom, jeżeli fizyczny dostęp do wyrobu nie jest możliwy. Podmiot gospodarczy dostarcza taką cyfrową kopię lub link do strony internetowej bezpłatnie, w terminie 5 dni roboczych od otrzymania wniosku.

Artykuł 78

Projekt techniczny i funkcjonowanie cyfrowego paszportu produktu

Projekt techniczny i funkcjonowanie cyfrowego paszportu produktu spełniają następujące zasadnicze wymagania:

- a) cyfrowe paszporty produktów są w pełni interoperacyjne z innymi cyfrowymi paszportami produktów w odniesieniu do technicznych, semantycznych i organizacyjnych aspektów komunikacji i przekazywania danych typu koniec-koniec;
- b) odbiorca cyfrowego paszportu produktu ma do niego łatwy i bezpłatny dostęp na podstawie odpowiednich praw dostępu odbiorcy w systemie cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych;
- c) dane zawarte w cyfrowym paszporcie produktu przechowywane są w sposób określony w systemie cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych, o którym mowa w art. 75;
- d) jeżeli dane zawarte w cyfrowym paszporcie produktu są przechowywane lub w inny sposób przetwarzane przez upoważnione podmioty lub dostawców usług w zakresie cyfrowych paszportów produktów, nie są oni uprawnieni do sprzedaży, ponownego wykorzystania ani przetwarzania takich danych, w całości ani częściowo, w zakresie wykraczającym poza to, co jest konieczne do świadczenia odpowiednich usług przechowywania lub przetwarzania danych, chyba że zostanie to szczegółowo uzgodnione z podmiotem gospodarczym wprowadzającym wyrób do obrotu;
- e) cyfrowy paszport produktu jest dostępny przez czas określony w art. 76 ust. 2 lit. h), w tym po ogłoszeniu niewypłacalności, likwidacji lub zaprzestania działalności w Unii przez podmiot gospodarczy, który stworzył cyfrowy paszport produktu, oraz spełnia warunki ustanowione zgodnie z art. 75 ust. 2 lit. f) w odniesieniu do obowiązku ustanowienia systemu zapasowego;
- f) prawo dostępu do informacji zawartych w cyfrowym paszporcie produktu oraz prawo do wprowadzania, modyfikowania lub aktualizowania takich informacji są ograniczone do praw dostępu określonych w systemie cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych;
- g) zapewnia się ochronę informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943⁽³¹⁾ oraz praw własności intelektualnej;
- h) zapewnia się uwierzytelnianie danych, ich niezawodność i integralność;
- i) cyfrowe paszporty produktów projektuje się i obsługuje w sposób zapewniający wysoki poziom bezpieczeństwa i prywatności oraz umożliwiający zapobieganie oszustwom.

⁽³¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. L 157 z 15.6.2016, s. 1).

*Artykuł 79***Unikatowe identyfikatory i rejestr cyfrowych paszportów produktów**

1. Art. 12 rozporządzenia (UE) 2024/1781 stosuje się na potrzeby wykonania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do unikatowych identyfikatorów i nośników danych, chyba że akt delegowany, o którym mowa w art. 75 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, zawiera bardziej szczegółowe lub alternatywne przepisy dotyczące tych unikatowych identyfikatorów i nośników danych, o których to przepisach mowa w art. 75 ust. 2 lit. h) niniejszego rozporządzenia.
2. Art. 13 rozporządzenia (UE) 2024/1781 stosuje się na potrzeby wykonania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do rejestru cyfrowych paszportów produktów, chyba że akt delegowany, o którym mowa w art. 75 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, zawiera bardziej szczegółowe lub alternatywne przepisy dotyczące tego rejestru, o których to przepisach mowa w art. 75 ust. 2 lit. h) niniejszego rozporządzenia.
3. Art. 14 rozporządzenia (UE) 2024/1781 stosuje się na potrzeby wykonania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do portalu internetowego z informacjami zawartymi w paszporcie produktu.

*Artykuł 80***Obowiązkowe stosowanie i dostosowanie techniczne**

1. Sześć miesięcy po wejściu w życie aktu delegowanego, o którym mowa w art. 75 ust. 1, system musi być w pełni operacyjny i spełniać swoje zamierzone cele, w tym funkcje przewidziane w art. 76. 18 miesięcy po wejściu w życie aktu delegowanego, o którym mowa w art. 75 ust. 1, zastosowanie mają obowiązki ustanowione na podstawie art. 22 ust. 7. Producenci mogą korzystać z systemu na zasadzie dobrowolności w okresie przejściowym.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89, aby zmienić niniejsze rozporządzenie w celu:
 - a) doprecyzowania, dodania i usunięcia funkcji, o których mowa w art. 75 ust. 2, w celu dostosowania rozporządzenia do postępu technicznego lub do zasady jednorazowości w odniesieniu do wymagań informacyjnych w innych przepisach prawa Unii;
 - b) zmiany art. 77 ust. 1 i art. 78 niniejszego rozporządzenia w celu zapewnienia zgodności i interoperacyjności z rozporządzeniem (UE) 2024/1781.

ROZDZIAŁ XI

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA*Artykuł 81***Współpraca międzynarodowa**

1. Na potrzeby ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób lub środowiska Komisja może współpracować z organami państw trzecich lub organizacjami międzynarodowymi w obszarze stosowania niniejszego rozporządzenia. Współpraca ta może obejmować:
 - a) wymianę informacji na temat działań w zakresie egzekwowania przepisów oraz środków związanych z bezpieczeństwem i ochroną środowiska, takich jak nadzór rynku;
 - b) wymianę danych dotyczących podmiotów gospodarczych;
 - c) wymianę informacji na temat metod oceny i badania wyrobów;
 - d) wymianę informacji na temat wycofywania wyrobów od użytkowników, wniosków o podjęcie działań naprawczych i innych podobnych działań;
 - e) współpracę w kwestiach naukowych, technicznych i regulacyjnych, służących poprawie bezpieczeństwa wyrobów lub ochrony środowiska i konsumentów;
 - f) wymianę informacji na temat pojawiających się kwestii o istotnym znaczeniu dla środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa;
 - g) wymianę informacji na temat działań związanych z normalizacją;

h) wymianę urzędników.

Wymiana informacji na podstawie niniejszego ustępu odbywa się z poszanowaniem zasad poufności i z mającym zastosowanie prawem Unii.

2. Wymiana informacji, o której mowa w ust. 1, może przyjąć formę:

- a) niesystematycznej wymiany, w należycie uzasadnionych i szczególnych przypadkach; lub
- b) systematycznej wymiany na podstawie porozumienia administracyjnego, w którym określono rodzaj informacji podlegających wymianie oraz warunki wymiany.

Komisja regularnie informuje państwa członkowskie o podejmowanych na podstawie akapitu pierwszego działaniach w zakresie współpracy z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze dające organom wybranych państw trzecich, które dobrowolnie stosują niniejsze rozporządzenie lub które posiadają ramy prawne dotyczące wyrobów budowlanych podobne do niniejszego rozporządzenia, dostęp do co najmniej jednego z poniższych elementów lub prawo do pełnego uczestnictwa w nich:

- a) system informacyjny i komunikacyjny ustanowiony zgodnie z art. 71 ust. 1;
- b) system cyfrowego paszportu produktu dla wyrobów budowlanych ustanowiony zgodnie z art. 75;
- c) szkolenia zorganizowane zgodnie art. 73 ust. 2.

Dostępu do systemów i szkoleń, o których mowa w akapicie pierwszym, udziela się pod warunkiem że zainteresowane państwo trzecie zobowiąże się do podjęcia działań przeciwko podmiotom gospodarczym naruszającym niniejsze rozporządzenie na ich terytorium oraz do zapewnienia poufności.

Pełne uczestnictwo w systemach, o których mowa w art. 71 i 75, może być przyznane wyłącznie w przypadku, gdy przewidują to umowy między Unią Europejską a państwami trzecimi. Takie uczestnictwo może być oferowane państwom trzecim, pod warunkiem że przepisy państwa trzeciego są zgodne z niniejszym rozporządzeniem, a właściwe organy krajowe państw trzecich uznają certyfikaty wydane przez jednostki notyfikowane lub europejskie oceny techniczne dokonane na podstawie niniejszego rozporządzenia. Uczestnictwo to jest uzależnione od spełnienia tych samych obowiązków, które mają zastosowanie do państw członkowskich na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym obowiązków dotyczących zgłaszania i działań następczych.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

4. Wszelka wymiana informacji na podstawie niniejszego artykułu – w zakresie, w jakim dotyczy ona danych osobowych – odbywa się zgodnie z unijnymi przepisami o ochronie danych. Jeżeli w odniesieniu do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej Komisja nie przyjęła decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony na podstawie art. 45 rozporządzenia (UE) 2016/679, wymiana informacji nie obejmuje danych osobowych. Jeżeli w odniesieniu do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej przyjęto decyzję stwierdzającą odpowiedni stopień ochrony, wymiana informacji z tym państwem trzecim lub z tą organizacją międzynarodową może dotyczyć danych osobowych objętych zakresem stosowania decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony, lecz tylko w zakresie, w jakim taka wymiana jest niezbędna wyłącznie w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób lub ochrony środowiska.

ROZDZIAŁ XII

ZACHĘTY I UDZIELANIE ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH

Artykuł 82

Zachęty stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do wyrobów budowlanych

Jeżeli państwa członkowskie zapewniają zachęty w odniesieniu do kategorii wyrobów, w przypadku których właściwości użytkowe są wyrażone jako klasa właściwości użytkowych, o której mowa w art. 5 ust. 5, lub jako klasa objęta oznakowaniem w zakresie zrównoważenia środowiskowego, o którym mowa w art. 22 ust. 9, zachęty te są ukierunkowane na dwie najwyższe klasy właściwości użytkowych.

Jeżeli klasy właściwości użytkowych są określone w odniesieniu do więcej niż jednego parametru w zakresie zrównoważonego rozwoju, wskazuje się, w odniesieniu do którego parametru należy wdrożyć niniejszy artykuł.

W takim przypadku Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) liczbę wyrobów w każdej klasie właściwości użytkowych; oraz
- b) konieczność zapewnienia przystępności cenowej wyrobów spełniających te wymagania, aby uniknąć znaczącego negatywnego wpływu na konsumentów.

Artykuł 83

Zielone zamówienia publiczne

1. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie obowiązkowych minimalnych wymagań w zakresie zrównoważenia środowiskowego dla wyrobów budowlanych.

2. W przypadku procedur udzielania zamówień objętych zakresem dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁽³²⁾ lub 2014/25/UE⁽³³⁾, gdy zamówienia wymagają minimalnych właściwości użytkowych w zakresie zrównoważenia środowiskowego dla wyrobów budowlanych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk objętych zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające stosują obowiązkowe minimalne wymagania w zakresie zrównoważenia środowiskowego określone w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 1.

Nie wyklucza to ustanowienia przez instytucje zamawiające i podmioty zamawiające:

- a) ambitniejszych wymagań w zakresie zrównoważenia środowiskowego związanych z zasadniczymi charakterystykami, o których mowa w akapicie pierwszym; lub
- b) dodatkowych wymagań w zakresie zrównoważenia środowiskowego związanych z innymi zasadniczymi charakterystykami niż te, o których mowa w akapicie pierwszym.

3. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają instytucjom zamawiającym i podmiotom zamawiającym odpowiedzialnym za zamówienia publiczne pomoc techniczną i doradztwo w zakresie sposobu spełnienia obowiązkowych minimalnych wymagań w zakresie zrównoważenia środowiskowego określonych w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 1.

4. Obowiązkowe minimalne wymagania w zakresie zrównoważenia środowiskowego określone w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 1, dotyczące zamówień publicznych udzielanych przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające mogą, stosownie do danej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów, przybrać formę:

- a) „specyfikacji technicznych” w rozumieniu art. 42 dyrektywy 2014/24/UE i art. 60 dyrektywy 2014/25/UE;
- b) „kryteriów kwalifikacji” w rozumieniu art. 58 dyrektywy 2014/24/UE i art. 80 dyrektywy 2014/25/UE;
- c) „warunków realizacji zamówień” w rozumieniu art. 70 dyrektywy 2014/24/UE i art. 87 dyrektywy 2014/25/UE;
- d) „kryteriów udzielania zamówienia” w rozumieniu art. 67 dyrektywy 2014/24/UE i art. 82 dyrektywy 2014/25/UE.

5. Ustanawiając obowiązkowe minimalne wymagania w zakresie zrównoważenia środowiskowego dotyczące zamówień publicznych na podstawie ust. 1, Komisja zgodnie z ust. 13 i 28 porozumienia międzyinstytucjonalnego z 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie i odpowiednimi zainteresowanymi stronami, przeprowadza ocenę skutków i bierze pod uwagę co najmniej następujące kryteria:

- a) wartość i liczbę zamówień publicznych udzielonych na daną rodzinę wyrobów lub kategorię wyrobów;

⁽³²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

⁽³³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

- b) korzyści dla środowiska wynikające z upowszechnienia wyrobów należących do dwóch najwyższych klas właściwości użytkowych;
- c) konieczność zapewnienia wystarczającego popytu na wyroby bardziej zrównoważone pod względem środowiskowym;
- d) ekonomiczną wykonalność zakupu przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające wyrobów bardziej zrównoważonych pod względem środowiskowym bez pociągania za sobą nieproporcjonalnych kosztów oraz dostępność tych wyrobów na rynku;
- e) sytuację rynkową na poziomie Unii w odniesieniu do danej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów;
- f) wpływ tych wymagań na konkurencję;
- g) wpływ na MŚP i ich potrzeby;
- h) potrzeby regulacyjne państw członkowskich i różne warunki klimatyczne.

Komisja przeprowadzi pierwszą ocenę wpływu do 31 grudnia 2026 r.

6. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą w drodze wyjątku podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli po przeprowadzeniu wstępnych konsultacji rynkowych zgodnie z art. 40 dyrektywy 2014/24/UE i art. 58 dyrektywy 2014/25/UE stwierdzono, że:

- a) wymagany wyrób budowlany może zostać dostarczony wyłącznie przez konkretny podmiot gospodarczy i nie istnieje żadna rozsądna alternatywa ani substytut;
- b) w odpowiedzi na poprzednie postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego nie złożono odpowiednich ofert lub nie złożono odpowiednich wniosków o dopuszczenie do udziału; lub
- c) zastosowanie ust. 1 lub włączenie wymaganego wyrobu budowlanego do obiektów budowlanych naraziłoby tę instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający na nieproporcjonalne koszty albo spowodowałoby niezgodność lub trudności techniczne.

Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą przyjąć, że szacowane w oparciu o obiektywne i przejrzyste dane różnice w wartości zamówienia powyżej 10 % są nieproporcjonalne.

W przypadku gdy instytucje zamawiające i podmioty zamawiające korzystają z odstępstwa określonego w niniejszym ustępie, postępowania o udzielenie zamówienia nie można uznać za zrównoważone środowiskowo w odniesieniu do wyrobów budowlanych, do których zastosowano wyjątki.

Co trzy lata państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie na temat stosowania niniejszego ustępu, zgodnie z art. 83 dyrektywy 2014/24/UE.

Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla możliwości wykluczenia rażąco niskich ofert zgodnie z art. 69 dyrektywy 2014/24/UE i art. 84 dyrektywy 2014/25/UE.

7. Oznakowanie ekologiczne UE i inne krajowe lub regionalne systemy oznakowania ekologicznego EN ISO 14024 typu I oficjalnie uznane zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010⁽³⁴⁾ mogą być stosowane w celu wykazania zgodności z minimalnymi wymaganiami zrównoważenia środowiskowego, jeżeli takie oznakowanie jest zgodne z wymaganiami określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ XIII

STATUS PRAWNY WYROBÓW

Artykuł 84

Status prawny wyrobów

Na należycie uzasadniony wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające, czy dany element lub kategoria elementów są wyrobem w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1).

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 3.

ROZDZIAŁ XIV PROCEDURY NADZWYCZAJNE

Artykuł 85

Stosowanie procedur nadzwyczajnych

1. Art. 86–88 niniejszego rozporządzenia stosuje się wyłącznie w przypadkach, gdy Komisja przyjęła na podstawie art. 28 rozporządzenia (UE) 2024/2747 akt wykonawczy w odniesieniu do wyrobów budowlanych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.
2. Art. 86–88 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie wyłącznie do wyrobów budowlanych, które wskazano jako towary istotne w kontekście kryzysu na podstawie art. 18 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2024/2747.
3. Niniejszy rozdział, z wyjątkiem uprawnień Komisji, o których mowa w art. 87 ust. 7 niniejszego rozporządzenia, ma zastosowanie wyłącznie w okresie obowiązywania trybu sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym uruchomionego zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2024/2747.
4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze dotyczące działań naprawczych lub ograniczających, które należy podjąć, procedur, których należy przestrzegać, oraz szczegółowych wymagań dotyczących etykiet i identyfikowalności wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu zgodnie z art. 86 i 87. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 3.

Artykuł 86

Priorytetowe traktowanie oceny i weryfikacji wyrobów budowlanych istotnych w kontekście kryzysu

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wyrobów budowlanych wymienionych w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 85 ust. 1, które stanowią przedmiot zadań wykonywanych przez jednostki notyfikowane jako strona trzecia związanych z oceną i weryfikacją wyrobów budowlanych zgodnie z art. 10 ust. 1.
2. Jednostki notyfikowane dokładają wszelkich starań, aby priorytetowo przetwarzać wnioski dotyczące zadań strony trzeciej związanych z oceną i weryfikacją wyrobów budowlanych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, niezależnie od tego, czy wnioski te złożono przed uruchomieniem procedur nadzwyczajnych zgodnie z art. 85, czy po nim.
3. Priorytetowe traktowanie wniosków dotyczących wykonywania zadań strony trzeciej związanych z oceną i weryfikacją wyrobów budowlanych na podstawie ust. 2 nie może powodować dodatkowych nieproporcjonalnych kosztów dla producentów, którzy złożyli te wnioski.
4. Jednostki notyfikowane dokładają racjonalnych starań, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie oceny i weryfikacji wyrobów budowlanych, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do których zostały notyfikowane.

Artykuł 87

Ocena i deklaracja właściwości użytkowych w oparciu o normy i wspólne specyfikacje

1. W przypadku wskazania wyrobów budowlanych jako towarów istotnych w kontekście kryzysu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych wymieniających odpowiednie normy lub ustanawiających wspólne specyfikacje uwzględniające metody i kryteria oceny właściwości użytkowych tych wyrobów w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk, w przypadkach gdy:
 - a) nie istnieją normy zharmonizowane dotyczące właściwości użytkowych ani akty wykonawcze przyjęte zgodnie z art. 6 ust. 1, które obejmowałyby odpowiednie metody i kryteria oceny właściwości użytkowych tych wyrobów w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk, ani nie przewiduje się przyjęcia takich norm ani aktów w rozsądnym terminie; lub

b) poważne zakłócenia w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, które doprowadziły do uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2024/2747, znacznie ograniczają możliwości wykorzystania przez producentów norm zharmonizowanych dotyczących właściwości użytkowych lub aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, określających odpowiednie metody i kryteria oceny właściwości użytkowych tych wyrobów w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przewidują najbardziej odpowiednie alternatywne rozwiązanie techniczne na potrzeby zapewnienia oceny i deklaracji właściwości użytkowych zgodnie z ust. 5. W tym celu te akty wykonawcze mogą zawierać odniesienia do norm europejskich lub odniesienia do odpowiednich mających zastosowanie norm międzynarodowych lub krajowych lub, w przypadku braku normy europejskiej lub braku mającej zastosowanie odpowiedniej normy międzynarodowej lub krajowej, w tych aktach wykonawczych mogą być ustanowione wspólne specyfikacje.

3. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 3 i mają one zastosowanie do ostatniego dnia okresu, w którym uruchomiony jest tryb sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym, chyba że te akty wykonawcze zostaną zmienione lub uchylone zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.

4. Przed sporządzeniem projektu aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, że jej zdaniem spełnione zostały warunki przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu. Przygotowując ten projekt aktu wykonawczego, Komisja uwzględni opinie grupy ekspertów ds. dorobku związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych i należycie konsultuje się ze wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

5. Bez uszczerbku dla art. 13 i 15, metody i kryteria określone w normach lub we wspólnych specyfikacjach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub ich częściach, można stosować do oceny i deklarowania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych objętych tymi normami lub wspólnymi specyfikacjami w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk. Począwszy od następnego dnia po wygaśnięciu trybu sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym lub jego odwołaniu nie jest możliwe sporządzanie deklaracji właściwości użytkowych i zgodności w oparciu o normy lub wspólne specyfikacje, o których mowa w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

6. Na zasadzie odstępstwa od art. 85 ust. 3, chyba że istnieje wystarczający powód, by sądzić, że wyroby budowlane objęte normami lub wspólnymi specyfikacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub nie osiągają deklarowanych właściwości użytkowych, deklaracje właściwości użytkowych i zgodności wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu zgodnie z tymi normami lub wspólnymi specyfikacjami zachowują ważność po wygaśnięciu lub uchynieniu aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu oraz po wygaśnięciu lub odwołaniu trybu sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym.

7. W przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że norma lub wspólna specyfikacja, o których mowa w ust. 1, jest nieprawidłowa pod względem metod i kryteriów oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, informuje o tym Komisję, przekazując jej szczegółowe wyjaśnienia. Komisja ocenia to szczegółowe wyjaśnienie i w stosownych przypadkach może zmienić lub uchylić akt wykonawczy wymieniający normy lub ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 88

Priorytetowe traktowanie działań w zakresie nadzoru rynku oraz wzajemna pomoc między organami

1. Państwa członkowskie traktują priorytetowo działania w zakresie nadzoru rynku dotyczące wyrobów budowlanych wymienionych w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 85 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Komisja ułatwia koordynację tych działań w zakresie priorytetowego traktowania za pośrednictwem Unijnej Sieci ds. Zgodności Produktów ustanowionej na mocy art. 29 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

2. W przypadku uruchomienia trybu sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym organy nadzoru rynku państw członkowskich zapewniają dołożenie wszelkich starań, aby udzielić pomocy innym organom nadzoru rynku, w tym poprzez mobilizowanie i oddelegowywanie zespołów ekspertów celem tymczasowego wzmocnienia personelu organów nadzoru rynku wnioskujących o pomoc lub poprzez zapewnienie wsparcia logistycznego, takiego jak wzmocnienie zdolności w zakresie badań wyrobów budowlanych wymienionych w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 85 ust. 1.

ROZDZIAŁ XV
PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 89

Akty delegowane

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 7, art. 5 ust. 5, 6 i 10, art. 7 ust. 1 i 8, art. 9 ust. 3 i 4, art. 10 ust. 2 i 4, art. 12, art. 15 ust. 5, art. 22 ust. 8 i 9, art. 32 ust. 5, art. 75 ust. 1, art. 80 ust. 2 i art. 83 ust. 1 powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 7 stycznia 2025 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 4 ust. 7, art. 5 ust. 5, 6 i 10, art. 7 ust. 1 i 8, art. 9 ust. 3 i 4, art. 10 ust. 2 i 4, art. 12, art. 15 ust. 5, art. 22 ust. 8 i 9, art. 32 ust. 5, art. 75 ust. 1, art. 80 ust. 2 i art. 83 ust. 1 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 7, art. 5 ust. 5, 6 lub 10, art. 7 ust. 1 i 8, art. 9 ust. 3 lub 4, art. 10 ust. 2 lub 4, art. 12, art. 15 ust. 5, art. 22 ust. 8 lub 9, art. 32 ust. 5, art. 75 ust. 1, art. 80 ust. 2 lub art. 83 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 90

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Wyrobów Budowlanych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Artykuł 91

Elektroniczne wnioski, decyzje, dokumentacja i informacje

1. Wszystkie wnioski od lub do jednostek notyfikowanych lub JOT oraz decyzje podejmowane przez te jednostki na podstawie niniejszego rozporządzenia można dostarczyć w formie papierowej lub w powszechnie stosowanym formacie elektronicznym, pod warunkiem że podpis spełnia wymagania rozporządzenia (UE) nr 910/2014, a osoba podpisująca jest uprawniona do reprezentowania jednostki lub podmiotu gospodarczego, zgodnie z prawem państw członkowskich lub prawem Unii.

2. O ile nie określono inaczej, wszystkie obowiązki w zakresie informowania wynikające z niniejszego rozporządzenia mogą być wypełniane drogą elektroniczną. W przypadku gdy informacje są przekazywane drogą elektroniczną, informacje te są wydawane w łatwym do odczytu formacie elektronicznym, który umożliwia odbiorcy ich pobranie i wydrukowanie.

W przypadku ustanowienia obowiązku zgodnie z art. 22 ust. 7 podmioty gospodarcze wypełniają obowiązki informacyjne dotyczące dokumentów, o których mowa w art. 76 ust. 2, dostarczając cyfrowy paszport produktu.

Deklaracja właściwości użytkowych i zgodności, jak również informacje ogólne o wyrobie, instrukcje użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa są przekazywane nieodpłatnie w formie papierowej, na żądanie użytkownika końcowego w momencie zakupu.

Artykuł 92

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach do dnia 8 grudnia 2026 r., a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

Artykuł 93

Ocena

Nie później niż dnia 9 stycznia 2033 r., a następnie przynajmniej raz na sześć lat Komisja przeprowadza ocenę niniejszego rozporządzenia oraz jego wkładu w funkcjonowanie rynku wewnętrznego i poprawę zrównoważenia środowiskowego wyrobów i obiektów budowlanych oraz środowiska zbudowanego. Ocena ta obejmuje między innymi korelację niniejszego rozporządzenia z rozporządzeniem (UE) 2024/1781 oraz potencjalne korzyści środowiskowe i ekonomiczne, a także wpływ rozszerzonej odpowiedzialności producentów określonych wyrobów budowlanych oraz przejmowania prawa własności nadwyżek wyrobów i niesprzedanych wyrobów na poziomie Unii. Komisja ocenia również wpływ stosowania niniejszego rozporządzenia na stan rynku różnych kategorii używanych wyrobów. Komisja ocenia, czy sankcje stosowane przez państwa członkowskie są skuteczne i czy powodują one rozdrobnienie rynku wewnętrznego. W razie potrzeby Komisja proponuje, w jaki sposób zharmonizować te sankcje.

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznego i Komitetowi Regionów sprawozdanie dotyczące najważniejszych ustaleń. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania.

W stosownych przypadkach do tego sprawozdania dołączany jest wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 94

Uchylenie

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 traci moc ze skutkiem od dnia 8 stycznia 2026 r., z wyjątkiem art. 2, art. 4–9, art. 11–18, art. 27 i 28, art. 36–40, art. 47–49, art. 52 i 53, art. 55, art. 60–64 tego rozporządzenia oraz załączników III i V do niego, które uchyla się ze skutkiem od dnia 8 stycznia 2040 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia (UE) nr 305/2011 traktuje się tak jak odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku XI do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 95

Odstępstwa i przepisy przejściowe

1. Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych wyznaczone na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 uznaje się za wyznaczone również na podstawie niniejszego rozporządzenia.

2. JOT i jednostki notyfikowane, które są wyznaczone lub notyfikowane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 uznaje się za wyznaczone lub notyfikowane również na podstawie niniejszego rozporządzenia. Są one jednak oceniane i wyznaczane na nowo przez wyznaczające państwa członkowskie zgodnie z cyklem okresowej ponownej oceny i najpóźniej do dnia 8 stycznia 2030 r. Zastosowanie ma procedura sprzeciwu określona w art. 51 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.
3. Zharmonizowane normy, do których odniesienia znajdują się w wykazie opublikowanym zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 305/2011, które obowiązują w dniu 8 stycznia 2026 r., zachowują ważność na mocy rozporządzenia (UE) nr 305/2011 do czasu ich wycofania przez Komisję lub uchylenia w inny sposób.
4. Europejskie dokumenty oceny, do których odniesienia znajdują się w wykazie opublikowanym zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 305/2011 do dnia 8 stycznia 2026 r., zachowują ważność do dnia 9 stycznia 2031 r., chyba że ich termin ważności wygaśnie z innych powodów. Wyroby nie mogą być wprowadzane do obrotu na podstawie europejskich ocen technicznych wydanych zgodnie z tymi europejskimi dokumentami oceny po dniu 9 stycznia 2036 r.
5. Jeżeli zharmonizowana specyfikacja techniczna przyjęta zgodnie z art. 5 ust. 8 lub art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia obejmuje ten sam wyrób i to samo zamierzone zastosowanie co europejski dokument oceny, do którego odniesienie znajduje się w wykazie opublikowanym zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 305/2011, europejski dokument oceny nie może być dalej stosowany na potrzeby niniejszego rozporządzenia, a wyroby nie mogą być wprowadzane do obrotu na podstawie europejskich ocen technicznych wydanych zgodnie z niniejszym europejskim dokumentem oceny.
6. Europejskie oceny techniczne wydane na podstawie europejskich dokumentów oceny, do których odniesienia nie są zawarte w wykazie opublikowanym zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 305/2011 do dnia 8 stycznia 2026 r., traktuje się jako wnioski o europejską ocenę techniczną na podstawie niniejszego rozporządzenia. Producent nie ponosi kosztów przeniesienia administracyjnego.
7. Certyfikaty, sprawozdania z badań oraz europejskie oceny techniczne wydane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 mogą być wykorzystywane jako podstawa techniczna do wykazania zgodności wyrobu z niniejszym rozporządzeniem w przypadkach, gdy typ wyrobu odpowiada typowi wyrobu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a wymagania i metody oceny są ważne w świetle mającej zastosowanie zharmonizowanej specyfikacji technicznej lub europejskiego dokumentu oceny. Uznawanie takich dokumentów jest możliwe na warunkach określonych w art. 62 niniejszego rozporządzenia stosowanych odpowiednio.
8. Art. 2, art. 4–9, art. 11–18, art. 27 i 28, art. 36–40, art. 47–49, art. 52 i 53, art. 55 i art. 60–64 rozporządzenia (UE) nr 305/2011 mają zastosowanie wyłącznie do wyrobów objętych normami, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, lub do wyrobów objętych europejskimi dokumentami oceny, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu.

Na potrzeby art. 5 ust. 7, art. 6 ust. 1 i art. 31 ust. 2 niniejszego rozporządzenia normy zharmonizowane, do których odniesienia znajdują się w wykazie opublikowanym zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 305/2011 i które nie zostały wycofane, traktuje się jako normy zharmonizowane dotyczące właściwości użytkowych.

9. Wymagania i obowiązki podmiotów gospodarczych określone w rozdziałach I, II i III mają zastosowanie do określonej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów w ramach takiej rodziny po upływie roku od daty przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 5 ust. 8, na mocy którego norma zharmonizowana stała się obowiązkowa, lub od daty przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 6 ust. 1, obejmującego tę rodzinę wyrobów lub kategorię wyrobów, chyba że w akcie wykonawczym określono późniejszą datę rozpoczęcia stosowania. Podmioty gospodarcze mogą jednak zdecydować się na stosowanie tych zharmonizowanych specyfikacji technicznych od momentu ich wejścia w życie, przeprowadzając procedurę prowadzącą do uzyskania deklaracji właściwości użytkowych i zgodności.
10. W ciągu jednego roku od daty rozpoczęcia stosowania wymagań i obowiązków w odniesieniu do określonej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów, zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu, Komisja wycofuje z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* odniesienia do norm zharmonizowanych i europejskich dokumentów oceny lub ich części opublikowanych tam zgodnie z art. 17 ust. 5 i art. 22 rozporządzenia (UE) nr 305/2011, jeżeli dotyczą one tej samej rodziny wyrobów lub kategorii wyrobów.

Artykuł 96

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 8 stycznia 2026 r., z wyjątkiem art. 1-4, art. 5 ust. 1-7, art. 7 ust. 1, art. 9, art. 10, art. 12 ust. 1 akapit pierwszy, art. 16 ust. 3, art. 37 ust. 4, art. 63, art. 89 i art. 90 oraz załączników I, II, III, IV, VII, IX i X, które stosuje się od dnia 7 stycznia 2025 r., oraz art. 92, który stosuje się od dnia 8 stycznia 2027 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 27 listopada 2024 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

R. METSOLA

W imieniu Rady

Przewodniczący

BÓKA J.

ZAŁĄCZNIK I

Podstawowe wymagania dotyczące obiektów budowlanych

Poniższy wykaz podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych traktuje się jako podstawę do identyfikacji zasadniczych charakterystyk wyrobów oraz do przygotowania wniosków normalizacyjnych, zharmonizowanych specyfikacji technicznych i europejskich dokumentów oceny.

Te podstawowe wymagania dotyczące obiektów budowlanych nie stanowią zobowiązań spoczywających na podmiotach gospodarczych ani na państwach członkowskich.

W zamierzonym okresie użytkowania związanym z podstawowymi wymaganiami dotyczącymi obiektów budowlanych uwzględnia się prawdopodobne skutki zmiany klimatu.

1. Integralność konstrukcyjna obiektów budowlanych

Obiekty budowlane oraz ich poszczególne części muszą być zaprojektowane, zbudowane, użytkowane, konserwowane i demontowane lub rozbierane w taki sposób, aby wszystkie odpowiednie obciążenia oraz ich połączenia były utrzymywane i przenoszone na podłoże w sposób bezpieczny i nie powodowały odchyień lub odkształceń jakiegokolwiek części obiektów budowlanych ani ruchów podłoża, które mogłyby osłabić trwałość, wytrzymałość konstrukcyjną, zdolność użytkową i solidność obiektów budowlanych.

Konstrukcja i elementy konstrukcyjne obiektów budowlanych muszą być zaprojektowane, wytwarzane, zbudowane, konserwowane i demontowane lub rozbierane w taki sposób, aby spełniały następujące wymagania:

- a) trwałość przez przewidywany okres użytkowania (wymaganie trwałości);
- b) zdolność do wytrzymywania wszystkich działań i oddziaływań, które mogą wystąpić podczas budowy, użytkowania i demontażu lub rozbiórki przy odpowiednim stopniu niezawodności i w sposób opłacalny (wymaganie wytrzymałości konstrukcyjnej) i nie mogą one:
 - (i) zawałać się;
 - (ii) odkształcać się w niedopuszczalnym stopniu;
 - (iii) uszkadzać innych części obiektów budowlanych, urządzeń lub zamontowanego wyposażenia w wyniku znacznych odkształceń elementów nośnych konstrukcji;
- c) utrzymywanie zgodności z określonymi dla nich wymaganiami serwisowymi przez cały przewidziany okres ich eksploatacji, przy zachowaniu odpowiedniego stopnia niezawodności i w sposób ekonomiczny (wymaganie podatności do użytku);
- d) zachowanie integralności w przypadku zdarzeń niepożądanych, w tym trzęsienia ziemi, wybuchu, pożaru, uderzenia lub skutków błędów ludzkich, w stopniu nieproporcjonalnym do pierwotnej przyczyny (wymaganie solidności).

2. Bezpieczeństwo pożarowe obiektów budowlanych

Obiekty budowlane oraz ich poszczególne części muszą być zaprojektowane, wybudowane, użytkowane, utrzymywane i demontowane lub rozbierane w taki sposób, aby należycie zapobiegać wystąpieniu pożaru, w tym poprzez odpowiednie stosowanie czujek pożarowych i sygnalizacji alarmowej. Ogień i dym muszą zostać opanowane i być kontrolowane, a osoby przebywające w obiektach budowlanych muszą być chronione przed ogniem i dymem. Stosuje się odpowiednie rozwiązania w celu zapewnienia bezpiecznego opuszczenia obiektu budowlanego i ewakuacji z niego wszystkich przebywających w nim osób.

Obiekty budowlane oraz każda ich część muszą być zaprojektowane, wybudowane, użytkowane i utrzymywane w taki sposób, aby w przypadku pożaru spełniały następujące wymagania:

- a) nośność konstrukcyjna obiektów budowlanych jest utrzymywana przez określony czas, aby zapewnić osobom przebywającym w obiekcie czas na jego opuszczenie;
- b) zapewniony jest dostęp dla ekip ratowniczych oraz istnieją odpowiednie środki wspomagające ich działania;
- c) powstawanie i rozprzestrzenianie się ognia i dymu jest kontrolowane i ograniczone;

- d) rozprzestrzenianie się ognia i dymu na sąsiednie obiekty budowlane jest ograniczone;
- e) uwzględnione jest bezpieczeństwo ekip ratowniczych.
3. Ochrona przed niekorzystnym wpływem na higienę i zdrowie związanym z obiektami budowlanymi
- Obiekty budowlane oraz wszelkie ich części muszą być zaprojektowane, zbudowane, użytkowane, konserwowane i demontowane lub rozbierane w taki sposób, aby przez cały cykl życia nie wpływały w sposób szkodliwy na higienę, zdrowie i bezpieczeństwo pracowników budowlanych, osób przebywających w obiekcie, gości ani sąsiadów w wyniku któregośkolwiek z poniższych czynników:
- a) emisji substancji niebezpiecznych, lotnych związków organicznych lub niebezpiecznych cząstek do powietrza, w tym mikrodrobin plastiku, w pomieszczeniach obiektu budowlanego;
- b) emisji niebezpiecznego promieniowania do środowiska wewnętrznego obiektu;
- c) uwalniania do wody pitnej niebezpiecznych substancji lub substancji, które w inny sposób negatywnie wpływają na wodę pitną;
- d) przenikania wilgoci do wnętrza budynku;
- e) niewłaściwego odprowadzania ścieków, emisji gazów spalinowych lub niewłaściwego usuwania odpadów stałych lub płynnych do środowiska wewnętrznego.
4. Bezpieczeństwo i dostępność obiektów budowlanych
- Obiekty budowlane oraz wszelkie ich części muszą być zaprojektowane, zbudowane, użytkowane, konserwowane i demontowane lub rozbierane w taki sposób, aby przez cały cykl życia nie stwarzały niedopuszczalnego ryzyka wypadków lub szkód w użytkowaniu lub w eksploatacji, w tym poślizgnięć, upadków, zderzeń, oparzeń, porażeń prądem elektrycznym i obrażeń spowodowanych spadającymi lub odłamującymi się częściami, wywołanych czynnikami zewnętrznymi, takimi jak ekstremalne warunki pogodowe lub wybuchy.
- W szczególności obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane z uwzględnieniem ich dostępności dla osób z niepełnosprawnością oraz osób o ograniczonej mobilności i orientacji, i ich użytkowania przez takie osoby.
5. Właściwości akustyczne obiektów budowlanych i ochrona przed hałasem
- Obiekty budowlane oraz wszelkie ich części muszą być zaprojektowane, zbudowane, użytkowane, konserwowane i demontowane lub rozbierane w taki sposób, aby przez cały cykl życia zapewniały odpowiednią ochronę przed niekorzystnym dźwiękiem przenoszonym drogą powietrzną lub materiałową z innych części tego samego obiektu budowlanego lub ze źródeł znajdujących się poza obrębem jego konstrukcji. Ta ochrona zapewnia, aby te dźwięki:
- a) nie powodowały bezpośredniego ani chronicznego zagrożenia dla zdrowia ludzi;
- b) umożliwiały osobom przebywającym w obiekcie i w jego pobliżu sen, odpoczynek i wykonywanie zwykłych czynności w zadowalających warunkach.
- Obiekty budowlane oraz wszelkie ich części muszą być zaprojektowane, zbudowane, użytkowane i konserwowane w taki sposób, aby zapewniały wystarczające pochłanianie i odbicie dźwięku w miejscach, w których takie właściwości akustyczne są wymagane.
6. Efektywność energetyczna i charakterystyka cieplna obiektów budowlanych
- Obiekty budowlane, w tym zachodzące w nich zautomatyzowane procesy, i ich instalacje grzewcze, chłodzące, oświetleniowe i wentylacyjne muszą być zaprojektowane, wykonane i konserwowane w taki sposób, aby utrzymywać na niskim poziomie ilość energii wymaganej w fazie ich użytkowania, przy uwzględnieniu:
- a) celu w zakresie budynków o niemal zerowym zużyciu energii i budynków bezemisyjnych w Unii;
- b) warunków klimatycznych panujących na zewnątrz obiektów;
- c) warunków klimatycznych panujących wewnątrz obiektów.
7. Wpływ obiektów budowlanych na środowisko zewnętrzne
- Obiekty budowlane oraz wszelkie ich części muszą być zaprojektowane, zbudowane, użytkowane, konserwowane oraz demontowane lub rozbierane w taki sposób, aby przez cały cykl życia nie stanowiły ryzyka dla środowiska zewnętrznego w wyniku któregośkolwiek z poniższych czynników:

- a) uwalniania substancji niebezpiecznych, mikrodrobin plastiku lub promieniowania do powietrza, wód gruntowych, wód morskich, wód powierzchniowych lub gleby;
 - b) niewłaściwego odprowadzania ścieków, emisji gazów spalinowych lub niewłaściwego usuwania odpadów stałych i płynnych do środowiska zewnętrznego;
 - c) uszkodzenia budynku, w tym uszkodzenia spowodowanego transportem zanieczyszczeń zawartych w wodzie do fundamentów budynku;
 - d) uwolnienia emisji gazów cieplarnianych do atmosfery.
8. Zrównoważone wykorzystanie zasobów naturalnych w obiektach budowlanych
- Obiekty budowlane oraz wszelkie ich części muszą być zaprojektowane, zbudowane, użytkowane, konserwowane i demontowane lub rozbierane w taki sposób, aby przez cały cykl życia wykorzystanie zasobów naturalnych było zrównoważone i zapewniało:
- a) zmaksymalizowanie efektywnego wykorzystania surowców i surowców wtórnych o wysokim stopniu zrównoważenia środowiskowego;
 - b) zminimalizowanie całkowitej ilości wykorzystanych surowców;
 - c) zminimalizowanie całkowitej ilości energii wbudowanej;
 - d) zminimalizowanie wytwarzanych odpadów;
 - e) zminimalizowanie ogólnego zużycia wody pitnej i użytkowej;
 - f) zmaksymalizowanie ponownego użycia lub zdolności do recyklingu obiektów budowlanych, w całości lub w części, oraz ich materiałów po demontażu lub rozbiórce.
 - g) łatwość demontażu.

ZAŁĄCZNIK II

Z góry ustalone zasadnicze charakterystyki środowiskowe

Zharmonizowane specyfikacje techniczne i europejskie dokumenty oceny obejmują następujący wykaz z góry ustalonych zasadniczych charakterystyk środowiskowych związanych z oceną cyklu życia wyrobu:

- a) skutki zmiany klimatu – ogółem;
- b) skutki zmiany klimatu – paliwa kopalne;
- c) skutki zmiany klimatu – emisje biogeniczne;
- d) skutki zmiany klimatu – użytkowanie gruntów i zmiana użytkowania gruntów;
- e) zubożenie warstwy ozonowej;
- f) potencjał zakwaszania;
- g) eutrofizacja wody w akwenach słodkowodnych;
- h) eutrofizacja wody w akwenach morskich;
- i) eutrofizacja lądowa;
- j) ozon fotochemiczny;
- k) ubożenie zasobów abiotycznych – minerały, metale;
- l) ubożenie zasobów abiotycznych – paliwa kopalne;
- m) zużycie wody;
- n) cząstki stałe;
- o) promieniowanie jonizujące, zdrowie człowieka;
- q) ekotoksyczność wody słodkiej;
- p) działanie toksyczne dla ludzi, rakotwórcze;
- r) działanie toksyczne dla ludzi, inne niż rakotwórcze;
- s) oddziaływanie związane z użytkowaniem gruntów.

Zharmonizowane specyfikacje techniczne muszą również obejmować, na ile to możliwe, z góry ustalone zasadnicze charakterystyki środowiskowe polegające na zdolności do tymczasowego wiązania węgla oraz innych sposobów usuwania dwutlenku węgla.

ZAŁĄCZNIK III

Wymagania dotyczące wyrobów

1. Wymagania dotyczące wyrobów zapewniające właściwe funkcjonowanie i właściwości użytkowe
 - 1.1. Zharmonizowane specyfikacje techniczne przyjęte zgodnie z art. 7 ust. 1 mogą, stosownie do objętych nimi wyrobów, określać, że wyroby są projektowane, wytwarzane i pakowane w taki sposób, aby w całym cyklu życia wyrobu uwzględniano co najmniej jedno z następujących wymagań dotyczących funkcjonalności i właściwości użytkowych zgodnie z aktualnym stanem wiedzy naukowej i technicznej i w zakresie nieobjętym innymi aktami prawnymi Unii:
 - a) zamierzony cel został skutecznie i wiarygodnie osiągnięty;
 - b) nie nastąpiło pogorszenie w zakresie spełniania deklarowanych właściwości użytkowych;
 - c) nie nastąpiło pogorszenie w zakresie spełniania wymagań w zakresie bezpieczeństwa i wymagań środowiskowych określonych zgodnie z pkt 2.1 i 3.1;
 - d) zachowana jest funkcjonalność wyrobów.
 - 1.2. Dobrowolne normy zharmonizowane w odniesieniu do wymagań dotyczących wyrobów, o których mowa w art. 7 ust. 3, oraz wspólne specyfikacje stanowiące podstawę domniemania zgodności określają, w jaki sposób można spełnić wymagania zgodnie z pkt 1.1, na przykład poprzez:
 - a) zastosowanie określonych materiałów, które mogą być scharakteryzowane również pod względem składu chemicznego;
 - b) szczegółowe wymiary i kształty wyrobów lub ich części składowych;
 - c) zastosowanie pewnych części składowych, które można określić również pod względem materiałowym, wymiarów i kształtów;
 - d) zastosowanie niektórych elementów wyposażenia i dotyczące ich wymagania;
 - e) łatwość montażu i rozmontowania;
 - f) łatwość konserwacji lub brak konserwacji wymaganej przez przewidywany okres użytkowania;
 - g) charakterystyki wyrobu, w tym możliwość jego czyszczenia, odporność na zarysowanie i odporność na zepsucie, w normalnych warunkach użytkowania.
 - 1.3. Jeśli chodzi o określanie wymagań dotyczących funkcjonalności i właściwości użytkowych wyrobu, w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych można je różnicować w zależności od klas właściwości użytkowych.
2. Wymogi nieodłącznie związane z bezpieczeństwem wyrobów

Bezpieczeństwo dotyczy zarówno specjalistów (pracowników), jak i osób nie będących specjalistami (konsumentów, osób przebywających w obiekcie) podczas transportu, instalacji, konserwacji, użytkowania lub demontażu wyrobu, a także podczas przetwarzania wyrobu na etapie jego wycofania z użytku, ponownego użycia lub recyklingu.
- 2.1. Zharmonizowane specyfikacje techniczne ustanowione w aktach delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 1, mogą, stosownie do objętych nimi wyrobów, określać, że wyroby są projektowane, wyprodukowane i zapakowane w taki sposób, aby zgodnie ze stanem wiedzy naukowej i technicznej w całym cyklu życia wyrobu uwzględniono co najmniej jedno z następujących zagrożeń nieodłącznie związanych z bezpieczeństwem wyrobów, w zakresie, w jakim zagrożenia te nie są objęte innymi aktami prawnymi Unii:
 - a) zagrożenia chemiczne związane z wyciekiem lub wymywaniem;
 - b) ryzyko nie zrównoważonego składu pod względem substancji, którego skutkiem jest wadliwe, mające znaczenie dla bezpieczeństwa funkcjonowanie wyrobów;
 - c) zagrożenia mechaniczne;
 - d) awaria mechaniczna;
 - e) awaria fizyczna;

- f) zagrożenia związane z awarią elektryczną;
 - g) zagrożenia związane z przerwami w dostawie energii elektrycznej;
 - h) zagrożenia związane z niezamierzonym ładowaniem lub wyładowaniem energii elektrycznej;
 - i) zagrożenia związane z awarią oprogramowania;
 - j) zagrożenia związane z manipulowaniem oprogramowaniem;
 - k) zagrożenia związane z niezgodnością substancji lub materiałów;
 - l) zagrożenia związane z niezgodnością różnych elementów, z których co najmniej jeden jest wyrobem;
 - m) ryzyko braku działania zgodnie z przeznaczeniem, jeżeli właściwości użytkowe mają znaczenie dla bezpieczeństwa;
 - n) ryzyko niezrozumienia instrukcji użytkowania w obszarze mającym wpływ na zdrowie i bezpieczeństwo;
 - o) ryzyko niezamierzonego niewłaściwego montażu lub użytkowania;
 - p) ryzyko zamierzonego niewłaściwego użytkowania.
- 2.2. Dobrowolne normy zharmonizowane i wspólne specyfikacje stanowiące podstawę domniemania zgodności określają, w jaki sposób można spełnić wszystkie wymagania zgodnie z pkt 2.1, na przykład poprzez:
- a) określenie stanu wiedzy naukowej i technicznej na temat możliwego ograniczenia ryzyka w odniesieniu do odpowiedniej kategorii wyrobów, w tym ryzyka związanego z niezgodnością różnych elementów, z których co najmniej jeden jest wyrobem;
 - b) zapewnienie rozwiązania technicznego pozwalającego uniknąć zagrożeń związanych z bezpieczeństwem; lub
 - c) jeżeli uniknięcie ryzyka nie jest możliwe, ograniczenie i złagodzenie ryzyka przez uwzględnienie go w ostrzeżeniach umieszczonych na wyrobie, jego opakowaniu i w instrukcji użytkowania.
- 2.3. Określając wymagania związane z bezpieczeństwem wyrobów, w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych można je zróżnicować na podstawie klas właściwości użytkowych.
3. Wymagania środowiskowe związane z wyrobem
- Środowisko odnosi się do wydobywania i wytwarzania materiałów, wytwarzania wyrobu, transportu materiałów i wyrobów, konserwacji wyrobu, możliwości jak najdłuższego zachowania go w gospodarce o obiegu zamkniętym oraz etapu jego wycofania z użytku.
- 3.1. Zharmonizowane specyfikacje techniczne ustanowione w aktach delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 1, mogą, stosownie do objętych nimi wyrobów, określać że wyroby są projektowane, wyprodukowane i zapakowane w taki sposób, aby w całym cyklu życia wyrobu uwzględniono co najmniej jeden z następujących aspektów środowiskowych nieodłącznie związanych z wyrobem, jeżeli jest to możliwe bez utraty bezpieczeństwa lub przewagi negatywnego wpływu na środowisko, w zakresie nieobjętym innymi aktami prawnymi Unii:
- a) maksymalizację trwałości i niezawodności wyrobu lub jego części składowych wyrażoną poprzez wskazanie technicznego okresu użytkowania, informacje o rzeczywistym okresie użytkowania wyrobu, odporności na naprężenia lub mechanizmy starzenia się oraz pod względem oczekiwanego średniego okresu użytkowania, minimalnego okresu użytkowania w najgorszych, ale wciąż realistycznych warunkach oraz pod względem wymagań dotyczących minimalnego okresu użytkowania, oraz zapobieganie przedwczesnej utracie przydatności;
 - b) minimalizację emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia;
 - c) maksymalizację zawartości materiałów ponownie użytych, z recyklingu i produktów ubocznych;
 - d) wybór bezpiecznych substancji nieszkodliwych dla środowiska i zrównoważonych już na etapie projektowania;
 - e) zużycie energii i efektywność energetyczną;

- f) efektywne gospodarowanie zasobami;
 - g) modułowość;
 - h) określenie, który wyrób lub które jego części oraz w jakiej ilości mogą być ponownie użyte po demontażu (możliwość ponownego użycia);
 - i) możliwość ulepszenia;
 - j) łatwość naprawy w oczekiwanym okresie użytkowania, w tym kompatybilność z powszechnie dostępnymi częściami zamiennymi;
 - k) łatwość konserwacji i modernizacji w oczekiwanym okresie użytkowania;
 - l) podatność do recyklingu i regeneracji wyrobów;
 - m) możliwość oddzielania i odzyskiwania różnych materiałów lub substancji podczas procedur rozbiórki lub recyklingu;
 - n) zrównoważone pozyskiwanie od dostawców;
 - o) minimalizację stosunku opakowania do wyrobu;
 - p) ilości wytworzonych odpadów, w szczególności odpadów niebezpiecznych.
- 3.2. Dobrowolne normy zharmonizowane i wspólne specyfikacje stanowiące podstawę domniemania zgodności określają, w jaki sposób można spełnić wszystkie wymagania zgodnie z pkt 3.1, na przykład poprzez:
- a) określenie, czym jest stan wiedzy naukowej i technicznej na temat aspektów środowiskowych w odniesieniu do odpowiedniej kategorii wyrobów, w tym minimalnej zawartości materiałów z recyklingu, emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, efektywności gospodarowania zasobami i możliwości ponownego wykorzystania;
 - b) zapewnienie rozwiązań technicznych, które pozwalają uniknąć negatywnych skutków i zagrożeń dla środowiska, w tym wytwarzania materiałów odpadowych lub, jeżeli uniknięcie negatywnych skutków i zagrożeń nie jest możliwe, ich ograniczanie i łagodzenie poprzez uwzględnienie ich za pomocą ostrzeżeń umieszczonych na wyrobie, jego opakowaniu i w instrukcji użytkowania.
- 3.3. Określając wymagania środowiskowe związane z wyrobem, w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych można je zróżnicować na podstawie klas właściwości użytkowych.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Ogólne informacje o WYROBIE, instrukcja użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa

1. Ogólne informacje o wyrobie
 - 1.1. Dane identyfikacyjne wyrobu: niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu.
 - 1.2. Opis wyrobu:
 - a) deklarowane zastosowania;
 - b) zamierzeni użytkownicy;
 - c) warunki użytkowania;
 - d) szacowany średni i minimalny okres użytkowania zgodnie z deklarowanym zastosowaniem (trwałość);
 - e) główne wykorzystane materiały.
 - 1.3. Dane kontaktowe producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela:
 - a) nazwisko i imię /nazwa;
 - b) adres pocztowy;
 - c) telefon;
 - d) adres e-mail;
 - e) adres strony internetowej, jeżeli istnieje.
 - 1.4. Jeżeli dane te różnią się od danych w pkt 1.3, dane kontaktowe producenta lub upoważnionego przedstawiciela, który udzieli:
 - a) informacji dotyczących montażu, konserwacji, użytkowania, demontażu i rozbiórki;
 - b) informacji dotyczących zagrożeń;
 - c) informacji w przypadku awarii wyrobu.
 - 1.5. Dane kontaktowe punktu kontaktowego ds. wyrobów budowlanych w państwie członkowskim, w którym wyrób jest udostępniany.
2. Instrukcje użytkowania i informacje dotyczące bezpieczeństwa
 - 2.1. Bezpieczeństwo podczas transportu, montażu, rozmontowania, konserwacji, demontażu i rozbiórki:
 - a) potencjalne zagrożenia związane z wyrobem i możliwe do przewidzenia w uzasadniony sposób jego niewłaściwe użytkowanie;
 - b) instrukcje złożenia, montażu i podłączenia, w tym rysunki, schematy oraz, w stosownych przypadkach, sposoby mocowania do innych wyrobów i części obiektów budowlanych;
 - c) instrukcja bezpiecznej obsługi i konserwacji, w tym środki ochronne, jakie należy zastosować w trakcie tych czynności;
 - d) jeżeli jest to niezbędne, instrukcja dotycząca szkolenia instalatorów lub operatorów;
 - e) informacje dotyczące postępowania w przypadku awarii lub wypadku.
 - 2.2. Kompatybilność i integracja z systemami lub zestawami:

- a) kompatybilność z innymi materiałami lub wyrobami, niezależnie od tego, czy są one objęte niniejszym rozporządzeniem, czy nie;
 - b) kompatybilność elektryczna i elektromagnetyczna;
 - c) kompatybilność oprogramowania;
 - d) integracja z systemami lub zestawami.
- 2.3. Potrzeby w zakresie konserwacji w celu utrzymania właściwości użytkowych wyrobu w okresie jego użytkowania:
- a) opis czynności regulacyjnych i konserwacyjnych, jakie powinni wykonywać użytkownicy, oraz zapobiegawcze środki konserwacji, jakich należy przestrzegać;
 - b) rodzaj i częstotliwość kontroli oraz konserwacji wymaganych ze względów bezpieczeństwa i trwałości oraz, w stosownych przypadkach, części ulegające zużyciu oraz kryteria ich wymiany;
 - c) informacje dotyczące postępowania w przypadku awarii lub wypadku.
- 2.4. Bezpieczeństwo podczas użytkowania:
- a) instrukcja dotycząca środków ochronnych, jakie musi zastosować użytkownik, w tym w stosownych przypadkach stosowania środków ochrony indywidualnej;
 - b) instrukcja dotycząca bezpiecznego użytkowania wyrobu, obejmująca środki ochronne, jakie należy zastosować w trakcie jego użytkowania;
 - c) informacje dotyczące postępowania w przypadku awarii lub wypadku podczas użytkowania.
- 2.5. Szkolenie i inne wymagania, których spełnienie jest niezbędne w celu bezpiecznego użytkowania.
- 2.6. Możliwości ograniczania ryzyka wykraczające poza pkt 2.1–2.5.
- 2.7. Zalecenia dotyczące wyrobu:
- a) naprawa;
 - b) rozmontowanie;
 - c) ponowne użycie;
 - d) regeneracja;
 - e) recykling;
 - f) bezpieczne składowanie.
- 2.8. W stosownych przypadkach informacje na temat właściwości użytkowych wyrobu mierzonych pod kątem skutków zmiany klimatu – ogółem, zgodnie z załącznikiem II lit. a), oraz działania toksycznego dla ludzi, rakotwórczości, zgodnie z załącznikiem II lit. p).
3. Dostarczone informacje dotyczące elementów wymienionych w pkt 2 są wystarczające, zarówno pod względem ilości, jak i jakości, aby umożliwić potencjalnym nabywcom podjęcie świadomych decyzji przed dokonaniem zakupu, w tym informacje na temat niezbędnej ilości, montażu, użytkowania, konserwacji, demontażu, ponownego użycia i recyklingu danego wyrobu. Mogą one obejmować wszystkie rysunki, schematy, opisy i objaśnienia niezbędne do jego zrozumienia.
- W stosownych przypadkach w informacjach należy w miarę możliwości uwzględnić potrzeby projektantów, urzędów budowlanych, specjalistów ds. budownictwa, organów nadzoru budowlanego, konsumentów i innych użytkowników, osób przebywających w obiekcie, zarządców użytkowania oraz specjalistów ds. konserwacji.
4. Wytyczne i szczegóły techniczne wydane zgodnie z art. 9 ust. 2 zalecają również, gdzie należy podać odpowiednie informacje. Miejsce musi zostać wybrane tak, aby zachodziło jak najmniejsze prawdopodobieństwo przeoczenia informacji.

ZAŁĄCZNIK V

Deklaracja właściwości użytkowych i zgodności, o której mowa w art. 15 ⁽¹⁾

Nazwa producenta

Kod deklaracji ... ⁽²⁾

Wersja nr ... ⁽³⁾

Data danej wersji ...

1. Opis wyrobu

- a) niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu oraz, jeżeli jest dostępny, numer partii lub numer seryjny;
- b) kategoria wyrobu określona w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych lub europejskich dokumentach oceny;
- c) deklarowane zastosowania wyrobu w zakresie mającej zastosowanie zharmonizowanej specyfikacji technicznej lub europejskiego dokumentu oceny;
- d) wymiary nominalne lub gradacja wyrobu;
- e) w stosownych przypadkach części kluczowe wyrobu;
- f) szacowany średni i minimalny okres użytkowania zgodnie z deklarowanym zastosowaniem (trwałość);
- g) warianty, o ile istnieją, oraz ich opisy;
- h) w przypadkach gdy wyrób został uprzednio zamontowany w obiekcie budowlanym – data i miejsce ostatniego rozmontowania.

2. Odnośniki bezpośrednie lub nośniki danych w odniesieniu do następujących elementów, chyba że informacje te są dostępne w cyfrowym paszporcie produktu zgodnie z art. 76:

- a) ewentualnych rejestracji wyrobów producenta w bazach danych UE;
- b) informacji, które w stosownych przypadkach należy przedstawić zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006;
- c) informacji ogólnych o wyrobie, instrukcji użytkowania i informacji dotyczących bezpieczeństwa, zgodnie z załącznikiem IV.

3. Producent:

- a) imię i nazwisko / nazwa;
- b) zarejestrowana nazwa handlowa;
- c) zarejestrowane miejsce prowadzenia działalności;
- d) adres pocztowy;
- e) telefon;
- f) adres e-mail;
- g) strona internetowa.

⁽¹⁾ W przypadku wydania deklaracji właściwości użytkowych i zgodności w odniesieniu do wyrobu niepodlegającego wymaganiom dotyczącym wyrobów ustanowionym w aktach delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 1, pomija się pkt 10 i pkt 11 lit. c).

⁽²⁾ Tylko jeden niepowtarzalny, jednoznaczny kod deklaracji dla danego typu wyrobu, nawet w przypadku występowania wariantów, przy czym warianty są odmianami typu wyrobu, które nie mają wpływu na właściwości użytkowe ani na zgodność wyrobu.

⁽³⁾ Można wydawać różne wersje, np. w celu poprawienia błędów lub uzupełnienia informacji.

4. Upoważniony przedstawiciel, w stosownych przypadkach:
 - a) imię i nazwisko / nazwa;
 - b) zarejestrowana nazwa handlowa;
 - c) zarejestrowane miejsce prowadzenia działalności;
 - d) adres pocztowy;
 - e) telefon;
 - f) adres e-mail;
 - g) strona internetowa.
5. W stosownych przypadkach jednostka notyfikowana lub jednostki notyfikowane:
 - a) imię i nazwisko / nazwa;
 - b) numer identyfikacyjny;
 - c) zarejestrowana nazwa handlowa, jeżeli jest dostępna;
 - d) zarejestrowane miejsce prowadzenia działalności;
 - e) adres pocztowy;
 - f) telefon;
 - g) adres e-mail;
 - h) strona internetowa.
6. W stosownych przypadkach jednostka oceny technicznej (JOT):
 - a) nazwa;
 - b) numer identyfikacyjny;
 - c) zarejestrowana nazwa handlowa, jeżeli jest dostępna;
 - d) miejsce prowadzenia działalności;
 - e) adres pocztowy;
 - f) telefon;
 - g) adres e-mail;
 - h) strona internetowa.
7. Odniesienie do certyfikatów lub sprawozdań z walidacji wydanych przez jednostki notyfikowane i JOT.
8. Referencyjna dokumentacja techniczna:
 - a) zastosowane zharmonizowane specyfikacje techniczne określające zasadnicze charakterystyki (numer referencyjny i data wydania); lub
 - b) zastosowany europejski dokument oceny (numer referencyjny i data wydania) oraz wydana europejska ocena techniczna (JOT, numer referencyjny i data wydania).
9. Deklarowane właściwości użytkowe i dotyczące zrównoważonego charakteru:
 - a) kompletny wykaz zasadniczych charakterystyk określonych w zharmonizowanej specyfikacji technicznej lub europejskim dokumencie oceny dla odpowiedniej kategorii wyrobu, dla którego deklarowane są właściwości użytkowe, oraz mający do nich zastosowanie odpowiedni system oceny i weryfikacji;
 - b) właściwości użytkowe wyrobu, jako obliczone wartości, poziomy lub klasy, lub w sposób opisowy. Odpowiednie wartości poziomy lub klasy należy zastosować w samej deklaracji właściwości użytkowych i w związku z tym nie można ich wyrazić wyłącznie poprzez wstawienie odniesień do innych dokumentów. Dla zasadniczych charakterystyk, w przypadku których nie deklaruje się właściwości użytkowych, w miejscu

deklaracji wartości umieszcza się słowo „NULL”. Właściwości użytkowe wyrobu mające wpływ na pracę konstrukcji mogą być wyrażane poprzez odniesienie do załączonej dokumentacji produkcyjnej lub obliczeń konstrukcyjnych;

- c) zrównoważenie środowiskowe wyrażone w odniesieniu do mających zastosowanie zasadniczych charakterystyk mających zastosowanie modułów cyklu życia, zgodnie z art. 15 ust. 2;
- d) odniesienie do wersji stosowanego oprogramowania dostarczonej przez Komisję.

10. Mające zastosowanie wymagania dotyczące wyrobów określone w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, mający do nich zastosowanie system oceny i weryfikacji oraz odniesienie do dobrowolnej normy zharmonizowanej lub wspólnych specyfikacji lub ich części, w tym data.

W stosownych przypadkach, informacje na temat właściwości użytkowych wyrobu mierzonych według wymagań dotyczących wyrobu.

11. Deklaracje:

- a) właściwości użytkowe określonego powyżej wyrobu są zgodne z zestawem deklarowanych właściwości użytkowych, o których mowa w pkt 9;
- b) dane dotyczące zrównoważonego rozwoju określonego powyżej wyrobu zostały prawidłowo obliczone na podstawie zasad dotyczących kategorii wyrobu, które mają do niej zastosowanie;
- c) określony powyżej wyrób jest zgodny z wymaganiami wymienionymi w pkt 10.

W imieniu producenta podpisał(a):

[imię, nazwisko, stanowisko (*)]

w [miejsce]

dnia ... [data wydania]

[podpis]

(*) Osoba składająca podpis musi być upoważniona na mocy prawa krajowego do reprezentowania producenta, czy to na podstawie pełnomocnictwa, czy też z racji pełnienia funkcji przedstawiciela prawnego.

ZAŁĄCZNIK VI

Procedura składania wniosku o europejskie oceny techniczne i procedura przyjmowania europejskiego dokumentu oceny

1. Wniosek o wydanie europejskiej oceny technicznej
 - 1.1. W przypadku gdy producent zwraca się do JOT z wnioskiem o wydanie europejskiej oceny technicznej dla wyrobu i po podpisaniu przez producenta i JOT (zwaną dalej „odpowiedzialną JOT”) umowy dotyczącej tajemnicy handlowej i poufności, jeżeli producent nie postanowi inaczej, producent przedkłada odpowiedzialnej JOT dokumentację techniczną opisującą wyrób, jego zastosowanie przewidywane przez producenta i szczegóły zakładowej kontroli produkcji, którą ma on zamiar stosować;
 - 1.2. W przypadku gdy grupa producentów lub stowarzyszenie producentów (zwane dalej „grupą”) występuje z wnioskiem o wydanie europejskiej oceny technicznej, kieruje ten wniosek do organizacji JOT, która zaproponuje grupie JOT mającą pełnić rolę odpowiedzialnej JOT. Grupa może zaakceptować zaproponowaną JOT albo zwrócić się do organizacji JOT o zaproponowanie alternatywnej JOT. Gdy grupa zaakceptuje odpowiedzialną JOT zaproponowaną przez organizację JOT, członkowie grupy podpisują z tą JOT umowę dotyczącą tajemnicy handlowej i poufności, jeżeli grupa nie postanowi inaczej, a grupa przedkłada odpowiedzialnej JOT dokumentację techniczną opisującą wyrób, jego zastosowanie przewidywane przez grupę i szczegóły zakładowej kontroli produkcji, którą członkowie grupy mają zamiar stosować;
 - 1.3. W przypadku braku wniosku o wydanie europejskiej oceny technicznej, gdy Komisja rozpoczyna opracowywanie europejskiego dokumentu oceny, dostarcza ona organizacji JOT dokumentację techniczną opisującą wyrób, jego zastosowanie i szczegóły, które mają mieć zastosowanie. Organizacja JOT wraz z Komisją ustalają JOT mającą pełnić rolę odpowiedzialnej JOT.

2. Umowa

W odniesieniu do wyrobów, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. c), w terminie jednego miesiąca od otrzymania dokumentacji technicznej, w przypadkach, o których mowa w pkt 1.1 i 1.2, producent lub grupa zawierają z odpowiedzialną JOT umowę dotyczącą sporządzenia europejskiej oceny technicznej i określającą program prac mających na celu sporządzenie europejskiego dokumentu oceny, w tym:

- a) organizację pracy w ramach organizacji JOT;
- b) skład grupy roboczej, która ma zostać ustanowiona w ramach organizacji JOT, wyznaczonej dla danej rodziny wyrobów; oraz
- c) koordynację między JOT.

W przypadku, o którym mowa w pkt 1.3 odpowiedzialna JOT przedkłada Komisji program prac służący sporządzeniu europejskiego dokumentu oceny o takiej samej treści i w takim samym terminie. Następnie Komisja ma 30 dni roboczych na przekazanie odpowiedzialnej JOT swoich uwag na temat programu prac, a odpowiedzialna JOT odpowiednio zmienia ten program prac.

3. Informowanie o programie prac

W przypadkach, o których mowa w pkt 1.1 i 1.2, po zawarciu umowy – odpowiednio – z producentem i grupą organizacja JOT informuje Komisję o programie prac mających na celu sporządzenie europejskiego dokumentu oceny i harmonogramie jego realizacji, wskazując program oceny. Informacje te przekazuje się w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku o wydanie europejskiej oceny technicznej przez JOT, po czym JOT rozpoczyna procedurę określoną w pkt 1.1 i 1.2.

W przypadkach, o których mowa w pkt 1.3, organizacja JOT przedkłada Komisji program prac mających na celu sporządzenie europejskiego dokumentu oceny o tej samej treści i w tym samym terminie, jak wskazano w poprzednim akapicie. Następnie w terminie 30 dni roboczych Komisja przekazuje organizacji JOT swoje uwagi dotyczące programu prac. Po tym jak odpowiedzialna JOT i organizacja JOT otrzymają możliwość wyrażenia uwag, odpowiedzialna JOT zmienia odpowiednio program prac.

4. Projekt europejskiego dokumentu oceny

Organizacja JOT, w ramach grupy roboczej, której prace koordynowane są przez odpowiedzialną JOT, przygotowuje projekt europejskiego dokumentu oceny, który przedkłada zainteresowanym stronom w terminie sześciu miesięcy od daty poinformowania Komisji o programie prac w przypadkach, o których mowa w pkt 1.1 i 1.2, lub od daty przekazania przez Komisję odpowiedzialnej JOT uwag dotyczących programu prac w przypadku, o którym mowa w pkt 1.3.

5. Uczestnictwo Komisji

Przedstawiciel Komisji może uczestniczyć jako obserwator we wszystkich etapach realizacji programu prac. Komisja może na każdym etapie zwrócić się do organizacji JOT o zaniechanie lub zmodyfikowanie prac nad określonym europejskim dokumentem oceny, jeżeli opracowanie nie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem lub jeżeli podejście nie jest efektywne lub skuteczne pod względem zasobów i ostatecznego zastosowania. Komisja może na dowolnym etapie zwrócić się do organizacji JOT o połączenie równoległych procesów opracowywania europejskich dokumentów oceny lub o podzielenie jednego procesu na dwa w celu zwiększenia jasności lub zapewnienia skuteczności procesu opracowywania lub przyszłego stosowania rozpatrywanego dokumentu oceny.

Jeśli zaangażowane JOT nie uzgodnią europejskiego dokumentu oceny w przewidzianym terminie, organizacja JOT przekazuje sprawę Komisji do rozstrzygnięcia, w tym w drodze udzielenia organizacji JOT instrukcji co do sposobu zakończenia prac.

6. Konsultacje z państwami członkowskimi

W przypadku, o którym mowa w pkt 1.3, Komisja informuje państwa członkowskie o opracowaniu europejskiego dokumentu oceny po zakończeniu programu prac nad tym dokumentem. Państwa członkowskie, na żądanie, mogą w stosownych przypadkach uczestniczyć w jego realizacji. Uwagi państw członkowskich są przekazywane Komisji i przez nią rozpatrywane. Komisja informuje organizację JOT o wszelkich zmianach w programie prac, wymaganych i uzgodnionych przez Komisję, w terminie wyznaczonym Komisji na zgłoszenie uwag do programu prac przed rozpoczęciem opracowywania europejskiego dokumentu oceny.

7. Przedłużenie terminu i opóźnienia

O jakimkolwiek opóźnieniu w stosunku do terminów określonych w pkt 1–4 niniejszego załącznika grupa robocza informuje organizację JOT i Komisję.

Jeżeli przedłużenie terminu sporządzenia europejskiego dokumentu oceny może być uzasadnione, w szczególności jeżeli brak jest decyzji Komisji w sprawie mającego zastosowanie systemu oceny i weryfikacji wyrobu lub istnieje potrzeba opracowania nowej metody badań, Komisja ustala nowy termin.

8. Zmiany i przyjęcie projektu europejskiego dokumentu oceny

8.1. W przypadkach, o których mowa w pkt 1.1 i 1.2, odpowiedzialna JOT przedkłada projekt europejskiego dokumentu oceny odpowiednio producentowi lub grupie, którzy mają 20 dni roboczych na zajęcie stanowiska wobec tego projektu. Po upływie tego terminu organizacja JOT:

a) w stosownych przypadkach informuje producenta lub grupę o tym, w jaki sposób uwzględniono ich stanowisko;

b) przyjmuje projekt europejskiego dokumentu oceny;

c) przesyła jego kopię Komisji.

8.2. W przypadku przewidzianym w pkt 1.3 odpowiedzialna JOT:

- a) przyjmuje projekt europejskiego dokumentu oceny;
- b) przesyła jego kopię Komisji.

9. Przeprowadzona przez Komisję ocena projektu europejskich dokumentów oceny

Komisja ocenia przedłożony projekt europejskiego dokumentu oceny i w terminie 30 dni roboczych od jego otrzymania zgłasza swoje uwagi organizacji JOT. Organizacja JOT, otrzymawszy możliwość wyrażenia uwag, zmienia odpowiednio projekt i ponownie przesyła kopie zmienionego projektu europejskiego dokumentu oceny zgodnie z pkt 8.1 lit. b) i c) oraz pkt 8.2 lit. b).

10. Przyjęcie projektu europejskiego dokumentu oceny i publikacja

Organizacja JOT przyjmuje ostateczną wersję europejskiego dokumentu oceny, a jego kopię przesyła Komisji wraz z tłumaczeniem tytułu tego europejskiego dokumentu oceny na wszystkie języki urzędowe Unii w celu bezwzględnego opublikowania odniesienia do niego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Organizacja JOT publikuje europejski dokument oceny w terminie 90 dni od daty jego przyjęcia w co najmniej jednym języku urzędowym Unii oraz zapewnia jego dostępność co najmniej do czasu utraty ważności wszystkich opartych na nim europejskich ocen technicznych.

ZAŁĄCZNIK VII

Wykaz rodzin wyrobów

KOD	RODZINA WYROBÓW
1	WYROBY PREFABRYKOWANE Z BETONU ZWYKŁEGO/LEKKIEGO/AUTOKLAWIZOWANEGO NAPOWIETRZONEGO.
2	DRZWI, OKNA, OKIENNICE, BRAMY I POWIĄZANE Z NIMI OKUCIA BUDOWLANE.
3	MEMBRANY, W TYM STOSOWANE W POSTACI PŁYNNY I ZESTAWY (IZOLUJĄCE PRZED WODĄ LUB PARĄ WODNĄ).
4	MATERIAŁY TERMOIZOLACYJNE ZŁOŻONE ZESTAWY/SYSTEMY IZOLACYJNE.
5	ŁOŻYSKA KONSTRUKCYJNE TRZPIENIE DO ZŁĄCZY KONSTRUKCYJNYCH.
6	KOMINY, PRZEWODY KOMINOWE I WYROBY SPECJALNE.
7	WYROBY GIPSOWE.
8	GEOWŁÓKNINY, GEOMEMBRANY I WYROBY ZWIĄZANE.
9	ŚCIANY OSŁONOWE/OKŁADZINY ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH/OSZKLENIE ZE SPOIWEM KONSTRUKCYJNYM.
10	STAŁE URZĄDZENIA GAŚNICZE (WYROBY DO WYKRYWANIA I SYGNALIZACJI POŻARU, STAŁE URZĄDZENIA GAŚNICZE, WYROBY DO KONTROLI ROZPRZESTRZENIANIA OGNI I DYMU ORAZ DO TŁUMIENIA WYBUCHU).
11	URZĄDZENIA SANITARNE.
12	URZĄDZENIA BEZPIECZEŃSTWA RUCHU DROGOWEGO: WYPOSAŻENIE DRÓG.
13	KONSTRUKCYJNE WYROBY/ELEMENTY DREWNIANE I WYROBY POMOCNICZE.
14	PŁYTY I ELEMENTY DREWNOPOCHODNE.
15	CEMENTY, WAPNA BUDOWLANE I INNE SPOIWA HYDRAULICZNE.
16	STAŁ ZBROJENIOWA I SPRĘŻAJĄCA DO BETONU (I WYROBY POMOCNICZE) ZESTAWY ZAKOTWIEN I CIĘGIEN.
17	WYROBY MURARSKIE I WYROBY POKREWNE ELEMENTY MUROWE, ZAPRAWY I WYROBY POMOCNICZE.
18	WYROBY DO USUWANIA I OCZYSZCZANIA ŚCIEKÓW.
19	WYROBY PODŁOGOWE I POSADZKOWE.
20	KONSTRUKCYJNE WYROBY METALOWE I WYROBY POMOCNICZE.
21	WYKOŃCZENIE ŚCIAN WEWNĘTRZNYCH, ZEWNĘTRZNYCH I SUFITÓW. ZESTAWY WYROBÓW DO WYKONYWANIA ŚCIAN DZIAŁOWYCH.
22	POKRYCIA DACHOWE, ŚWIETLIKI, OKNA DACHOWE I WYROBY POMOCNICZE, ZESTAWY DACHOWE.

KOD	RODZINA WYROBÓW
23	WYROBY DO BUDOWY DRÓG.
24	KRUSZYWA.
25	KLEJE BUDOWLANE.
26	WYROBY ZWIĄZANE Z BETONEM, ZAPRAWĄ I ZACZYNEM.
27	URZĄDZENIA DO OGRZEWANIA POMIESZCZEŃ.
28	RURY, ZBIORNIKI I WYROBY POMOCNICZE NIESTYKAJĄCE SIĘ Z WODĄ PRZEZNACZONĄ DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI.
29	WYROBY BUDOWLANE STYKAJĄCE SIĘ Z WODĄ PRZEZNACZONĄ DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI.
30	WYROBY ZE SZKŁA PŁASKIEGO, PROFILOWANEGO I BLOKÓW SZKLANYCH.
31	KABLE ZASILANIA, STERUJĄCE I KOMUNIKACYJNE.
32	WYROBY DO USZCZELNIANIA ZŁĄCZY.
33	MOCOWANIA/ŁĄCZNIKI.
34	ZESTAWY BUDOWLANE, KOMPONENTY BUDOWLANE, PREFABRYKATY.
35	WYROBY DO ZATRZYMYWANIA OGNIĄ, USZCZELNIAJĄCE I OCHRONY OGNIOWEJ WYROBY HAMUJĄCE PALNOŚĆ.
36	DRABINY MOCOWANE NA STAŁE.

ZAŁĄCZNIK VIII

Wymagania dotyczące jednostek oceny technicznej

JOT muszą być zdolne do wypełniania następujących zadań i wymagań:

Kompetencja	Opis zadań	Wymagania
1. Analiza ryzyka	Określanie możliwych korzyści i ryzyka związanych ze stosowaniem innowacyjnych wyrobów w przypadku gdy brak jest ustalonej/skonsolidowanej informacji technicznej dotyczącej właściwości użytkowych tych wyrobów po ich wbudowaniu w obiekty budowlane.	JOT jest ustanowiona zgodnie z prawem krajowym i posiada osobowość prawną. Jest niezależna od zainteresowanych podmiotów i nie ma żadnych szczególnych interesów związanych z prowadzoną działalnością. Personel JOT: a) jest obiektywny i potrafi dokonać rzetelnej oceny technicznej;
2. Określanie kryteriów technicznych	Przekształcanie wyników analizy ryzyka na kryteria techniczne służące do oceny zachowania i właściwości użytkowych wyrobów w odniesieniu do spełniania mających zastosowanie wymagań krajowych; dostarczanie informacji technicznych potrzebnych podmiotom uczestniczącym w procesie budowlanym jako potencjalni użytkownicy wyrobów (producenci, projektanci, przedsiębiorcy budowlani, instalatorzy).	b) posiada szczegółową znajomość przepisów prawnych i innych wymagań obowiązujących w państwie członkowskim, w którym została wyznaczona, dotyczących rodzin wyrobów, dla których JOT ma być wyznaczona; c) posiada ogólną wiedzę na temat praktyki budowlanej oraz szczegółową wiedzę techniczną dotyczącą rodzin wyrobów, dla których JOT ma być wyznaczona; d) posiada szczegółową znajomość określonych rodzajów ryzyka związanych z procesem budowlanym oraz jego aspektów technicznych; e) posiada szczegółową znajomość istniejących norm zharmonizowanych i metod badań w rodzinach wyrobów, dla których JOT ma być wyznaczona;
3. Określanie metod oceny	Projektowanie i walidacja odpowiednich metod (badań lub obliczeń) służących do oceny właściwości użytkowych zasadniczych charakterystyk wyrobów, z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy naukowej i technicznej.	f) posiada szczegółową znajomość niniejszego rozporządzenia g) ma odpowiednie umiejętności językowe. Wynagrodzenie personelu JOT nie jest uzależnione od liczby przeprowadzonych ocen ani od wyników tych ocen.
4. Ustalanie określonej zakładowej kontroli produkcji	Zrozumienie i ocena procesu produkcyjnego określonego wyrobu w celu identyfikacji odpowiednich środków zapewniających stałość wyrobu w ciągu danego procesu produkcyjnego.	Personel JOT ma odpowiednią znajomość związków zachodzących między procesami produkcyjnymi a charakterystykami wyrobu związanymi z zakładową kontrolą produkcji.
5. Ocena wyrobu	Ocena właściwości użytkowych zasadniczych charakterystyk wyrobów na podstawie zharmonizowanych metod w odniesieniu do zharmonizowanych kryteriów.	Oprócz spełniania wymagań wymienionych w pkt 1, 2 i 3 JOT ma dostęp do środków i wyposażenia niezbędnych do oceny właściwości użytkowych zasadniczych charakterystyk wyrobów w rodzinach wyrobów, dla których JOT ma być wyznaczona.

Kompetencja	Opis zadań	Wymagania
6. Zarządzanie ogólne	Zapewnienie spójności, wiarygodności, obiektywizmu i odtwarzalności poprzez stałe stosowanie odpowiednich metod zarządzania.	JOT posiada: a) dowody potwierdzające przestrzeganie dobrej praktyki administracyjnej; b) strategię i dodatkowe procedury służące zapewnieniu poufności i ochrony informacji szczególnie chronionych w obrębie JOT i wszystkich jej partnerów; c) system kontroli dokumentów zapewniający rejestrację, odtwarzalność, zachowanie, ochronę i archiwizację wszystkich właściwych dokumentów; d) mechanizm audytu wewnętrznego i kontroli zarządzania zapewniający regularne sprawdzanie, czy stosowane są właściwe metody zarządzania; e) procedurę obiektywnego rozpatrywania odwołań i skarg.

ZAŁĄCZNIK IX

Systemy oceny i weryfikacji

Producent prawidłowo określa typ wyrobu zgodnie z art. 22 ust. 1 i stosuje odpowiednią kategorię wyrobu na podstawie mającej zastosowanie zharmonizowanej specyfikacji technicznej lub europejskiego dokumentu oceny. W przypadku gdy jednostka notyfikowana uczestniczy w ocenie i weryfikacji, jednostka ta, zgodnie z art. 55 ust. 1, sprawdza, czy dany typ wyrobu został prawidłowo określony i czy odpowiednia kategoria wyrobu została prawidłowo zastosowana.

1. System 1+

Pełna kontrola przeprowadzana przez jednostkę notyfikowaną, w tym badanie kontrolne próbek

a) Producent:

- (i) przeprowadza zakładową kontrolę produkcji;
- (ii) prowadzi dalsze badania próbek pobranych w zakładzie produkcyjnym zgodnie z ustalonym planem badań;
- (iii) sporządza dokumentację techniczną zawierającą dowód prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do oceny właściwości użytkowych;
- (iv) sporządza dokumentację techniczną zawierającą dowód zgodności z mającymi zastosowanie wymaganiami dotyczącymi wyrobów określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

b) Jednostka notyfikowana podejmuje decyzję w sprawie wydania, ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu stałości właściwości użytkowych i zgodności wyrobu na podstawie:

- (i) potwierdzenia, że typ wyrobu oraz kategoria wyrobu zostały prawidłowo określone;
- (ii) oceny właściwości użytkowych wyrobu na podstawie badania typu (w tym pobierania próbek wyrobów, które należy uznać za reprezentatywne dla danego typu), obliczeń typu, tabelarycznych wartości lub dokumentacji opisującej ten wyrób;
- (iii) wstępnej inspekcji zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji;
- (iv) stałego nadzoru, oceny i ewaluacji zakładowej kontroli produkcji, w tym okresowych inspekcji w zakładzie produkcyjnym;
- (v) kontrolnego badania próbek pobranych przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu;
- (vi) weryfikacji zadań określonych w lit. a) ppkt (iii) i (iv).

2. System 1

Pełna kontrola przeprowadzana przez jednostkę notyfikowaną bez badania kontrolnego próbek

a) Producent:

- (i) przeprowadza zakładową kontrolę produkcji;
- (ii) prowadzi dalsze badania próbek pobranych w zakładzie produkcyjnym przez producenta zgodnie z ustalonym planem badań;
- (iii) sporządza dokumentację techniczną zawierającą dowód prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do oceny właściwości użytkowych;
- (iv) sporządza dokumentację techniczną zawierającą dowód zgodności z mającymi zastosowanie wymaganiami dotyczącymi wyrobów określonymi na mocy niniejszego rozporządzenia.

b) Jednostka notyfikowana podejmuje decyzję w sprawie wydania, ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu stałości właściwości użytkowych i zgodności wyrobu na podstawie:

- (i) potwierdzenia, że typ wyrobu oraz kategoria wyrobu zostały prawidłowo określone;

- (ii) oceny właściwości użytkowych wyrobu na podstawie badania typu (w tym pobierania próbek wyrobu lub wyrobów, które należy uznać za reprezentatywne dla danego typu), obliczeń typu, tabelarycznych wartości lub dokumentacji opisującej ten wyrób;
- (iii) wstępnej inspekcji zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji;
- (iv) stałego nadzoru, oceny i ewaluacji zakładowej kontroli produkcji, w tym okresowych inspekcji w zakładzie produkcyjnym;
- (v) weryfikacji zadań określonych w lit. a) ppkt (iii) i (iv).

3. System 2+

Jednostka notyfikowana skupiająca się na zakładowej kontroli produkcji

a) Producent:

- (i) przeprowadza ocenę właściwości użytkowych wyrobu na podstawie badania (w tym pobierania próbek wyrobu lub wyrobów, które należy uznać za reprezentatywne dla danego typu), obliczeń typu, tabelarycznych wartości lub dokumentacji zawierającej opis tego wyrobu;
- (ii) przeprowadza zakładową kontrolę produkcji;
- (iii) prowadzi badania próbek pobranych w zakładzie zgodnie z ustalonym planem badań;
- (iv) sporządza dokumentację techniczną zawierającą dowód prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do oceny właściwości użytkowych;
- (v) sporządza dokumentację techniczną zawierającą dowód zgodności z mającymi zastosowanie wymaganiami dotyczącymi wyrobów określonymi na mocy niniejszego rozporządzenia.

b) Jednostka notyfikowana podejmuje decyzję w sprawie wydania, ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu zgodności zakładowej kontroli produkcji na podstawie:

- (i) potwierdzenia, że typ wyrobu oraz kategoria wyrobu zostały prawidłowo określone, a właściwości użytkowe wyrobu zostały poprawnie ocenione na podstawie przeglądu dokumentacji wyrobu;
- (ii) wstępnej inspekcji zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji;
- (iii) stałego nadzoru, oceny i ewaluacji zakładowej kontroli produkcji, w tym okresowych inspekcji w zakładzie produkcyjnym;
- (iv) weryfikacji zadań określonych w lit. a) ppkt (iv) i (v).

4. System 3+

Kontrola przeprowadzana przez jednostkę notyfikowaną w zakresie oceny zrównoważenia środowiskowego

a) Producent przeprowadza:

- (i) ocenę właściwości użytkowych wyrobu na podstawie zbioru danych na potrzeby wartości wejściowych, założeń i modelowania;
- (ii) zakładową kontrolę produkcji.

b) Jednostka notyfikowana podejmuje decyzję w sprawie wydania, ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia sprawozdania z walidacji na podstawie:

- (i) walidacji wartości wejściowych, przyjętych założeń i zgodności z mającymi zastosowanie zasadami ogólnymi lub zasadami odnoszącymi się do konkretnej kategorii wyrobu;
- (ii) walidacji oceny producenta;
- (iii) walidacji procesu zastosowanego w celu opracowania tej oceny;
- (iv) walidacji prawidłowego wykorzystania oprogramowania odpowiedniego do oceny;
- (v) wstępnej inspekcji zakładu produkcyjnego w celu walidacji wszelkich danych specyficznych dla danego przedsiębiorstwa.

5. System 3

Jednostka notyfikowana skupiająca się na określeniu typu wyrobu

a) Producent:

- (i) przeprowadza dalszą ocenę właściwości użytkowych wyrobu na podstawie badania (w tym pobierania próbek wyrobów, które należy uznać za reprezentatywne dla danego typu), obliczeń typu, tabelarycznych wartości lub dokumentacji zawierającej opis tego wyrobu;
- (ii) przeprowadza zakładową kontrolę produkcji;
- (iii) sporządza dokumentację techniczną zawierającą dowód prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do oceny właściwości użytkowych;
- (iv) sporządza dokumentację techniczną zawierającą dowód zgodności z mającymi zastosowanie wymaganiami dotyczącymi wyrobów określonymi na mocy niniejszego rozporządzenia.

b) Jednostka notyfikowana podejmuje decyzję w sprawie wydania, ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu właściwości użytkowych i zgodności wyrobu na podstawie:

- (i) oceny właściwości użytkowych na podstawie badania przeprowadzonego przez notyfikowane laboratorium badawcze (na podstawie próbek pobranych przez producenta), obliczeń, tabelarycznych wartości lub dokumentacji zawierającej opis wyrobu;
- (ii) potwierdzenia, że typ wyrobu oraz kategoria wyrobu zostały prawidłowo określone.

6. System 4

Samoweryfikacja i samocertyfikacja producenta

a) Producent:

- (i) przeprowadza ocenę właściwości użytkowych wyrobu na podstawie badania (w tym pobierania próbek wyrobów, które należy uznać za reprezentatywne dla danego typu), obliczeń typu, tabelarycznych wartości lub dokumentacji zawierającej opis tego wyrobu;
- (ii) określa typ wyrobu oraz kategorię wyrobu na podstawie badań typu, obliczeń typu lub tabelarycznych wartości;
- (iii) prowadzi zakładową kontrolę produkcji;
- (iv) sporządza dokumentację techniczną zawierającą dowód prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do oceny właściwości użytkowych;
- (v) sporządza dokumentację techniczną zawierającą dowód zgodności z mającymi zastosowanie wymaganiami dotyczącymi wyrobów określonymi na mocy niniejszego rozporządzenia.

b) Jednostka notyfikowana nie ma żadnych zadań.

7. Do niektórych lub wszystkich powyższych systemów stosuje się następujące przepisy horyzontalne:

a) W przypadku gdy system obejmuje inspekcję zakładu produkcyjnego przeprowadzaną przez jednostkę notyfikowaną, inspekcja ta obejmuje wszystkie miejsca, w których odbywają się znaczące procesy produkcyjne, i co najmniej weryfikację następujących elementów:

- (i) zakładowej kontroli produkcji, z określeniem środków i częstotliwości przewidzianych w celu zapewnienia stałości właściwości użytkowych, w tym parametrów istotnych z punktu widzenia właściwości użytkowych;
- (ii) ramowego programu zamierzonej zakładowej kontroli produkcji.

b) W przypadku gdy system obejmuje zakładową kontrolę produkcji, kontrole te obejmują proces produkcji od momentu otrzymania surowców i części składowych do wysyłki wyrobu (podejście „od bramy do bramy”) po rozpoczęciu produkcji i obejmują co najmniej następujące elementy:

- (i) zapewnienie, by wyroby były zgodne z typem wyrobu, a w związku z tym aby osiągnęły właściwości użytkowe deklarowane w deklaracji właściwości użytkowych i zgodności, oraz by były zgodne z wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu lub przyjętymi na jego podstawie;
 - (ii) stosowanie szczegółów technicznych niezbędnych do wdrożenia systemu lub systemów oceny i weryfikacji, określonych w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, europejskich dokumentach oceny i dobrowolnych normach zharmonizowanych, w tym co najmniej tych parametrów, które mają kluczowe znaczenie dla właściwości użytkowych.
- c) Jeżeli system obejmuje dalsze badania próbek, zastosowanie mają następujące zasady:
- (i) badania obejmują badanie odpowiedniej liczby wyrobów, określonej w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, europejskich dokumentach oceny i dobrowolnych normach zharmonizowanych, pod kątem zgodności z typem wyrobu;
 - (ii) w przypadku gdy badania nie są odpowiednie dla danego wyrobu, typ wyrobu można określić przy użyciu mających zastosowanie rozszerzonych zasad stosowania, o których mowa w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, europejskich dokumentach oceny i dobrowolnych normach zharmonizowanych, jeżeli są dostępne, a jednostki notyfikowane potwierdzające, że dany typ wyrobu został prawidłowo określony, potwierdzają również, że odpowiednie rozszerzone zasady stosowania zostały prawidłowo zastosowane;
 - (iii) wyniki badań przeprowadzonych przez innego producenta lub jednostkę notyfikowaną mogą być wykorzystane zgodnie z art. 59 i 62.
- d) W przypadku systemów dotyczących zrównoważenia środowiskowego walidacja polega na walidacji obliczeń i danych wejściowych, i w tym kontekście jednostka notyfikowana waliduje, czy modelowanie i dane wejściowe mające zastosowanie zgodnie ze zharmonizowaną specyfikacją techniczną lub europejskim dokumentem oceny odzwierciedlają właściwości użytkowe wyrobu, a także wykorzystanie oprogramowania dostarczonego przez Komisję, wraz z wszelkimi wykorzystanymi danymi, a w szczególności waliduje wiarygodność wszelkich wykorzystanych danych specyficznych dla danego przedsiębiorstwa.
- e) Jednostki notyfikowane i producenci uznają europejską ocenę techniczną wydaną dla wyrobu za ocenę właściwości użytkowych tego wyrobu. Producenci, którzy znajdują dowody lub zostali poinformowani przez jednostkę notyfikowaną, że właściwości użytkowe wyrobu nie są zgodne z europejską oceną techniczną, zapewniają zgodność tego wyrobu z tą oceną, w tym, w stosownych przypadkach, przez wypełnienie obowiązków określonych w art. 22 ust. 11.

ZAŁĄCZNIK X

Zasadnicze charakterystyki horyzontalne

Poniżej przedstawiono grupy zasadniczych charakterystyk horyzontalne, które zostały opracowane na podstawie załączników I i II na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia.

1. Reakcja na ogień.
 2. Odporność ogniowa.
 3. Odporność na ogień zewnętrzny.
 4. Pochłanianie hałasu.
 5. Uwalnianie i zawartość substancji niebezpiecznych.
 6. Zrównoważenie środowiskowe.
-

ZAŁĄCZNIK XI

Tabele korelacji

Tabela 1: Rozporządzenie (UE) nr 305/2011 > niniejsze rozporządzenie

Rozporządzenie (UE) nr 305/2011	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 3
art. 3	art. 4 ust. 4
art. 4	art. 13
art. 5	art. 14
art. 6	art. 15
art. 7	art. 16
art. 8	art. 17
art. 9	art. 18
art. 10	art. 72
art. 11	art. 20 i 22
art. 12	art. 20 i 23
art. 13	art. 20 i 24
art. 14	art. 20 i 25
art. 15	art. 20 i 26
art. 16	art. 20
art. 17	art. 5
art. 18	art. 5
art. 19	art. 31
art. 20	art. 32
art. 21	art. 33
art. 22	art. 34
art. 23	—
art. 24	art. 35
art. 25	art. 36
art. 26	art. 37
art. 27	art. 5 ust. 5 i 6
art. 28	art. 10
art. 29	art. 39
art. 30	art. 40
art. 31	art. 41
art. 32	art. 41
art. 33	art. 41
art. 34	art. 41

Rozporządzenie (UE) nr 305/2011	Niniejsze rozporządzenie
art. 35	—
art. 36	art. 59
art. 37	art. 60
art. 38	art. 61
art. 38a	art. 85
art. 38b	art. 86
art. 38c	art. 87
art. 38d	art. 88
art. 39	art. 42
art. 40	art. 43
art. 41	art. 44
art. 42	—
art. 43	art. 46
art. 44	art. 47
art. 45	art. 48
art. 46	art. 49
art. 47	art. 50
art. 48	art. 51
art. 49	art. 52
art. 50	art. 53
art. 51	art. 54
art. 52	art. 55
art. 53	art. 56
art. 54	art. 45
art. 55	art. 58
art. 56	art. 65
art. 57	art. 66
art. 58	art. 67
art. 59	art. 65
art. 60	art. 89
art. 61	art. 89
art. 62	art. 89
art. 63	art. 89
art. 64	art. 90
art. 65	art. 94
art. 66	art. 95
art. 67	art. 93
art. 68	art. 96

Tabela 2: Niniejsze rozporządzenie > rozporządzenie (UE) nr 305/2011

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 305/2011
art. 1	art. 1
art. 2	—
art. 3	art. 2
art. 4	art. 3
art. 5	art. 17, 18 i 27
art. 6	—
art. 7	—
art. 8	—
art. 9	—
art. 10	art. 28
art. 11	—
art. 12	—
art. 13	art. 4
art. 14	art. 5
art. 15	art. 6
art. 16	art. 7
art. 17	art. 8
art. 18	art. 9
art. 19	—
art. 20	art. 11, 12, 13, 14, 15 i 16
art. 21	—
art. 22	art. 11
art. 23	art. 12
art. 24	art. 13
art. 25	art. 14
art. 26	art. 15
art. 27	—
art. 28	—
art. 29	—
art. 30	—
art. 31	art. 19
art. 32	art. 20
art. 33	art. 21
art. 34	art. 22
art. 35	art. 24
art. 36	art. 25
art. 37	art. 26

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 305/2011
art. 38	—
art. 39	art. 29
art. 40	art. 30
art. 41	art. 31, 32, 33 i 34
art. 42	art. 39
art. 43	art. 40
art. 44	art. 41
art. 45	art. 54
art. 46	art. 43
art. 47	art. 44
art. 48	art. 45
art. 49	art. 46
art. 50	art. 47
art. 51	art. 48
art. 52	art. 49
art. 53	art. 50
art. 54	art. 51
art. 55	art. 52
art. 56	art. 53
art. 57	—
art. 58	art. 55
art. 59	art. 36
art. 60	art. 37
art. 61	art. 38
art. 62	—
art. 63	—
art. 64	—
art. 65	art. 56 i 59
art. 66	art. 57
art. 67	art. 58
art. 68	—
art. 69	—
art. 70	—
art. 71	—
art. 72	art. 10
art. 73	—
art. 74	—
art. 75	—

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 305/2011
art. 76	—
art. 77	—
art. 78	—
art. 79	—
art. 80	—
art. 81	—
art. 82	—
art. 83	—
art. 84	—
art. 85	art. 38a
art. 86	art. 38b
art. 87	art. 38c
art. 88	art. 38d
art. 89	art. 60, 61, 62 i 63
art. 90	art. 64
art. 91	—
art. 92	—
art. 93	art. 67
art. 94	art. 65
art. 95	art. 66
art. 96	art. 68